

โครงการพิเศษ

การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร

THE PARTICIPATION OF THUNG WUA LAEN BEACH COMMUNITY ON
COASTAL ECOTOURISM MANAGEMENT, CHUMPHON PROVINCE

นางสาวรณวรรณ ชูศรีม่วง
รหัสนักศึกษา 60551016

โครงการพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

ปีการศึกษา 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SPECIAL PROJECT

THE PARTICIPATION OF THUNG WUA LAEN BEACH COMMUNITY ON
COASTAL ECOTOURISM MANAGEMENT, CHUMPHON PROVINCE

MISS TANAWAN CHUSRIMOUANG
STUDENT ID 60551016

A SPECIAL PROJECT SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE
REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF BUSINESS ADMINISTRATION
IN BUSINESS ADMINISTRATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
PRINCE OF CHUMPHON CAMPUS 2020

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2020

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้ PRINCE OF CHUMPHON CAMPUS ศึกษานี้ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองโครงการพิเศษ

หัวข้อโครงการพิเศษ

การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการ
ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร
THE PARTICIPATION OF THUNG WUA LAEN BEACH
COMMUNITY ON COASTAL ECOTOURISM MANAGEMENT,
CHUMPHON PROVINCE.

ชื่อนักศึกษา
รหัสประจำตัว
ปริญญา
สาขาวิชา
อาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษา

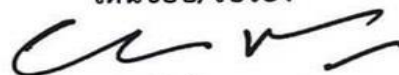
นางสาวธนวรรณ ชูศรีม่วง
60551016
บริหารธุรกิจบัณฑิต
บริหารธุรกิจ
ดร.อษณีย์ เสวกวีชรี

อาจารย์ผู้ควบคุมสหกิจศึกษา	ลายมือชื่อ
ดร.อษณีย์ เสวกวีชรี	
รองศาสตราจารย์ ดร.ชนทัต บุญรัตนกิตติภูมิ	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิษระ ศิลป์เสวตร์	
ดร.ชุตินันต์ บุญนวล	

วัน/เดือน/ปีที่สอบ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564 เวลา 09.00 – 13.30 น.

สถานที่สอบ ณ อาคารสำนักวิชา ห้อง BA 208

เห็นชอบ/รับรอง

(ดร.ชุตินันต์ บุญนวล)

ประธานหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

วันที่...๘...เดือน...กุมภาพันธ์...พ.ศ. 25๖4

หัวข้อโครงการพิเศษ	การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร
ชื่อ-สกุล	นางสาวธนวรรณ ชูศรีม่วง
รหัสนักศึกษา	60551016
ปริญญา	บริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขา	บริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2563
อาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษา	ดร.อุษณีย์ เสวกวัชรีย์

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร 2) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนในชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จำนวน 275 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ประกอบด้วย t-test, F-test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 46 – 55 ปี ระดับการศึกษาประถมศึกษา สถานภาพสมรส และมีอาชีพผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร อยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านระดับการศึกษา และอาชีพ ที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แนวคิดการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Project Title	THE PARTICIPATION OF THUNG WUA LAEN BEACH COMMUNITY ON COASTAL ECOTOURISM MANAGEMENT, CHUMPHON PROVINCE.
Student's Name	Ms. Tanawan Chusrimouang
Student ID	60551016
Degree	Bachelor of Business Administration
Program	Business Administration
Year	2020
Advisors	Dr.Ousanee Sawagvudcharee

Abstract

The special project the purposes of the study were 1) to study the personal factors towards participation of Thung Wua Laen beach community towards the management of coastal ecotourism in Chumphon Province, 2) study the level of participation of Thung Wua Laen Beach community towards the management of coastal ecotourism in Chumphon Province, 3) study the relationship of coastal ecotourism management with the participation of Thung Wua Laen beach community, Chumphon Province. The sample population was 275 people. persons. using questionnaires as a tool for data collection Which the statistics used in data analysis are Descriptive statistics consist of frequency, percentage, mean, standard deviation and inferential statistics including t-test, F-test, and Pearson's correlation coefficient.

The results were showed that the respondents were most female, aged between 46 - 55 years old, primary education level, marriage status and occupation Entrepreneurship / business owners. The level of participation on the coastal ecotourism management in the community was high level. The hypothesis results found that different level of personal factors on gender, age, status has no effect on the level of participation. While, different levels of education and occupation effecting on the participation statistical significance level of 0.05 and there was a relationship between the coastal ecotourism management and the community participation.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

โครงการพิเศษเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร เล่มนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษา ดูแล แก้ไข ปรับปรุง และความช่วยเหลือจากทุกฝ่าย โดยผู้ศึกษาขอขอบคุณ ดร.อุษณีย์ เสวกวีศรี อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ นอกจากนี้ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ชนทัต บุญรัตน์กิตติภูมิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชระ ศิลป์เสวตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ชรภรณ์ ชัชวาลชาญชนกิจ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญัญญภัค หล้าแหล่ง ดร.ชุตินันต์ บุญนวล ดร.มัลลิกา สุปงกฏ และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้สละเวลาชี้แนวทาง ตรวจสอบรายงานติดตามความคืบหน้า รวมทั้งตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้มาทุกขั้นตอน และให้กำลังใจแก่ผู้ศึกษาในการทำโครงการพิเศษนี้ตลอดมา และขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พิภพ วังเงิน รองศาสตราจารย์ ดร.ชนทัต บุญรัตน์กิตติภูมิ และผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชระ ศิลป์เสวตร์ ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบแบบสอบถาม ให้คำปรึกษา แนะนำ และแนวทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ จนทำให้สำเร็จได้ด้วยดีด้วยความสมบูรณ์ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้กำลังใจ กำลังทรัพย์ และให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านจนทำให้โครงการพิเศษเล่มนี้สำเร็จด้วยดี ซึ่งผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการทำโครงการพิเศษเล่มนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจทั่วไปในการศึกษาค้นคว้า เพื่อพัฒนาต่อไปให้มีความทันสมัยและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้ ผู้ศึกษาขอขอบคุณประโยชน์ และความดีอันพึงมีคุณค่าจากโครงการพิเศษเล่มนี้ ผู้ศึกษาขอมอบให้แก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ด้วยความเคารพยิ่งที่ให้โครงการพิเศษเล่มนี้สำเร็จลงได้ตลอดจนครูบาอาจารย์ทุกท่าน ซึ่งเป็นผู้มอบวิชาความรู้เป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่งแก่ผู้ศึกษา หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้ศึกษาขออภัยไว้ ณ ที่นี้

ธนวรรณ ชูศรีม่วง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
สารบัญภาพ.....	VIII
ส่วนที่ 1 หัวข้อโครงการพิเศษ	
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.4 สมมุติฐานการศึกษา.....	3
1.5 ขอบเขตของการศึกษา.....	3
1.6 กรอบแนวคิดการศึกษา.....	4
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับหาดทุ่งวัวแล่นของตำบลสะพลี อำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร....	7
2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชุมพร ปี 2561 – 2564.....	10
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	12
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	16
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.....	18
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน.....	21
2.7 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน.....	23
2.8 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน.....	28
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการศึกษา	42
3.1 รูปแบบการศึกษา.....	42
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	42
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	43
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
4.1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	49
4.2 ระดับความคิดเห็นของการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล และการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร.....	52
4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร.....	59
4.4 ผลการวิเคราะห์การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร.....	64
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	78
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	79
5.2 อภิปรายผลการศึกษา.....	84
5.3 ข้อเสนอแนะการศึกษา.....	88
บรรณานุกรม	89
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	93
ภาคผนวก ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและจดหมายต่าง ๆ	101
ภาคผนวก ค ค่าคุณภาพแบบสอบถาม.....	106
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ.....	112
ประวัติผู้ศึกษา.....	132

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 จำนวนประชากรตำบลสะพลี.....	8
1.2 รายละเอียดการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม.....	46
4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ.....	49
4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม อายุ.....	49
4.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระดับการศึกษา.....	50
4.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม สถานภาพ.....	50
4.5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม อาชีพ.....	51
4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านการจัดกิจกรรม.....	52
4.7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านการบำรุงรักษา.....	53
4.8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านความปลอดภัย.....	54
4.9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านการอำนวยความสะดวก.....	55
4.10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านแหล่งท่องเที่ยว.....	56
4.11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านการประชาสัมพันธ์.....	57
4.12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีต่อการการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น.....	58
4.13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา.....	59
4.14 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมในการวางแผน.....	60
4.15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน.....	61
4.16 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมในการได้รับผลประโยชน์.....	62
4.17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล.....	63
4.18 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของของการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร.....	64
4.19 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของชุมชนกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตาม เพศ โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย T-test.....	65
4.20 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของชุมชนกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตาม อายุ โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย F-test.....	66
4.21 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของชุมชนกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษา โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย F-test.....	67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของโรงเรียนหอวัง กรุงเทพมหานคร ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.22 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ LSD จำแนกตาม ระดับการศึกษา.....	68
4.23 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของชุมชนกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตาม สถานภาพ โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย F-test.....	69
4.24 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของชุมชนกับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตาม อาชีพ โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย F-test.....	70
4.25 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ LSD จำแนกตาม อาชีพ.....	71
4.26 ผลการวิเคราะห์การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลมีความสัมพันธ์ ต่อการมี ส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร.....	74

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสภาพอากาศของโลกได้เกิดการเปลี่ยนแปลง (Climate Change) เนื่องจากสภาวะโลกร้อนจากการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่เพิ่มสูงขึ้นทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เช่น ความรุนแรงของภัยธรรมชาติ การสูญเสียของความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อีกทั้งการท่องเที่ยวเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อม จากกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น การใช้พลังงานในการเดินทาง การเข้าพักแรม การทำกิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นต้น ดังนั้นการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมอย่างมาก จะเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชุมชน สังคม และวัฒนธรรม ตลอดจนส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมไปพร้อมกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560)

ประเทศไทยเป็นประเทศที่อุดมไปด้วย ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนวิถีชีวิตของท้องถิ่น และขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ป่าไม้ แหล่งต้นน้ำ สภาพแวดล้อมทางทะเล และทรัพยากรธรณี เป็นเครื่องมือสำคัญในการสนับสนุนอุตสาหกรรมการผลิต การส่งออก และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย การพัฒนาเศรษฐกิจ อย่างรวดเร็วในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาเกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้อย่างไม่ยั่งยืน ความสำคัญทางเศรษฐกิจก็มีความสำคัญมากกว่าการอนุรักษ์ในหลาย ๆ กรณี ประเทศไทยจึงเผชิญกับความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมในหลายภูมิภาค ฐานทรัพยากรธรรมชาติลดลง และเสื่อมโทรมเนื่องจากการใช้ประโยชน์เกินกว่าศักยภาพในการฟื้นตัวของระบบนิเวศ การบริหารจัดการทรัพยากรยังขาดกระบวนการมีส่วนร่วม และการวิเคราะห์ประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ ก่อนดำเนินการอย่างเป็นระบบ ขณะเดียวกันการเข้าถึง และการจัดสรรการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่เป็นธรรม ก่อให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำ ความขัดแย้ง และข้อพิพาทในระดับพื้นที่ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน นอกจากนี้ยังมีปัญหามลพิษที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน และต้นทุนทางเศรษฐกิจ และก่อให้เกิดรูปแบบการผลิต และการบริโภคที่ไม่ยั่งยืน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560)

จังหวัดชุมพร เป็นจังหวัดหนึ่งของภาคใต้ที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีค่า ทั้งบนบก และในน้ำ สมกับที่ได้ชื่อว่าเป็นเมืองอู่ ชาวอู่ข้าวของภาคใต้ ซึ่งทรัพยากรเหล่านั้น ได้แก่ ทรัพยากรแร่ธาตุ ป่าไม้ แม่น้ำลำคลอง ฝั่งทะเลและชายหาด จังหวัดชุมพร ด้านทิศตะวันออกมีลักษณะเป็นที่ราบตามแนวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย ซึ่งมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจคือ หาดทุ่งวัวแล่น

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Thungwualaen Beach) โดยหาดทุ่งว้าวแลนด์ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ของอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร (จังหวัดชุมพร,ม.ป.ป.)

หาดทุ่งว้าวแลนด์ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดชุมพร ทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชมเป็นจำนวนมาก ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ จึงเป็นสถานที่ที่ควรให้การอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลทั้งทางกายภาพ และชีวภาพตลอดจนระบบนิเวศ โดยเป็นการป้องกัน และรักษาระบบนิเวศตามแผนการจัดการเพื่อป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงการมุ่งเน้นการจำกัดความเสียหายของมนุษย์ต่อระบบนิเวศทางชายฝั่งทะเล จึงต้องมีการบูรณาการ คือ การผสมผสานทรัพยากรที่มีอยู่แล้วนำมาบริหารจัดการร่วมกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนา หรือทำให้ดีขึ้น เพื่อให้แนวความคิดได้ถูกถ่ายทอด และถูกส่งต่อสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในด้านของการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ซึ่งในการดำเนินการจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลากหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นเป็นส่วนสำคัญ เนื่องจากเป็นผู้ที่ได้รับผลประโยชน์โดยตรงในพื้นที่ และต้องอาศัยความเข้าใจในกระบวนการ เพื่อให้มีความเข้าใจที่ถูกต้อง สามารถดำเนินการได้อย่างสอดคล้องในทิศทางเดียวกัน และไม่ขัดแย้งกับกรอบนโยบาย โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ชุมชนจะต้องมุ่งเน้นการท่องเที่ยวในรูปแบบของการปลูกจิตสำนึก ต่อการอนุรักษ์รักษาสภาพแวดล้อม และวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วม กำหนดทิศทาง เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการโดยทั่วไปของการพัฒนา คือ จะต้องมีการอนุรักษ์ ไม่ทิ้งขยะลงทะเล หรือตามแนวชายหาด การใช้ทรัพยากรอย่างพอดี เพื่อให้สามารถใช้ในระยะยาว และมีการกระจายผลประโยชน์แก่คนส่วนใหญ่ รวมทั้งมีการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือผู้มีส่วนได้เสียเพื่อนำหลักการนี้มาปรับใช้ในการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงเป็นสาเหตุที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา เพื่อให้ทราบถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งว้าวแลนด์ ว่ามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลหรือไม่ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ นำไปสู่การแก้ไขปัญหา อุปสรรค เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งว้าวแลนด์ ในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล และเป็นแนวทางให้กับหน่วยงานท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งว้าวแลนด์ที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร

1.2.2 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งว้าวแลนด์ที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร

1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งว้าวแลนด์ จังหวัดชุมพร

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ทราบถึงความแตกต่างของปัจจัยบุคคล จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และอาชีพ ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร

1.3.2 ทราบถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร

1.3.3 ทราบถึงความสัมพันธ์ของการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล

1.4.2 การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากรศาสตร์

ประชาชนในชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น หมู่ที่ 8 หมู่บ้านทุ่งวัวแล่น ตำบลสะพลี อำเภอบางสะพาน จังหวัดชุมพร จำนวน 881 คน

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร

1.5.2.1 ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.5.2.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และอาชีพ

1.5.2.1.2 แนวคิดการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรม ด้านการบำรุงรักษา ด้านความปลอดภัย ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านแหล่งท่องเที่ยว และด้านการประชาสัมพันธ์

1.5.2.2 ตัวแปรตาม คือ การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา การมีส่วนร่วมในการวางแผน การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา คือ พื้นที่ชายฝั่งทะเลชายหาดทุ่งวัวแล่น หมู่ที่ 8 หมู่บ้านทุ่งวัวแล่น ตำบลสะพลี อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

1.5.4 ขอบเขตด้านระยะเวลาการเก็บข้อมูล

16 กรกฎาคม 2563 - 31 ธันวาคม 2563

1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุมชน หมายถึง กลุ่มประชาชนที่รวมตัวกันโดยมีผลประโยชน์ และวัตถุประสงค์ร่วมกัน เพื่อช่วยเหลือหรือสนับสนุนกัน ในการทำกิจกรรมอันชอบด้วยกฎหมาย หรือดำเนินการอื่นที่เป็นเอกสารนี้ ประโยชน์ร่วมกันของสมาชิก มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีระบบบริหารจัดการ ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชายหาดทุ่งวัวแล่น หมายถึง ชื่อสถานที่ท่องเที่ยวแหล่งหนึ่ง ซึ่งเป็นพื้นที่ชายหาดที่สวยงามของอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมากทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ หาดทุ่งวัวแล่นอยู่ในตำบลสะพลี ห่างจากตัวเมืองชุมพร 16 กม.

การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีบทบาทในทุกขั้นตอนการพัฒนาทั้งในการแก้ไขปัญหา และป้องกันปัญหาโดยเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม ร่วมกำหนดนโยบาย ร่วมวางแผน ตัดสินใจ และปฏิบัติตามแผน ร่วมตรวจสอบ ร่วมติดตามประเมินผล และรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อประชาชน ชุมชน และเครือข่ายทุกรูปแบบในพื้นที่

การอนุรักษ์ หมายถึง การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมด้วยความฉลาด และใช้อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อมนุษย์มากที่สุด โดยหลีกเลี่ยงให้เกิดผลเสียต่อสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด และต้องครอบคลุมทั้งปัญหาด้านการทำลายสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติจนเกิดความเสื่อมโทรม

การจัดกิจกรรม หมายถึง การปฏิบัติกิจด้วยตนเอง คือ เป็นชุดของการปฏิบัติการต่าง ๆ ที่มีการเตรียมการ วางแผนไว้เรียบร้อยแล้วโดยจะมีผลตามความคาดหวังที่เกิดขึ้น และมีวัตถุประสงค์ของแต่ละกิจกรรม

การบำรุงรักษา หมายถึง การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างฉลาด โดยใช้ให้น้อย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยคำนึงถึงระยะเวลาในการใช้ให้ยาวนาน และก่อให้เกิดผลเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

ความปลอดภัย หมายถึง การสร้างความเชื่อมั่น และความไว้วางใจให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติในการเข้ามาท่องเที่ยว

การอำนวยความสะดวก หมายถึง อุปกรณ์ และบริการต่างๆ ที่จัดให้กับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว นั้น เพื่อให้เกิดความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยว เช่น ห้องสุขา ที่พัก ร้านอาหาร ศูนย์บริการข้อมูล ที่จอดรถ ป้ายข้อมูล เป็นต้น

แหล่งท่องเที่ยว หมายถึง การสร้างความสมดุลระหว่างการใช้ประโยชน์ทางธุรกิจ ในการจัดสร้าง พัฒนา และปรับปรุง กับการอนุรักษ์ทรัพยากรของแหล่งท่องเที่ยวการมีระบบการจัดการที่ดีเพื่อใช้เป็นกลไกในการพัฒนาคุณภาพของสินค้า และการบริการด้านการท่องเที่ยว

การประชาสัมพันธ์ หมายถึง การสื่อสารความคิดเห็น ข่าวสาร ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ไปสู่กลุ่มประชาชน เป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และมีส่วนช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ชุมชน

การมีส่วนร่วมในด้านการวิเคราะห์ปัญหา และสาเหตุของปัญหา หมายถึง การมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และชี้แจงปัญหาต่างๆ ในการดำเนินงาน และแนะนำหรือให้คำปรึกษาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขปัญหาในการดำเนินงาน

การมีส่วนร่วมในการวางแผน หมายถึง การเลือกหาทางที่ดีที่สุดในการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานในอนาคตให้เป็นไปอย่างเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออยู่ให้พิมพ์และเผยแพร่โดยไม่มีการ
ไม่ว่าการนี้ที่ ฟังสน ยกทั้งที่ มิมีเห็นแต่สิ่งนี้ และต้องอยู่ จึงเงเง ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน หมายถึง การเข้าร่วมโดยการสนับสนุนทางด้านทรัพยากร การเข้าร่วมในการบริหาร และการเข้าร่วมในการร่วมแรงร่วมใจ ได้แก่ การสนับสนุนทางด้านทรัพยากร การเข้าร่วมในการบริหาร และการประสานขอความร่วมมือ

การมีส่วนร่วมในการได้รับผลประโยชน์ หมายถึง เป็นการทำข้อตกลงร่วมกันที่นำไปสู่การปฏิบัติได้โดยส่งผลให้ประชาชนที่ได้รับผลกระทบ และยอมรับการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอน

การมีส่วนร่วมในการติดตาม และประเมินผล หมายถึง การติดตาม ควบคุม และตรวจสอบ การดำเนินกิจกรรม รวมทั้งเป็นการแสดงถึงการปรับตัวในการมีส่วนร่วมต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร” ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- 2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับหาดทุ่งวัวแล่นของตำบลสะพลี อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
- 2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชุมพร ปี 2561 – 2564
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- 2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- 2.7 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน
- 2.8 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน
- 2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับหาดทุ่งวัวแล่นของตำบลสะพลี อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

ข้อมูลทั่วไปตำบลสะพลี

ตำบลสะพลี เป็นตำบลที่ตั้งอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอปะทิว ประกอบด้วย 10 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 1 บ้านหนองปลาไหล หมู่ 2 บ้านปากด่าน หมู่ 3 บ้านดอนคา หมู่ 4 บ้านควน หมู่ 6 บ้านพรุใหญ่ หมู่ 7 บ้านคลองใหญ่ หมู่ 8 บ้านทุ่งวัวแล่น หมู่ 9 บ้านห้วยตาอ่อน หมู่ 10 บ้านฝายเขา มีอาณาเขต ดังนี้ ทิศเหนือติดกับตำบลบางสน อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ทิศใต้ติดกับ ตำบลนาชะอัง อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ทิศตะวันออกติดกับอ่าวไทย และทิศตะวันตกติดกับตำบลนากระตาม อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร (สำนักเทศบาลตำบลสะพลี, 2557)

ภาพที่ 2 แผนที่อาณาเขตตำบลสะพลี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับก **ที่มา: สำนักเทศบาลตำบลสะพลี, 2557** ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำบลสะพลี เป็นเมืองที่มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม และที่ราบสูงสลับกัน มีเนินเขาที่ไม่สูงชันมากนัก พื้นที่ติดชายฝั่งอ่าวไทยตะวันออกเป็นแหล่งทำมาหากินที่สำคัญ และมีชายหาดขาวสะอาด เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ โดยตำบลสะพลีมีจำนวนประชากรทั้งหมด 5,932 คน โดยแบ่งเป็นหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้าน ได้ดังนี้

ตารางที่ 1.1 แสดงจำนวนประชากรตำบลสะพลี

อำเภอ	ชาย	หญิง	รวม	บ้าน
ตำบลสะพลี	2,849	3,083	5,932	2,528
หมู่ที่ 1 หนองปลาไหล	223	253	476	206
หมู่ที่ 2 ปากด่าน	413	450	863	314
หมู่ที่ 3 ดอนคา	263	304	567	217
หมู่ที่ 4 ควน	311	341	652	319
หมู่ที่ 6 พรุใหญ่	416	465	881	279
หมู่ที่ 7 คลองใหญ่	257	236	493	178
หมู่ที่ 8 ทุ่งวัวแล่น	412	469	881	568
หมู่ที่ 9 ห้วยตาอ่อน	26	37	63	31
หมู่ที่ 10 ฝ่ายเขา	369	343	712	283
หมู่ที่ 11 พรุปริง	159	185	344	133

ที่มา. สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง, 2562

จากตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรข้างต้น ผู้ศึกษาต้องการศึกษาในเขตพื้นที่ในบริเวณชายฝั่งทะเลชายหาดทุ่งวัวแล่นของหมู่ที่ 8 หมู่บ้านทุ่งวัวแล่น ตำบลสะพลี อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งหมด 881 คน

ข้อมูลทั่วไปหาดทุ่งวัวแล่น

ชุมชนบ้านทุ่งวัวแล่น ตำบลสะพลี อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร เป็นหมู่บ้านที่รายล้อมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติมากมาย ที่เด่นที่สุดคงหนีไม่พ้นหาดทุ่งวัวแล่นที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นทะเลที่มีคุณภาพน้ำที่ดีที่สุดของประเทศไทย มีนักท่องเที่ยวทั้งใน และต่างประเทศแวะมาพักผ่อนมากมาย โดยเฉพาะวันหยุดหรือช่วงเทศกาลต่าง ๆ หาดทุ่งวัวแล่น (Thungwualaen Beach) เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งของอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร เป็นหาดทรายสีขาวนวล เม็ดทรายละเอียด พื้นที่ชายหาดมีความลาดเอียงเล็กน้อย ภายใต้อันน้ำประกอบด้วยสาหร่าย ดอกไม้ทะเล เหมาะแก่การว่ายน้ำ และดำน้ำตื้นเป็นอย่างมาก หาดทุ่งวัวแล่นอยู่ในตำบลสะพลี ห่างจากตัวเมืองชุมพร 16 กิโลเมตร ชื่อ“ทุ่งวัวแล่น” มีที่มาจากตำนานของอ่าวแห่งหนึ่งในป่ารก ว่ามีสัตว์นานาชนิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ ได้
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ ได้
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ่านมา จึงช่วยกันกระหน่ำกระสุนใส่วัวผู้เคราะห์ร้ายลงไปในอนแดดจ้า ร้องโอดครวญก่อนหมดลมหายใจ จากนั้นเหล่านายพรานจึงนำวัวไปแล้วเนื้อเพื่อเตรียมย่างกิน พร้อมคุ้ยไม้ไผ่อดไฟมือ แต่ไม่ทันขาดคำวัว เจ้าวัวที่โดนถลกหนังไปครึ่งตัวกลับลุกขึ้นมาอย่างหืดหอบ และวิ่งหนีเข้าป่าไปเหล่านายพรานถึงกับตกตะลึงและหวาดผวา จึงเป็นที่มาของ“หาดทุ่งวัวแล่น”

ภาพที่ 3 หาดทุ่งวัวแล่น

ที่มา. หาดทุ่งวัวแล่น, ม.ป.ป.

หาดทุ่งวัวแล่น เป็นชายหาดที่สวยงามของอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ หาดทุ่งวัวแล่นอยู่ในตำบลสะพลี ห่างจากตัวเมืองชุมพร 16 กิโลเมตรโดยใช้เส้นทางจากชุมพร หาดทุ่งวัวแล่น เป็นชายหาดที่นิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมากที่สุดแห่งหนึ่ง โดยทุกวันหยุดสุดสัปดาห์ชาวชุมพรจะนิยมมาพักผ่อนหย่อนใจบริเวณชายหาดเป็นจำนวนมาก เนื่องจากชายหาดทุ่งวัวแล่นแห่งนี้ มีความโค้งเว้าเป็นรูปพระจันทร์ครึ่งเสี้ยว มีความยาวประมาณ 5 - 6 กิโลเมตร ต่อเนื่องไปจนถึงชายหาดสะพลี ด้วยความที่มีหาดทรายกว้าง ความลาดเอียงต่ำ จึงเหมาะแก่การลงเล่นน้ำได้อย่างปลอดภัย ตลอดแนวชายหาดมีร้านไปรษณีย์ด้วยทิวสนที่ขึ้นเรียงรายอยู่อย่างหนาแน่น บรรยากาศเงียบสงบเหมาะแก่การพักผ่อนเป็นอย่างยิ่ง นักท่องเที่ยวจากชายหาดทุ่งวัวแล่น สามารถมองเห็นเกาะง่ามน้อย เกาะง่ามใหญ่ และหมู่เกาะในทะเลชุมพร ได้อย่างชัดเจนและยังเป็นจุดชมพระอาทิตย์ขึ้นในยามเช้าที่สวยงามแห่งหนึ่งในจังหวัดชุมพรอีกด้วย ส่วนทางตอนใต้สุดของชายหาดติดกับชุมพรคabanารีสอร์ท มีลักษณะเป็นภูเขายื่นออกมา คือเขาโพธิ์และมีแนวหินใต้น้ำ สหายทะเล ฟองน้ำทะเล ดอกไม้ทะเล และฝูงปลาทะเลสีส้มสวยงามนานาชนิด บริเวณโดยรอบหาดทุ่งวัวแล่นมีร้านอาหาร และสถานที่พักตากอากาศอยู่หลายแห่งไว้ให้บริการสำหรับนักท่องเที่ยว ที่นิยมการดำน้ำชมความงามของโลกใต้ทะเลบริเวณเกาะแก่งหน้าหาดทุ่งวัวแล่นก็สามารถเช่าเรือ และอุปกรณ์ดำน้ำได้ที่รีสอร์ทบริเวณชายหาด และที่หาดทุ่งวัวแล่นนักท่องเที่ยวสามารถที่จะเช่าเรือไปชมเกาะต่าง ๆ ของบริเวณนั้นได้อีกด้วย (หาดทุ่งวัวแล่น, ม.ป.ป.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4 แผนที่การเดินทางหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

ที่มา. โรงแรมทะเลใส หาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

โดยได้รับการดูแล และสนับสนุนการมีส่วนร่วมระหว่างชุมชน และหน่วยงานของภาครัฐในการดูแลชายทะเลหาดทุ่งวัวแล่น โดยมีการตั้งกลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในตำบลสะทลี และจัดกิจกรรมในการช่วยดูแล และอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล เช่น การจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน โดยได้รับการสนับสนุนโครงการจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) กิจกรรม Beach Cleaning Day หาดทุ่งวัวแล่น โดยกรมทรัพยากรชายทะเล และชายฝั่งจากศูนย์อนุรักษ์ที่ 3 (ชุมพร) และศูนย์วิจัยทรัพยากรชายทะเล และชายฝั่งอ่าวไทยตอนกลาง นำคณะหน่วยงานในพื้นที่ จังหวัดชุมพร พร้อมเครือข่ายชุมชนชายฝั่ง และกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ งานเปิดโลกทะเลชุมพร โดยมีกิจกรรมในงาน ได้แก่ การร่วมปลูกป่าชายเลน เก็บขยะบนชายหาด ก่อนพักผ่อนหย่อนใจไปกับเสียงดนตรีที่บรรเลงโดยธรรมชาติรอบตัว เป็นต้น และยังมีกิจกรรมเยอะเยอะมากมาย ที่เป็นการช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายทะเลหาดทุ่งวัวแล่น ตำบลสะทลี อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชุมพร ปี 2561 - 2564

2.2.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชุมพร ปี 2561 - 2564 (ฉบับทบทวนปี 2562)

จังหวัดชุมพรได้ดำเนินการพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ระยะ 2557 - 2560 ภายใต้วิสัยทัศน์ “ชุมพรน่าอยู่ ประตูกองสองฝั่งทะเล เกษตรกรรมยั่งยืน การท่องเที่ยวคุณภาพ” (สำนักงานจังหวัดชุมพร, 2561) โดยกำหนดเป้าหมายการพัฒนา 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

- 1) การพัฒนาเศรษฐกิจ และโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
- 2) การพัฒนาคน ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้มีคุณภาพ
- 3) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
- 4) การปรับปรุงระบบบริหารจัดการเชิงบูรณาการ และความมั่นคง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเศรษฐกิจ และโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

มีตัวชี้วัดที่สำคัญ 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

- (1) ร้อยละของมูลค่าสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 5 ต่อปี)
- (2) ร้อยละของมูลค่าด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 5 ต่อปี)

เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดที่สำคัญพบว่า เศรษฐกิจจังหวัดชุมพร ในระยะ 5 ปี (2553-2557) มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 ซึ่งในช่วง 2 ปีหลังมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง รายได้ต่อหัวต่อปี 2557 จำนวน 147,249 บาท/คน/ปี ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (195,995 บาท) โดยโครงสร้างเศรษฐกิจส่วนใหญ่ ยังคงเป็นภาคเกษตร ร้อยละ 46 พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน และยางพารา มีโรงงานอุตสาหกรรมกว่า 800 แห่ง มีเงินลงทุนและจำนวนคนงานเพิ่มขึ้นทุกปี ส่วนด้านการท่องเที่ยว มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น ทั้งจำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้ โดยในปี 2558 มีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมเยือนจังหวัด 1.3 ล้านคน มีรายได้ 5,880.55 ล้านบาท เมื่อพิจารณาข้อมูลในช่วง 3 ปี พบว่า รายได้จากการท่องเที่ยวมีแนวโน้มสูงขึ้น (แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร พ.ศ. 2561-2564)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคน ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้มีคุณภาพ

ตัวชี้วัดที่สำคัญ คือ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของครอบครัวที่ได้ดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง (ร้อยละ 10)

เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดที่สำคัญด้านสังคมพบว่า ภาคครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันรายจ่ายเฉลี่ยหนี้สินต่อครัวเรือน เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน โดยในปี 2558 สัดส่วนหนี้ต่อครัวเรือนเพิ่มขึ้นจากปี 2556 ร้อยละ 1.14 สัดส่วนหนี้สินสูงกว่ารายได้ 6.82 เท่า

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มีตัวชี้วัดที่สำคัญ 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

- 1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของป่าไม้ในจังหวัด (ร้อยละ 5)
- 2) จำนวนที่เพิ่มขึ้นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดที่สำคัญพบว่า อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.16 ปริมาณขยะในจังหวัดชุมพรมีปริมาณเฉลี่ย 1.3 แสนตันต่อปี สำหรับคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำมีคุณภาพลดลง แต่คุณภาพน้ำในปัจจุบันอยู่ในเกณฑ์พอใช้ (ปี 2554 - 2557)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การปรับปรุงระบบบริหารจัดการเชิงบูรณาการ และความมั่นคง

มีตัวชี้วัดที่สำคัญ 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

- 1) ร้อยละที่ลดลงของสถิติคดีอาญา (ร้อยละ 5)
- 2) หมู่บ้านชุมชนชายแดนที่ได้รับการเสริมสร้างความเข้มแข็ง (13 แห่ง ภายในปี 2560)

เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดที่สำคัญพบว่า คดีอุกฉกรรจ์ และสะเทือนขวัญ มีจำนวนการรับแจ้งลดลง และมีสัดส่วนการจับกุมได้มากขึ้น ทั้งนี้ คดีส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการฆ่าผู้อื่น โดยเจตนา และคดีชิง

ทรัพย์สินสำหรับคดีอาญาที่มีจำนวนคดี และผู้กระทำความผิดที่จับกุมจำนวนเพิ่มขึ้น สะท้อนปัญหาความไม่ปลอดภัยในพื้นที่ โดยคดีส่วนใหญ่เป็นคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ได้แก่ ยาเสพติด ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันตัว และปราบปรามการค้าประเวณี เป็นต้น

ในส่วนของด้านการท่องเที่ยว มีปัญหาการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ เส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ป้ายบอกทาง การบริการขนส่งสาธารณะ การบริการนักท่องเที่ยว ห้องน้ำ ร้านอาหาร ร้านของฝากของที่ระลึก (ราคาสินค้าสูงเกินจริง) คุณภาพการบริการความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน และการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ยังมีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานที่สำคัญ ได้แก่

1. ปัญหาการบริหารจัดการงบประมาณตามนโยบายของรัฐบาล รวมทั้งการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการโครงการต้องได้รับความเห็นชอบจากส่วนกลางก่อนดำเนินการ เช่น การโอนเปลี่ยนแปลงโครงการที่ไม่กระทบแผน โดยต้องได้รับความเห็นชอบจาก คณะอนุกรรมการ คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ด้านแผนและงบประมาณก่อน จึงจะดำเนินการได้ ส่งผลให้การดำเนินโครงการล่าช้า จึงเป็นอุปสรรคต่อการเบิกจ่ายงบประมาณให้บรรลุเป้าหมาย ตามมาตรการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี เป็นต้น

2. ปัญหาความพร้อมของสถานที่ดำเนินโครงการ เช่น ดำเนินการในพื้นที่ของกรมป่าไม้ การขออนุญาตใช้พื้นที่ มีขั้นตอนและระยะเวลานาน ส่งผลให้การดำเนินโครงการจึงล่าช้ากว่าแผน

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

2.3.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง แต่ปัญหาคือการเดินทางไม่ใช่การท่องเที่ยวเสมอไป ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ในการที่จะรู้จักความหมายของการท่องเที่ยว ซึ่งการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้ให้กับประเทศ เมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมอื่น ๆ ซึ่งมีผู้นิยามความหมายไว้มากมาย

มูลนิธิสิ่งแวดล้อมไทย (2559) กล่าวว่า การท่องเที่ยวหมายถึง กิจกรรมเพื่อการผ่อนคลายความตึงเครียดจากกิจการงานประจำของมนุษย์ โดยเป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจในการไปสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราว และมีจุดมุ่งหมายของการเดินทางที่ไม่ใช่การประกอบอาชีพหรือหารายได้ แต่เป็นการเดินทางไปเพื่อวัตถุประสงค์ต่อไปนี้ คือ เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ วัฒนธรรมหรือศาสนา การศึกษา การกีฬา สิ่งบันเทิง ชมประวัติศาสตร์ งานอดิเรก เยี่ยมญาติมิตร และเพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ รวมทั้งเพื่อเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา

ชิตวร ประดิษฐ์ (2559) ความหมายการท่องเที่ยว มีผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว และนักวิชาการได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้มาก และการให้ความหมายก็แตกต่างกันออกไป

ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพิจารณาว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องธุรกิจ หรือกิจกรรมเพื่อความเพลิดเพลินของมนุษย์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า หรืออาจกล่าวได้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การที่คนเดินทางออกจากที่พัก หรือที่ทำงานไปยังสถานที่ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อื่น ๆ ในระยะเวลาสั้น ๆ และคนเหล่านี้จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างพักอาศัยชั่วคราวในสถานที่ท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ในการเดินทางต้องการไปเยี่ยมญาติมิตรหรือท่องเที่ยว

จากแนวคิดข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางออกจากที่พักอาศัย หรือที่ทำงานไปยังสถานที่อื่น ๆ เป็นระยะเวลาสั้น ๆ แต่ไม่ใช่เป็นการตั้งเป็นหลักแหล่งถาวร โดยคนเหล่านี้จะออกเดินทางไปเพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากกิจการงานประจำ ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ 3 ประการ คือ เป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราว การเดินทางต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ และเป็นการเดินทางเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่เป็นการประกอบอาชีพ หรือหารายได้

2.3.2 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นกระบวนการทางสังคม และเศรษฐกิจที่มีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1. นักท่องเที่ยว เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการท่องเที่ยวถ้าไม่มีนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวก็เกิดขึ้นไม่ได้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ นักท่องเที่ยว (Tourist) และนักท่องเที่ยว (Excursionist)

2. การตลาดท่องเที่ยว การที่จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวที่นั่น จะต้องมีการตลาดท่องเที่ยว เพื่อชักนำให้เข้ามาท่องเที่ยว ซึ่งการตลาดท่องเที่ยวหมายถึง ความพยายามที่จะทำให้ นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว แล้วใช้สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและบริการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่นั่น

3. การขนส่ง เมื่อนักท่องเที่ยวตัดสินใจที่จะไปแหล่งท่องเที่ยวใดแล้ว ก็ต้องมีบริการขนส่งนำ นักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่นั่น ซึ่งการขนส่งหมายถึง การจัดให้มีการเคลื่อนย้าย นักท่องเที่ยว ด้วยยานพาหนะประเภทต่าง ๆ จากภูมิลำเนาไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องการ และกลับสู่ภูมิลำเนา การขนส่งแบ่งออกเป็น 4 ประเภทคือ ทางรถยนต์ ทางรถไฟ ทางเรือ และทางเครื่องบิน

4. ทรัพยากรท่องเที่ยว เป็นสินค้าทางการท่องเที่ยว และเป็นจุดหมายปลายทางที่ นักท่องเที่ยวจะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ซึ่งทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งดึงดูดความสนใจ ของนักท่องเที่ยวให้เกิดการเดินทางไปเยือน หรือไปท่องเที่ยวโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ แบ่งทรัพยากรท่องเที่ยวออกเป็น 3 ประเภท คือ

4.1 ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความงามตามธรรมชาติ สามารถดึงดูดให้ผู้ไปเยือน หรือไปท่องเที่ยวยังพื้นที่นั้น เช่น ป่าไม้ ชายทะเล น้ำตก ฯลฯ

4.2 ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถาน และโบราณวัตถุ เป็นสิ่งที่มนุษย์ได้สร้างขึ้นในสมัยอดีต รวมไปถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับประวัติ และความเป็นมาของสถานที่นั้น และมีความดึงดูดให้คนไปเยือนพื้นที่นั้นในปัจจุบัน เช่น พระราชวัง ศาสนสถาน กำแพงเมือง อุทยานประวัติศาสตร์ ฯลฯ

4.3 ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น ในรูปแบบของการดำเนินชีวิตของคนในสังคม ซึ่งปฏิบัติยึดถือสืบทอดต่อ

กันมา ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีผลต่อการดึงดูดให้คนไปเยือน หรือไปท่องเที่ยวยังพื้นที่นั้น เช่น สภาพชีวิตผู้คนในชนบท หมู่บ้านชาวเขา ตลาดน้ำ งานเทศกาลประเพณีต่าง ๆ

5. สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เป็นสิ่งที่รองรับในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว เพื่อให้การเดินทางท่องเที่ยวเป็นไปด้วยความสะดวก และปลอดภัย โดยสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

5.1 สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวโดยตรง เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้น เพื่อรองรับการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะ เช่น การอำนวยความสะดวกในการเข้าออกประเทศ เช่น การตรวจหนังสือเดินทาง การต่อวีซ่า นอกจากนี้ยังรวมถึงการให้บริการต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความสะดวกระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว เช่น บริการที่พักแรม บริการอาหาร บริการนำเที่ยว บริการขนส่ง เป็นต้น

5.2 สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวโดยอ้อม เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในประเทศแล้ว แม้จะไม่มีนักท่องเที่ยว รัฐบาลก็ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้แก่ประชาชน ส่วนการให้บริการนักท่องเที่ยวก็ถือเป็นผลพลอยได้ เช่น การสื่อสาร การไฟฟ้า การประปา การคมนาคม การรักษาความปลอดภัย และการรักษาพยาบาล

สุภา สังขวรรณ (2560) ได้กล่าวไว้ว่าทรัพยากรท่องเที่ยวจะต้องมีองค์ประกอบอย่างน้อย 3 องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว (Attraction) เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของทรัพยากรท่องเที่ยวที่ต้องมีสิ่งดึงดูดใจอย่างใดอย่างหนึ่งในการดึงดูดใจนักท่องเที่ยวเดินทางไปเยี่ยมเยือนในสถานที่นั้น ๆ

2. ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีเส้นทางคมนาคมขนส่งเข้าถึง (Accessibility) เป็นปัจจัยที่สำคัญของทรัพยากรท่องเที่ยวที่ต้องมีเส้นทาง หรือโครงข่ายขนส่งที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวนั้น ตลอดจนสามารถติดต่อเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณใกล้เคียง แต่ถ้าขาดเส้นทางคมนาคมขนส่งเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวแล้ว แม้ว่าแหล่งท่องเที่ยวจะมีความสวยงามมากเท่าไรหรือมีคุณค่าสูงเพียงไร ก็ตามย่อมจะไร้ความหมายอย่างสิ้นเชิง

3. ทรัพยากรท่องเที่ยวต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) เป็นปัจจัยที่สำคัญของทรัพยากรท่องเที่ยวที่ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้บริการนักท่องเที่ยวให้ได้รับความสะดวกสบายและความประทับใจ ทำให้นักท่องเที่ยวอยากท่องเที่ยววันขึ้น

มาศศุภา นิมบุณราช (2559) ได้อธิบายความหมายองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว ได้ตั้งนี้ องค์ประกอบสำคัญทางการท่องเที่ยว ประกอบไปด้วย 6 ประการ หรือ 6A's ดังนี้

1. แหล่งท่องเที่ยว (Attractions) เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้าง สถาปัตยกรรม และการจัดกิจกรรมพิเศษ

2. การเข้าถึง (Accessibility) คือ กระบวนการคมนาคม สถานีขนส่งผู้โดยสาร และยานพาหนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการสงวนสิทธิ์ในทางวิชาการ เมื่อผู้จัดทำขึ้นไปใช้ประโยชน์ทางวิชาการไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) คือ ร้านอาหาร การจัดเลี้ยง และการบริการการ
ท่องเที่ยว ถูกเตรียมโดยคนกลางระหว่างนักท่องเที่ยวกับเจ้าของบ้าน
4. ที่พัก (Accommodations) คือ ที่พัก ที่คอยให้บริการนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมพื้นที่
5. กิจกรรม (Activities) คือ กิจกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างที่นักท่องเที่ยวอยู่ในพื้นที่
6. การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว (Ancillary services) ได้แก่ ธนาคาร โรงพยาบาล
ไปรษณีย์ และโทรคมนาคม

จากที่กล่าวมาข้างต้น องค์ประกอบทั้ง 5 ข้อ และ 6A's มีความสัมพันธ์กัน โดยเน้นการ
ท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็น การท่องเที่ยวจากแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หรือที่มนุษย์สร้างขึ้น
สถาปัตยกรรม ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรมต่าง ๆ ในการท่องเที่ยว ซึ่งแต่ละแหล่ง
ท่องเที่ยวจะต้องมีการวางแผนการตลาดการท่องเที่ยว เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวสนใจที่จะมาเที่ยวมาก
ขึ้น โดยต้องมีการวางแผนการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นแหล่งธรรมชาติ สิ่งอำนวยความสะดวก การเดินทาง
ที่พัก และการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทั้งหมดนี้จึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ที่จะช่วย
ให้นักท่องเที่ยวสนใจ และสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้มากยิ่งขึ้น

2.3.3 รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยว

Adhikary (1995) ได้เสนอรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยว (7 -S Model) เพื่อมาปรับใช้กับ
การท่องเที่ยวไว้ดังนี้

1. กลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง กลยุทธ์ที่สะท้อนให้เห็นถึงความผสมกลมกลืนกันระหว่าง
วัตถุประสงค์ การจัดลำดับความสำคัญ การควบคุม และขอบเขตของกิจกรรมต่าง ๆ ของการ
ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยการเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งต้องประกอบไปด้วยกลยุทธ์ในการ
วางแผน การดำเนินงานที่สามารถปฏิบัติได้ และต้องเป็นไปตามนโยบายของการท่องเที่ยวแห่งชาติ

2. โครงสร้าง (Structure) หมายถึง โครงสร้างในองค์กรซึ่งควรจะเกี่ยวข้องกับการจัดลำดับ
ขั้น และการแบ่งหน้าที่ให้เหมาะสม เพราะโครงสร้างที่ดีจะเป็นกุญแจที่สำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จใน
การจัดการการท่องเที่ยว

3. ระบบ (System) หมายถึง ระบบในการจัดการการท่องเที่ยวซึ่งมีความหมายที่ครอบคลุม
ไปถึงระบบการจัดการข้อมูล ระบบการดำเนินงาน การปฏิบัติการ การเงิน การจัดการทรัพยากร
มนุษย์การตลาดและระบบอื่นๆ ด้วย โดยทุกระบบต้องมีการประสานร่วมมือกันและมีความสัมพันธ์
กันในทุกขั้นตอน

4. บุคลากร (Staff) บุคลากรนับเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดการดำเนินการต่างๆ สำเร็จลุล่วง
ไปด้วยดี โดยเฉพาะบุคคลที่ทำหน้าที่บริการนักท่องเที่ยวจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบโดยจัดสรร
บุคคลที่มีความละเอียดรอบคอบ มีความผูกพันกับงาน มีความรับผิดชอบ ให้ความช่วยเหลือ
นักท่องเที่ยวด้วยความเต็มใจ มีความจริงใจซื่อสัตย์ ทำงานดีประสบผลสำเร็จ และสามารถทำ
ให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจเป็นสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ความสามารถ (Skill) ในการทำงานทุกอย่างต้องอาศัยความชำนาญงานจึงจะมีประสิทธิภาพ โดยขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 อย่างคือ ความรู้ ทักษะ และทัศนคติต่องาน

6. Style การรวมกันระหว่าง Staff และ Skill แต่ละคนจะมีรูปแบบในการดำเนินงานที่ต่างกัน โดยปกติแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

6.1 Autocratic Style หรือ Top-Down Style

6.2 Democratic Style หรือ Bottom - Up

7. Share การแบ่งปันแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิดเห็น ความรู้ซึ่งนำไปสู่การจัดการการท่องเที่ยวได้ดีที่สุด

สรุปได้ว่า การจัดการการท่องเที่ยว ควรเป็นไปอย่างมีขั้นตอน มีคณะกรรมการทำงานที่มีประสิทธิภาพ มีโครงสร้างอย่างเป็นระบบ มีบุคลากร มีทักษะ และรวมไปถึงการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในทุกกระบวนการ เพราะการจัดการที่ดีและมีระบบจะป้องกันการสับสน และซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

2.4.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2560) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มาจากภาษาอังกฤษว่า Ecotourism หมายถึง การท่องเที่ยวที่เป็นการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติ และแหล่งวัฒนธรรมอย่างมีความรับผิดชอบ โดยไม่ก่อให้เกิดการรบกวนหรือความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่มีวัตถุประสงค์เพื่อชื่นชม ศึกษาเรียนรู้เพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพ พืชพรรณ และสัตว์ป่า ตลอดจนวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งธรรมชาตินั้น โดยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจที่ส่งผลประโยชน์ต่อชุมชนเพื่อให้เกิดการสร้างรายได้ และกระจายรายได้สู่ชุมชนในท้องถิ่นนั้น ๆ โดยประชาชนทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน

สุขุม คงดิษฐ์ และคณะ (2561) ได้กล่าวถึงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ว่า หมายถึง การท่องเที่ยวที่ใช้ฐานทรัพยากรทางธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมมาสร้างเป็นจุดขายทางการท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวที่แสวงหาความรู้ และอยากเข้าไปมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยวควบคู่ไปกับความเพลิดเพลิน และมีปฏิสัมพันธ์กับคนท้องถิ่น รวมทั้งให้ประโยชน์กลับคืนไปสู่แหล่งท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่น ส่งผลให้เกิดผลกระทบในเชิงบวกแก่ระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ได้ ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ได้ถูกนำมาใช้ในการออกแบบเส้นทางการท่องเที่ยว เอกสารนี้ และกิจกรรมทางการท่องเที่ยวของชุมชนสามเรือน โดยการกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวทางบกของอำเภอสามชุก และกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่ใช้ทรัพยากรทางการเกษตรของพื้นที่รวมถึงภูมิปัญญาพื้นถิ่นที่

เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของชุมชนมานำเสนอให้นักท่องเที่ยวได้มีประสบการณ์ในการท่องเที่ยว
 นิเวศเกษตรของพื้นที่ได้ต่อไป

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปเยือนตามแหล่งท่องเที่ยวทาง
 ธรรมชาติ และมีการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมที่สวยงามเอาไว้ให้กับชนรุ่นหลัง โดยมีการควบคุม
 ผลกระทบ และสร้างบรรยากาศของการศึกษาเรียนรู้ในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติแวดล้อมใน
 สถานที่นั้นเพื่อให้ทุกฝ่ายเข้ามามีจิตสำนึกร่วมกันรักษา และได้รับประโยชน์เพื่อเพิ่มพูนคุณภาพชีวิต
 ต่อไป (วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี (2560)

2.4.2 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

มาศสุภา นิยมบุญราช (2559) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบหลักที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
 มี 4 ประการคือ

1. องค์ประกอบด้านพื้นที่ เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มี
 เอกลักษณ์เฉพาะถิ่น รวมทั้งแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศในพื้นที่นั้น
2. องค์ประกอบด้านการจัดการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ไม่ก่อให้เกิด
 ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม มีการจัดการที่ยั่งยืนครอบคลุมไปถึงการอนุรักษ์ทรัพยากร
 การจัดการสิ่งแวดล้อม การป้องกัน การกักตมมลพิษ และควบคุมอย่างมีขอบเขต จึงเป็นการท่องเที่ยว
 ที่มีการจัดการยั่งยืน
3. องค์ประกอบด้านกิจกรรม และกระบวนการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้
 โดยมีการให้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม และระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว เป็นการเพิ่มพูนความรู้
 ประสบการณ์ ความประทับใจ เพื่อสร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องต่อนักท่องเที่ยว
 ประชาชนท้องถิ่น และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง
4. องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม เป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของ
 ชุมชนและประชาชนท้องถิ่น และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องที่มีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติตาม
 แผน ได้รับประโยชน์ติดตามตรวจสอบ ตลอดจนร่วมบำรุงรักษาทรัพยากรการท่องเที่ยว ก่อให้เกิด
 ผลประโยชน์ในท้องถิ่น ทั้งการกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิต และการได้รับผลตอบแทน
 เพื่อกลับมาบำรุงรักษา และจัดการแหล่งท่องเที่ยวด้วย

สรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวที่ใช้ฐานทรัพยากรทางธรรมชาติ
 และสิ่งแวดล้อมมาสร้างเป็นจุดขายทางการท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์
 และวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวที่แสวงหาความรู้
 และอยากเข้าไปมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว
 ควบคู่ไปกับความเพลิดเพลิน และมีปฏิสัมพันธ์กับคนท้องถิ่น รวมทั้งให้ประโยชน์กลับคืนไปสู่แหล่ง
 ท่องเที่ยว และชุมชนท้องถิ่นส่งผลให้เกิดผลกระทบในเชิงบวกแก่ระบบนิเวศ และสิ่งแวดล้อมในแหล่ง
 ท่องเที่ยวนั้น ๆ ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

2.5.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

The Commonwealth Department of Tourism (1993) ให้ความหมายว่า เป็นการท่องเที่ยวธรรมชาติที่ครอบคลุมถึงสาระด้านการศึกษา การเข้าใจธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และการจัดการเพื่อรักษาระบบนิเวศให้ยั่งยืน ครอบคลุมถึงขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น การปันผลประโยชน์ต่าง ๆ กลับสู่ชุมชนท้องถิ่น และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

Elizabeth Boo (1991) ให้ความหมายว่า เป็นการท่องเที่ยวแบบอิงธรรมชาติที่เอื้อประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ อันเนื่องมาจากการมีเงินทุนสำหรับการปกป้องดูแลรักษาพื้นที่ที่มีการสร้างงานให้กับชุมชน หรือท้องถิ่น พร้อมทั้งให้การศึกษา และสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม

ปรีชา คำมาตี และสมพงษ์ อัครวิริยัติ (2559) ให้ความหมายว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญต่อการรักษาทรัพยากร และสภาพแวดล้อม เพื่อให้คงอยู่ และใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน โดยครอบคลุมทรัพยากรทุกประเภททั้งด้านธรรมชาติและวัฒนธรรม

มาศศุภา นิมบุณราช (2559) ได้ให้ความหมายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่า หมายถึงการท่องเที่ยวที่มีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมควบคู่กันไปโดยการกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวช่วยกันรักษาสิ่งแวดล้อม และตระหนักในคุณค่าของมรดกทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรมในท้องถิ่น ร่วมกับชุมชนในท้องถิ่น

ดังนั้นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จึงหมายถึง การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์รูปแบบหนึ่ง ที่เป็นทางออกระยะยาวที่ให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจต่อการอนุรักษ์ การฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพ และการปกป้องมรดกทางธรรมชาติ และวัฒนธรรมบนโลกใบนี้ นอกจากนี้ยังเป็นการเพิ่มขีดความสามารถ การสร้างอาชีพ และสร้างแรงจูงใจให้กับชุมชนท้องถิ่นในการต่อสู้กับความยากจน และมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการคือ

1. การสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพราะธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถือว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ หากธรรมชาติและระบบนิเวศได้รับผลกระทบจากการใช้ประโยชน์ในรูปแบบใดก็ตาม โอกาสที่ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะเสื่อมโทรมลงหรือถูกทำลายลงก็มีอยู่สูง การให้ความรู้ความเข้าใจหรือการสร้างจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือนจึงเป็นสิ่งสำคัญ

2. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ซึ่งมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบแรกโดยตรง เพราะนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มักเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความปรารถนาหรือสนใจที่จะศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติในลักษณะต่าง ๆ และสภาพภูมิทัศน์ตามธรรมชาติ ตลอดจนธรรมชาติที่ยากลำบากต่อการเดินทางและทำหาย

3. การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น เพราะการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนท้องถิ่นในระยะยาวมากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ การเปิดโอกาสให้ชุมชน

ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในรูปแบบต่าง ๆ จะช่วยให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม รูปแบบของการมีส่วนร่วมของชุมชน ได้แก่ การลงทุนเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกขนาดเล็กที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ การเป็นมัคคุเทศก์ การนำสินค้าที่เป็นศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมาขายแก่นักท่องเที่ยว และการจ้างงานในส่วนบริการอื่น ๆ เป็นต้น

2.5.3 การจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

วีระพล ทองมา (2559) การจัดการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศโดยคำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม วัฒนธรรม และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการร่วมคิดกิจกรรม วางแผน ปฏิบัติงาน ร่วมรับผิดชอบ และร่วมรับผลประโยชน์ เพื่อให้ชุมชนเป็นผู้รับประโยชน์สูงสุดที่เกิดจากการท่องเที่ยว โดยการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือพัฒนาชุมชน และสร้างการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างชาวบ้านในท้องถิ่นกับผู้มาเยือน รวมถึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาและส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านสิ่งแวดล้อม เป็นการเรียนรู้ และร่วมมือกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรในท้องถิ่น รวมถึงการป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

2. ด้านสังคม และวัฒนธรรม เป็นการจัดการท่องเที่ยวที่ส่งเสริม และสร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของผู้มาเยือนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต รวมถึงรูปแบบความเป็นอยู่ เพื่อการแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ ตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตในแหล่งที่นักท่องเที่ยวเข้ามาเยือน

3. ด้านเศรษฐกิจชุมชน มีการกระจายรายได้ และการได้รับผลประโยชน์ร่วมกันสู่ชุมชนเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวอย่างเป็นธรรม สร้างงานสร้างรายได้กับประชาชนในแหล่งท่องเที่ยว

John R. (2008) อธิบายว่า การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หมายถึงชุดของหน้าที่ต่าง ๆ ที่กำหนดทิศทางในการใช้ทรัพยากรทั้งหลายอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร โดยการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึง การใช้ทรัพยากรอย่างเฉลียวฉลาดและคุ้มค่า การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึง การตัดสินใจอย่างถูกต้อง และมีการปฏิบัติการสำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้ ดังนั้น ผลสำเร็จของการจัดการจึงจำเป็นต้องมีทั้งประสิทธิภาพ และประสิทธิผลควบคู่กันไป

การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อบริการให้แก่นักท่องเที่ยวเดินทางสะดวก ได้ความรู้ และประสบการณ์ใหม่ โดยที่แหล่งท่องเที่ยวนั้น จะต้องมีความพร้อมที่มีมาตรฐานในระดับสากล เพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เน้นผู้มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการท่องเที่ยว ต้องดำเนินการวางแผนพัฒนาจัดทำแผนงาน และแผนปฏิบัติ เพื่อการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว ต้องมีการวางแผนปรับปรุงพัฒนาภาวะเบียบระหว่างผู้ประกอบการ ภาครัฐบาล องค์กรพัฒนาเอกชนกับประชาชนท้องถิ่น องค์กรประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว จะต้องเปิดโอกาสให้คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมดำเนินการอย่างเสมอภาคกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการสงวนเพื่อการค้าเท่านั้น เมื่อผู้รู้หรือเห็นประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การให้การศึกษารื่องการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ศึกษาต่อประชาชนในท้องถิ่นทุกระดับ ให้มีการเรียนรู้เพิ่มพูนประสบการณ์ รู้วิธีการบริการ การฝึกอบรม/ดูงาน เกิดความรู้ใหม่ ๆ ทันเหตุการณ์เสมอ

3. การกำจัดของเสีย จะต้องมึระบบการกำจัดน้ำที่มีประสิทธิภาพ การบำบัดน้ำเสียก่อนทิ้งธรรมชาติ การกำจัดขยะ และปฏิภูล ถือหลักใช้แล้วซ้ำ และเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์อีก สำหรับของเสียจากห้องสุขา อาจใช้ระบบการทำแก๊สมูลชีวภาพ

4. การศึกษาวิเคราะห์ความอ่อนไหวของระบบนิเวศ ทั้งทรัพยากรธรรมชาติ และมรดกทางวัฒนธรรม และแหล่งโบราณคดี โบราณสถานต่าง ๆ แม้เป็นเพียงเนินดินร้าง ๆ ย่อมสะท้อนอดีตาลที่ทรงคุณค่า ซึ่งสามารถศึกษาค้นคว้าถึงลักษณะการตั้งถิ่นฐานชุมชนโบราณได้

5. ในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ควรสร้างห้องสุขาบริการตามระยะทางเดินห่างกันอย่างน้อย 3 กิโลเมตรต่อ 1 ห้อง ห้องสุขาต้องสะอาด คิดค่าบริการเพื่อเป็นค่าการจัดจ้างแรงงานดูแล

6. การเดินทางเข้าชมสะดวก ทางเดินในแหล่งธรรมชาติที่เปราะบาง ควรทำทางเดินข้าม คำนึงถึงความปลอดภัย มีระบบการสื่อความหมายที่ดี รวมถึงการติดต่อสื่อสารระหว่างนักท่องเที่ยวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อมีเหตุฉุกเฉิน ป้ายชี้ทางป้ายสื่อความหมายออกมาใช้ได้ทันทาน

7. การรักษาสภาพของแหล่งท่องเที่ยว รักษาไว้ให้มีสภาพดั้งเดิมมากที่สุด และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีมีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

8. การตรวจสอบผลกระทบ การประเมินศักยภาพในแหล่งท่องเที่ยว จะต้องกำหนดสถานภาพให้เหมาะสม โดยหารายละเอียด รวบรวมข้อมูลสภาพแวดล้อมในที่แห่งนั้น ว่าควรอยู่ในระดับไหน หาความสมดุลระหว่างความสามารถรองรับของพื้นที่กับความต้องการของนักท่องเที่ยว และการยอมรับของชุมชนท้องถิ่นต่อการพัฒนา รวมทั้งนโยบายของรัฐบาลจะต้องมีความสัมพันธ์กัน เป้าหมายของการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวจะต้องคำนึงถึงการลงทุน ต้นทุนของสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมด้วย

9. การจัดการ ควรคำนึงถึงระดับมาตรฐานสากลปัจจุบัน คือ ISO9000/ISO14000/ISO 18000

10. การศึกษา และสำรวจแหล่งพลังงาน เพื่อนำมาใช้ก่อประโยชน์มากที่สุด อาทิ พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานกระแสดลม พลังงานความร้อนใต้พิภพ ควรใช้พลังงานจากธรรมชาติมากที่สุด หลีกเลี่ยงการใช้น้ำธรรมชาติใช้ให้ย่ำงคุ้มค่า หลีกเลี่ยงการใช้เครื่องปรับอากาศมากที่สุด

11. การจัดการสาธารณูปโภคพื้นฐาน ต้องคำนึงถึงขีดความสามารถ ขอบเขตในการรองรับปริมาณนักท่องเที่ยว โดยใช้หลักสภาพแวดล้อม ขีดความสามารถการรองรับทางกายภาพ และขีดความสามารถการรองรับทางสภาพแวดล้อม อาทิ น้ำประปา ไฟฟ้า ขยะมูลฝอย ต้องมีแผนการจัดการอย่างดีที่เพียงพอต่อการใช้งาน

12. การออกแบบสิ่งก่อสร้าง สิ่งบริการ สิ่งอำนวยความสะดวกการท่องเที่ยว ที่จอดรถ ที่พัก การเดินทาง ร้านอาหารเครื่องดื่ม ห้องสุขา เป็นต้น ต้องกลมกลืนกับธรรมชาติ สภาพแวดล้อม

และวัฒนธรรมท้องถิ่นไม่ให้มีสิ่งแปลกปลอมเข้าไป อนึ่งการก่อสร้างควรคำนึงถึงความสะดวกของคนพิการด้วย ควรหลีกเลี่ยงสิ่งต่าง ๆ เช่น การตัดไม้ ต้องคำนึงถึงกระแสน้ำจะไม่ก่อให้เกิดการพังทลาย และไม่กีดขวางเส้นทางเดินของสัตว์ป่า

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

2.6.1 ความหมายของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

จันทรจิรา สุขบรรจง (2559) การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน แปลมาจากภาษาอังกฤษว่า Sustainable Tourism เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งนักวิชาการด้านการท่องเที่ยวได้ให้ความสนใจเรื่องการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนกันมากขึ้น เนื่องจากความตื่นตัวด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการท่องเที่ยวที่หันมานิยมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542 อ้างถึงในสุขุม คงดิษฐ์ และคณะ 2561) ได้ให้ความหมายการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Sustainable Tourism) ว่าหมายถึงการท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่ หรือกลุ่มเล็กที่มีการจัดการอย่างดีเยี่ยม เพราะสามารถดำรงไว้ซึ่ง ทรัพยากรการท่องเที่ยวให้มีความดึงดูดใจอย่างไม่เสื่อมคลาย และธุรกิจท่องเที่ยวมีการปรับปรุง คุณภาพให้ได้ผลกำไรอย่างเป็นธรรม โดยมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมเยือนสม่ำเสมอเพียงพอ แต่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่น้อยอย่างยืนยาว การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน มีลักษณะสำคัญอยู่ 6 ประการดังนี้ คือ

1. เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทุกประเภททุกแห่ง
2. เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่า และความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละแหล่งท่องเที่ยว
3. เป็นการท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยว และสิ่งแวดล้อม
4. เป็นการท่องเที่ยวที่ให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและวัฒนธรรม
5. เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ผลตอบแทนแก่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนยาว
6. เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ผลประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่น และคืนผลประโยชน์กลับสู่ทรัพยากรท่องเที่ยว และสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น

World Tourism Organization (1998) ได้ให้ความหมาย การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว และชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว โดยปกป้อง และรักษาโอกาสให้กับคนในรุ่นต่อไปในอนาคต ซึ่งจะนำไปสู่การจัดการทรัพยากรทั้งหมดที่จะสนองความต้องการด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ในขณะที่สามารถธำรงรักษาเนื้อหาทางวัฒนธรรม กระบวนการทางนิเวศวิทยาที่จำเป็น ความหลากหลายทางชีวภาพ และระบบอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการเกื้อหนุนและระบบต่าง ๆ ที่เกื้อหนุนชีวิต พืช สัตว์ และมนุษย์ทั้งหลาย ซึ่งจากกรอบแนวคิดดังกล่าว สามารถแบ่งเป็นหลักการได้ 5 ข้อ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ทรัพยากรทางธรรมชาติ ทรัพยากรทางประวัติศาสตร์ ทรัพยากรทางวัฒนธรรม และทรัพยากรอื่น ๆ ในการท่องเที่ยว จะต้องได้รับการอนุรักษ์ไว้เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างต่อเนื่องในอนาคต โดยจะยังสามารถอำนวยความสะดวกให้แก่สังคมปัจจุบันได้

2. จะต้องมีการวางแผน และจัดการในการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาทางสิ่งแวดล้อม และสังคมวัฒนธรรมในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว

3. คุณภาพของสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวโดยภาพรวมจะยังคงได้รับการรักษาไว้ได้ และปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ เมื่อจำเป็นที่จะต้องจัดทำ

4. จะต้องรักษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเอาไว้ เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวนั้นจะยังคงสามารถรักษาความเป็นที่นิยมอยู่ได้ และสามารถทำการตลาดต่อไปได้

5. ผลประโยชน์ของการท่องเที่ยวจะต้องเผื่อแผ่ หรือกระจายไปในทุกภาคส่วนของสังคม

ธนพล จันท์เรืองฤทธิ์ (2561) การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หมายถึง การท่องเที่ยวที่ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในปัจจุบันได้มีการเสริมสร้างโอกาสทางธุรกิจท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวทั้งหมด เพื่อที่จะสามารถรักษาสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ ไว้ได้ในระยะยาว การท่องเที่ยวควรคำนึงถึงผลกระทบต่อทางสังคมเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ในปัจจุบัน และอนาคตที่จะเกิดขึ้น จากความต้องการของนักท่องเที่ยวการท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนเป็นการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นคุณค่า และความเป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ มีความรับผิดชอบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว โดยให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส เรียนรู้ และได้รับประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและวัฒนธรรม ให้ผลตอบแทนแก่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนยาว รวมทั้งการคืนประโยชน์กลับสู่ทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมของชุมชน

จันท์จิรา สุขบรรจง (2559) ได้ให้ความหมายการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนว่า เป็นการท่องเที่ยวซึ่งทำให้เศรษฐกิจเจริญงอกงาม แต่จะต้องไม่ทำลายทรัพยากรซึ่งเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว นอกจากนี้ต้องไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และโครงสร้างทางสังคมของชุมชนในท้องถิ่นในการพัฒนาอย่างยั่งยืน และการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนตามข้อตกลงระหว่างประเทศ ประกอบด้วยหลักการดังต่อไปนี้

1. สิ่งแวดล้อมเป็นทรัพยากรสมบัติที่สำคัญ และมีคุณค่ายิ่งต่อการท่องเที่ยว ต้องรักษาไว้ให้มีสภาพเหมือนเดิม สำหรับลูกหลานในอนาคตมิใช่ถูกทำลายในระยะสั้น

2. การท่องเที่ยวเป็นการจัดกิจกรรมที่อำนวยความสะดวกประโยชน์ให้กับชุมชน และแหล่งท่องเที่ยวให้มีความเสมอภาคเท่ากับนักท่องเที่ยว หมายถึง มิใช่ให้นักท่องเที่ยวแสวงหาผลประโยชน์จากชุมชน และแหล่งท่องเที่ยวอย่างเดียว ชุมชนควรได้รับประโยชน์เท่าเทียมกันจากการท่องเที่ยวด้วย

3. การจัดการเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยวกับสิ่งแวดล้อม ต้องส่งผลการพัฒนาอย่างยั่งยืนต้องไม่ทำลายทรัพยากร หรือก่อให้เกิดผลเสียหายในอนาคต และส่งผลกระทบต่อการทำลายสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. กิจกรรม และการพัฒนาการท่องเที่ยวควรจะยอมรับสภาพธรรมชาติ และลักษณะของสถานที่ ซึ่งเป็นที่ตั้งของกิจกรรม หรือการพัฒนาดังกล่าวแล้ว กล่าวคือ ถ้าแหล่งท่องเที่ยวใดเปราะบางทางธรรมชาติมากเกินไปก็ควรพัฒนาสถานที่นั้นภายในขอบเขต และให้กระทบต่อธรรมชาติน้อยที่สุด เช่น จำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว จำกัดกิจกรรม และเวลาของการท่องเที่ยว

5. ความกลมกลืนที่เกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวต้องเกิดจากความต้องการของท่องเที่ยวประชาชนในท้องถิ่น และสถานที่ท่องเที่ยว

6. การเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงต้องไม่ทำลายหลักการของการพัฒนาอย่างยั่งยืน

7. องค์กรทางด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว องค์กรในท้องถิ่น และองค์กรสิ่งแวดล้อมต้องยอมรับในหลักการดังกล่าวแล้ว และจะต้องปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติที่แท้จริง

2.7 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน

2.7.1 ความหมายการมีส่วนร่วม

วันชัย วัฒนศัพท์ (2559) การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน การพัฒนาทั้งในการแก้ไขปัญหาและป้องกันปัญหาโดยเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม ร่วมกำหนดนโยบาย ร่วมวางแผน ตัดสินใจ และปฏิบัติตามแผน ร่วมตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ร่วมติดตามประเมินผลและรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบต่อประชาชน ชุมชน และเครือข่ายทุกรูปแบบในพื้นที่

พรธณเพ็ญ วัฒนมงคลลาภ (2560) ได้กล่าวไว้ว่า การมีส่วนร่วมเป็นการจัดการหรือการพัฒนา โดยทุกคนในชุมชนเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผลประโยชน์ จึงควรจัดตั้งคณะกรรมการซึ่งจะต้องพิจารณาขอบเขตบทบาท หน้าที่ พันธะ ภารกิจของกลุ่มตามกฎหมายภายใต้องค์กรปกครองท้องถิ่น และการทำงานอย่างไรให้สอดคล้องกัน ซึ่งสามารถจัดการได้ ดังนี้

1. ร่วมพิจารณากิจกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่ ซึ่งต้องได้รับการยอมรับของประชาชนในพื้นที่ และแต่ละกิจกรรมต้องไม่เกิดปัญหาต่อสภาพแวดล้อม ประเพณี สังคม และวัฒนธรรมสามารถรักษาความเป็นอัตลักษณ์ไว้ได้

2. ร่วมกันกำหนดแผนงาน และกฎระเบียบ ซึ่งคณะกรรมการในท้องถิ่นต้องมีการประชุมร่วมกัน วางแผนการตลาด แผนปฏิบัติการ แผนพัฒนาเพื่อส่งเสริม และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น และร่วมกันกำหนดกฎระเบียบในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวด้วย

3. ร่วมบริหารจัดการ การมีส่วนร่วมต่อการจัดการนี้นับได้ว่าองค์กรท้องถิ่นอยู่ในฐานะเป็นเจ้าของพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวซึ่งมีส่วนได้ส่วนเสียต่อพื้นที่ เช่น การเก็บค่าธรรมเนียมการเช่าพื้นที่จำหน่ายสินค้า หรือบุคคลในท้องถิ่นมีอาชีพเป็นลูกหาบ เป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ร่วมประเมินผล และแก้ไขปัญหาเพื่อให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมีคุณภาพ และมาตรฐานอย่างยั่งยืน ผู้รับผิดชอบจัดการจะต้องประเมินผลร่วมกัน วิเคราะห์ปัญหาร่วมกัน ปรับเปลี่ยนให้ดีขึ้น

เสาวคนธ์ พรายแก้ว (2563) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมว่า เป็นกิจกรรมการ ท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนท้องถิ่น (Involvement of Local Community or People Participation) ที่มีส่วนร่วมในการคิดวางแผน ปฏิบัติตาม ได้รับประโยชน์ ติดตามตรวจสอบตลอดจนร่วมบำรุงรักษาทรัพยากรท่องเที่ยว ก่อให้เกิดผลประโยชน์ในท้องถิ่น ทั้งกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิตและการได้รับผลตอบแทน เพื่อกลับมาบำรุงรักษา และจัดการแหล่งท่องเที่ยวด้วย และในที่สุดท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยว อย่างมีคุณภาพ ท้องถิ่นในที่นี้เริ่มต้นจากระดับรากหญ้า จนถึงการปกครองท้องถิ่น อาจรวมไปถึงการ มีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องจึงเป็นการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน

สรุปได้ว่า ความหมายของการมีส่วนร่วมเป็นความหมายที่กว้างเกี่ยวข้องกับบุคคลในทุก ระดับทุกส่วน ดังที่องค์การสหประชาชาติได้กำหนดความหมายไว้เพื่อการดำเนินงานขององค์การว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนในสังคม ไม่ว่าจะเป็นสังคมเล็ก หรือสังคม ขนาดใหญ่ ได้มีส่วนร่วมช่วยเหลืออย่างเต็มที่ต่อสังคมนั้น ๆ อันได้แก่ ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหาร จัดการ เช่น การพิจารณาปัญหา การตั้งนโยบาย การตัดสินใจ ประเด็นสำคัญต่าง ๆ เกี่ยวกับการ พัฒนาประชาชาติ และการประเมินความต้องการของสังคมนั้น ๆ

2.7.2 ความหมายการมีส่วนร่วมของชุมชน

วาสนา คงสกุลทรัพย์ (2559) ได้สรุปถึงการมีส่วนร่วมที่แท้จริงของประชาชนในการพัฒนา ควรจะมี 4 ขั้นตอน คือ

1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาของแต่ละท้องถิ่น กล่าวคือ ถ้าหากชาวบ้านยังไม่สามารถทราบถึงปัญหา และเข้าใจถึงสาเหตุของปัญหาในท้องถิ่นของตนเป็นอย่างดีแล้วการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาของท้องถิ่นย่อมไร้ประโยชน์ เพราะชาวบ้านท จะไม่เข้าใจ และมองไม่เห็นถึงความสำคัญของการดำเนินงานเหล่านั้น

2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม เพราะการวางแผนดำเนินงาน เป็นขั้นตอนที่จะช่วยให้ชาวบ้านรู้จักวิธีการคิด การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล รู้จักการนำเอาปัจจัย ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผน

3. การมีส่วนร่วมในการลงทุน และการปฏิบัติงาน แม้ชาวบ้านส่วนใหญ่จะมีฐานะ ยากจน แต่ก็มีแรงงานของตนเองที่สามารถใช้เข้าร่วมได้ การร่วมลงทุนและปฏิบัติงาน จะทำให้ชาวบ้านท สามารถคิดต้นทุนดำเนินงานได้ด้วยตนเอง ทำให้ได้เรียนรู้การดำเนินกิจกรรมอย่างใกล้ชิด

4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงาน ถ้าหากการติดตามงาน และประเมินผลงานขาดการมีส่วนร่วม แล้วชาวบ้านทย่อมจะไม่ทราบด้วยตนเองว่างานที่ทำไปนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้รับผลดีหรือได้รับประโยชน์หรือไม่อย่างไรการดำเนินกิจกรรมอย่างเดียวกันในโอกาสต่อไป
จึงอาจจะประสบความสำเร็จบ้าง

ธนพล จันทรเรืองฤทธิ์ (2561) การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการจัดการการท่องเที่ยวแบบ
ชุมชนมีส่วนร่วมหรือชุมชนเป็นแกนนำในการจัดการหมายถึง การจัดกิจกรรมท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็น
ผู้ดำเนินการ นับตั้งแต่การวางแผน การดำเนินงาน และการติดตามประเมินผล เพื่อให้เกิดการ
ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน รักษาสภาพแวดล้อม ตลอดจนเกิดการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมในชุมชนนั้น ๆ
การมีส่วนร่วมของชุมชนจำแนกตามลักษณะของการดำเนินงานที่ประชาชนท้องถิ่นมีโอกาสมีส่วนร่วม
เกี่ยวกับการท่องเที่ยวออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) การมีส่วนร่วมระดับรายบุคคลรับผลประโยชน์โดยตรง เช่น สมาชิกชุมชนจัดให้บริการ
เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อก่อให้เกิดรายได้จากการให้บริการดังกล่าว เช่น เรือ บังกะโล ที่พัก อาหาร
เป็นต้น หรือเป็นการจำหน่ายสินค้าที่ผลิตจากชุมชน

2) การมีส่วนร่วมระดับชุมชนโดยรวมกลุ่มจัดระบบการบริการนักท่องเที่ยว โดยชุมชนรวมกัน
จัดตั้งเป็นองค์กร ทั้งที่เป็นทางการ และไม่ใช่องค์กร กำหนดมาตรการรองรับการท่องเที่ยว มีการ
จัดระบบการให้บริการในกิจกรรมต่าง ๆ ให้เรียบร้อยเพื่อให้เกิดความสะดวก และมีมาตรฐานเดียวกัน
มีการจัดสรรรายได้สู่ผู้ให้บริการโดยตรง และกับสมาชิกของชุมชนทั้งหมดในรูปของกองทุนหมู่บ้าน
จัดเป็นธุรกิจท่องเที่ยวของชุมชน นอกจากนั้น ชุมชนอาจประสานงานกับบริษัทนำเที่ยว เพื่อให้บริษัท
นำเที่ยวนำนักท่องเที่ยวเข้ามาเยือนในแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน หรือชุมชนมีส่วนร่วมในการระดมทุน
ในธุรกิจกิจการท่องเที่ยวร่วมกับผู้ลงทุนอื่น ๆ และชุมชนได้รับประโยชน์จากธุรกิจท่องเที่ยว นำมา
จัดสรรใช้ประโยชน์ในชุมชนตามที่ชุมชนได้ตั้งกฎกติกาไว้โดยยึดหลักความยั่งยืนของทรัพยากรการ
ท่องเที่ยวให้คงอยู่ตลอดไป

ดังนั้น การมีส่วนร่วมของชุมชนจึงหมายถึง การที่บุคคล หรือกลุ่มบุคคล ที่เข้ามาช่วยเหลือ
สนับสนุนในการทำประโยชน์ หรือกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ร่วมกัน
โดยมีกระบวนการในการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา และสาเหตุของปัญหา การวางแผน การ
ดำเนินงาน การรับผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล การมีส่วนร่วมของ
ประชาชนจะเกิดขึ้นได้ด้วยดีจะต้องให้การศึกษแก่ประชาชน เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ ค่านิยมเพื่อให้
สามารถทำงานร่วมกันได้โดยมีอิสระในการตัดสินใจ ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วม
ของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว ผู้ศึกษาจึงได้นำแนวคิด ดังกล่าวมาใช้ในการกำหนดกรอบ
แนวคิด และออกแบบสอบถาม

2.7.3 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน

ศศลักษณ์ พอลลาร์ด (2560) ได้กล่าวถึง การมีส่วนร่วมในขั้นตอนของการพัฒนา 5 ชั้น ดังนี้

1. มีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา

2. มีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาโดยประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย
และวัตถุประสงค์ของงาน กำหนดวิธีดำเนินงาน ตลอดจนกำหนดทรัพยากรที่ใช้

3. มีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ประชาชนมีส่วนร่วม ในการสร้าง ประโยชน์ สนับสนุนทรัพยากร วัสดุอุปกรณ์ และแรงงาน และดำเนินการขอความช่วยเหลือจากภายนอก

4. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ประชาชนมีส่วนร่วมใน การรับผลประโยชน์ที่พึงได้จากการพัฒนา หรือยอมรับผลประโยชน์อันเกิดจากการพัฒนา

5. การมีส่วนร่วมในการประเมินผลการพัฒนา เป็นขั้นที่ประชาชนเข้าร่วมประเมินว่าการ พัฒนาที่ได้กระทำไปนั้นสำเร็จตามวัตถุประสงค์เพียงใด

อภิชาติ ตั้งปรัชญากุล (2560) กล่าวถึง การมีส่วนร่วมของประชาชน ว่าเป็น กระบวนการพัฒนา และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งเพราะสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ในชุมชนนั้นตัวประชาชนจะเป็นผู้ทราบดี ว่าเกิดปัญหาอะไร ต้องการอะไร และผลกระทบจากการ พัฒนานั้นจะเกิดอะไรกับประชาชนในพื้นที่ การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น จึงก่อให้เกิด ผลดีต่อปัญหานั้น ในลักษณะที่สามารถวิเคราะห์ปัญหาได้ตรงตามความเป็นจริง และเท่ากับเป็นการ ใช้ทรัพยากรที่ทุ่มเทลงไปในการพัฒนาอย่างคุ้มค่า เพราะถ้าหากประชาชนได้เกิดความรู้สึกว่าตัวเป็น เจ้าของโครงการแล้ว จะมีสำนึกในการดูแล ดังนี้ 1) ต้องยึดหลักความต้องการ และปัญหาของ ประชาชน เป็นจุดเริ่มต้นของกิจกรรม โดยกระตุ้นความสนใจให้ความรู้ ความเข้าใจจนกระทั่ง ประชาชนยอมรับความจำเป็น และประโยชน์ในการจัดทำกิจกรรมเหล่านั้น 2) กิจกรรมต้อง ดำเนินการในลักษณะ กลุ่มเพื่อสร้างพลังกลุ่มในการรับผิดชอบร่วมกันสร้าง ความสัมพันธ์ร่วมกัน ระหว่างกลุ่ม ปลูกฝังทัศนคติ และพฤติกรรมที่เห็นแก่ส่วนรวมทำงานเสียสละ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม มากกว่าส่วนตัว 3) แนวทางพัฒนาในกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชนต้องคำนึงถึงความสามารถของ ประชาชน ทำให้ประชาชนเกิดความสำนึกเป็นเจ้าของกิจกรรม และต้องสามารถทำต่อไปได้ และการพึ่งพาตนเองเป็นหลักสำคัญ ร่วมวางแผนนโยบาย หรือแผนงานหรือโครงการ หรือกิจการเพื่อจัด และแก้ไขปัญหา รวมทั้งสนองความต้องการของชุมชน 4) กิจกรรมพัฒนาที่นำเข้าไปในชุมชน ต้อง สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมความพร้อมรับของชุมชน ทั้งในการใช้ทรัพยากรชุมชนการสอดคล้องกับ ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของชุมชน 5) การเริ่มต้นกิจกรรมต้องอาศัยผู้นำชุมชนซึ่ง หมายถึง ผู้นำตามธรรมชาติที่ชาวบ้านเคารพนับถือ ผู้นำทางศาสนา ผู้นำที่ได้รับการเลือกตั้ง หรือแต่งตั้งจากราชการ เพื่อเป็นผู้บุกเบิก และชักนำชาวบ้านต่อไป ผู้นำชุมชนโดยทั่วไปจะ สามารถปรับทัศนคติ และยอมรับสิ่งใหม่ๆ ได้เร็วกว่า และได้รับการยอมรับมากกว่าประชาชนทั่วไป 6) ขั้นตอนการดำเนินงานต่าง ๆ ต้องให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มต้น กล่าวคือร่วมหาข้อมูล ปรัชญาหาทางแก้ไขปัญหา การตัดสินใจ การวางแผน การปฏิบัติงาน การติดตามผลงาน ถึงขั้นการ ร่วมบำรุงรักษาในระยะยาว โดยมีขั้นตอนการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ และนโยบายการพัฒนาที่ กำหนดไว้

สุจินตรา สะพุ่ม (2560) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมตามขั้นตอนสามารถจำแนกขั้นตอนหรือ

ประเภทของการมีส่วนร่วมได้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการเชิงงานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นที่ 1 การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา ขั้นตอนนี้เป็นส่วนแรกที่สำคัญที่สุด เพราะถ้าชาวบ้านยังไม่สามารถเข้าใจปัญหา และค้นหาสาเหตุของปัญหาด้วยตนเองได้ กิจกรรมที่ตามมาก็ไร้ประโยชน์ เพราะจะขาดความเข้าใจ และมองไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนั้น แต่อาจมองปัญหาไม่ได้เด่นชัด เจ้าหน้าที่หรือนักพัฒนาจึงเสมือนกระจกเงาผู้คอยสะท้อนภาพให้ชุมชนมองเห็นและวิเคราะห์ปัญหาได้

ขั้นที่ 2 การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม เป็นขั้นตอนที่ จะดำเนินการวางแผนงานด้วยตนเอง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการวางแผนจะช่วยให้ชุมชนเข้าใจปัญหา พัฒนาประสบการณ์ของตนเอง และสามารถวางแผนได้ด้วยตนเองในที่สุด

ขั้นที่ 3 การมีส่วนร่วมในการลงทุน และการปฏิบัติงาน การที่ชุมชนมีทรัพยากรที่สามารถลงทุน และปฏิบัติงานได้ เพราะจากประสบการณ์การทำงานในชนบท อย่างน้อยก็มีแรงงานของตนเองเป็นขั้นต่ำสุดที่จะเข้าร่วมได้ และในหลายๆ แห่งก็สามารถที่จะร่วมลงทุนในกิจกรรมหลายประเภทได้มีการร่วมลงทุน และปฏิบัติงานจะทำให้ชุมชนรู้จักคิดต้นทุนให้กับตนเองในการดำเนินงาน และระมัดระวังในการรักษากิจกรรมที่สร้างขึ้น เพราะจะมีความรู้สึกร่วมเป็นเจ้าของ และการบำรุงรักษา ก็จะไม่เกิดขึ้นเพราะรู้สึกว่าจะไม่ใช่ชุมชน นอกจากนั้นการร่วมปฏิบัติงานด้วยตนเอง ทำให้ได้เรียนรู้การดำเนินกิจกรรมอย่างใกล้ชิด และเมื่อเห็นประโยชน์ก็สามารถจะดำเนินกิจกรรมชนิดนั้นด้วยตนเองต่อไปได้

ขั้นที่ 4 การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงาน ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่สำคัญ เพราะถ้าหากการติดตาม และการประเมินผลงานขาดการมีส่วนร่วมของชุมชน แต่เป็นการดำเนินการโดยบุคคลภายนอก ชุมชนก็ไม่สามารถทราบว่าการทำไปนั้นได้รับผลดี ได้รับประโยชน์หรือไม่ ถึงแม้ว่าจะมีผู้โต้แย้งว่าการประเมินที่เที่ยงธรรมที่สุดน่าจะมาจากบุคคลภายนอกที่ไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับกิจกรรม แต่ถ้าคิดถึงจุดมุ่งหมายของการพัฒนาที่มุ่งจะพัฒนาคนการคำนึงถึงความเที่ยงธรรม อาจไร้ประโยชน์ การผสมผสานระหว่างคนภายนอกกับชุมชน น่าจะเกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์มากกว่า เพราะนอกจากจะเป็นการประเมินแล้ว ยังแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจในกระบวนการประเมินและเป็นการเผยแพร่กิจกรรมไปสู่ชุมชนอื่นๆ

Cohen & Uphoff (1997) กล่าวถึงองค์ประกอบการมีส่วนร่วมของชุมชนว่า ควรประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1. การมีส่วนร่วมการตัดสินใจ (Decision Making) ประกอบด้วยการริเริ่ม ตัดสินใจ ดำเนินการ และการตัดสินใจในปฏิบัติการ.
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม (Implementation) อาจเป็นไปในรูป ของการเข้าร่วมโดยการสนับสนุนด้านทรัพยากร การบริหาร การร่วมมือ รวมทั้งการร่วมแรงร่วมใจ
3. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (Benefit) ไม่ว่าจะเป็ผลประโยชน์ ทางด้านวัตถุ

ผลประโยชน์ทางด้านสังคม หรือผลประโยชน์ทางด้านส่วนบุคคล
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ การข่งขันเพื่อการศึกษา เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) เป็นการเข้าร่วมในการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินการทั้งหมด การพิจารณาการมีส่วนร่วมเป็นทั้งเป้าหมายและวิธีการ นำไปสู่การพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวซึ่งเป็นกระบวนการที่ขาดไม่ได้ในการจะบรรลุเป้าหมายของการจัดการการท่องเที่ยว เนื่องจากการมีส่วนร่วมเป็นสิ่งที่เพิ่มคุณค่าให้กับตัวเองโดย การแสดงออกซึ่งเสรีภาพของประชาชนเรื่องใดเรื่องหนึ่งหากแต่ทุกอย่างประชาชนจะต้องคิดค้นขึ้นมาเอง สามารถสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนนั้นถูกตีความหมายไปในลักษณะที่เน้นการให้ประชาชนมีโอกาสเป็นผู้กำหนดการตัดสินใจคิดค้นปัญหา และการดำเนินงานขั้นตอนต่าง ๆ ของการจัดการ คือ การที่ประชาชนได้เพิ่มศักยภาพในการควบคุมทรัพยากร รวมตลอดถึงการใช้การจัดการ ทรัพยากรที่มีในสังคมด้วย

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของชุมชน เป็นกระบวนการพัฒนาที่ต้องอาศัยการระดมความคิดเห็นของสมาชิกใน ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ตั้งแต่การวิเคราะห์ปัญหา ผลกระทบ โอกาสในการแก้ไขปัญหา และความต้องการในการแก้ไขปัญหาเหล่านั้น ๆ ดังนั้น ผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการด้วยความสมัครใจ มิใช่จากการบังคับหรือการใช้สิ่งล่อใจต่าง ๆ มาชักจูง จะเกิดการพัฒนาคิด และทักษะในกระบวนการ ให้ได้มาซึ่งทางออกของการแก้ไขปัญหา เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และช่วยสร้างความสมานฉันท์ที่เกิดขึ้นกับชุมชน

จากแนวคิดต่าง ๆ ข้างต้น ผู้วิจัยได้ทำการสรุปประเด็นเพื่อนำไปใช้ในการกำหนดขอบเขตและกรอบแนวคิดการวิจัยการกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยพิจารณาใน 5 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา และสาเหตุของปัญหา
- 2) การมีส่วนร่วมในการวางแผน
- 3) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
- 4) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และ
- 5) การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

2.8 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน

2.8.1 ความหมายการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ปัจจุบันการท่องเที่ยวมีหลายรูปแบบ การท่องเที่ยวโดยชุมชน ถือเป็นอีกรูปแบบหนึ่งในการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวของชุมชนเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ภาครัฐนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุมชนที่มีการบริหารจัดการโดยชุมชนอย่างมีส่วนร่วม เพื่อกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ประเพณีวิถีชีวิต และวัฒนธรรม การท่องเที่ยวของชุมชนได้รับความสนใจจากหลายภาคส่วน ทั้งนี้ผู้ให้ความหมายที่สอดคล้องกัน

ชุตติกาญจน์ กันทะอุ (2560) กล่าวว่า การท่องเที่ยวโดยชุมชน เป็นพื้นฐาน คือ การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนให้เกิดการท่องเที่ยวโดยคนในชุมชน เป็นคนจัดการโดยคำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม วัฒนธรรมท้องถิ่น และคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในชุมชน

พิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์ และคณะ (2560) การท่องเที่ยวของชุมชน คือการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม กำหนดทิศทางโดยชุมชน จัดการโดยชุมชน ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อชุมชน และชุมชนมีบทบาทเป็นเจ้าของมีสิทธิในการจัดการดูแลเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้มาเยือน โดยมองว่าการท่องเที่ยวต้องทำงานครอบคลุม 5 ด้าน พร้อมกัน ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม โดยมีชุมชน เป็นเจ้าของและมีส่วนในการจัดการ นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังสามารถเป็นเครื่องมือในการพัฒนา โดยใช้การท่องเที่ยวเป็นเงื่อนไขและสร้างโอกาสในการวางแผน ทิศทางการพัฒนาชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุมชนที่มีแนวโน้มว่าการท่องเที่ยวจะรุกคืบเข้าไปถึง หรือต้องการเปิดเผยชุมชนให้เป็นที่รู้จักในวงกว้าง ให้มีการสร้างให้เกิดกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับการวางแผน การบริหารจัดการทรัพยากรและกระจายอำนาจการตัดสินใจ โดยเน้นความสำคัญของการจัดการธรรมชาติแวดล้อม และใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนไปพร้อมกัน

ธนพล จันทรเรืองฤทธิ์ (2561) กล่าวว่า การท่องเที่ยวโดยชุมชนแตกต่างจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตรงที่ การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นคนกำหนดทิศทาง การท่องเที่ยว หมายถึง การจัดการโดยวัฒนธรรม ไม่ใช่เพียงองค์ประกอบหนึ่งของการท่องเที่ยวเท่านั้น ซึ่งความแตกต่างที่ชัดเจน คือ ชุมชนอยู่ในบทบาทของเจ้าของกิจกรรมการท่องเที่ยว ไม่ใช่หมู่บ้านที่มีการจัดการการท่องเที่ยวอยู่แล้ว และหมู่บ้านที่จัดการท่องเที่ยวนั้นต้องมีการเตรียมการ และวางแผนเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้แก่นักท่องเที่ยวอย่างแท้จริงทางด้านเศรษฐกิจ การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนนั้นจะเน้นให้ความสำคัญกับชุมชนเป็นศูนย์กลาง

จันทร์จิรา สุขบรรจง (2559) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวโดยชุมชน ว่าเป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะเป็นชุมชน พื้นฐานที่สำคัญ คือ การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวของพื้นที่ การท่องเที่ยวโดยชุมชนมีส่วนช่วยในการกระตุ้นเศรษฐกิจของท้องถิ่นด้วยการสร้างงาน และการกระจายรายได้ ขณะเดียวกันก็ช่วยในการอนุรักษ์วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีของชุมชนซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะ

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน คือ แนวทางในการพัฒนาชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางสังคมและเศรษฐกิจ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น โครงการวิจัยรูปแบบการท่องเที่ยวชุมชนที่มีความสมดุล จึงเป็นแนวทางสำคัญในการเพิ่มศักยภาพของการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยเน้นการศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยว ต้นทุนการท่องเที่ยว รูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนเมืองรอง เงื่อนไขการจัดการท่องเที่ยว พฤติกรรม และความต้องการของนักท่องเที่ยวใน เพื่อบูรณาการรูปแบบการท่องเที่ยว โดยดำเนินการศึกษาจากแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาจะพัฒนาคู่มือในการบริหารจัดการเพื่อเป็นแนวทาง ในการพัฒนาศักยภาพ และขีดความสามารถในการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการยกระดับภาวะเศรษฐกิจ และศักยภาพทางการท่องเที่ยวของชุมชน โดยผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการได้

อัจฉรา ศรีลาชัย (2559) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวโดยชุมชนไว้ว่า การที่จะดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้นั้นต้องมีความรู้ ความเข้าใจถึงความเป็นชุมชน ต้องรู้ถึงหัวใจที่แท้จริงของชุมชน ชุมชนต้องมีส่วนร่วมทุกกระบวนการในการทำงาน ผู้ที่มีส่วนร่วมในการ

ดำเนินงานต้องช่วยกันสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยว เพราะการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนการประชาสัมพันธ์โดยการพูดต่อ ๆ กันไปเป็นช่องทางทางการตลาดที่ดีที่สุดและที่สำคัญไม่เสียค่าใช้จ่าย ด้วยในการดำเนินงานคณะทำงานต้องคำนึงถึงหลักการการท่องเที่ยวชุมชนต้องดำเนินงานไปในกรอบ และให้เหมาะสมกับกับแต่ละชุมชน

อรลัชชา ศิวรักษ์ และคณะ (2559) ได้กล่าวว่า การบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นการสร้างรายได้ และกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น โดยส่วนใหญ่ผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวเป็นผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคเอกชนที่ไม่ใช่คนในชุมชนที่นักท่องเที่ยวเข้าไปใช้ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมของชุมชน โดยชุมชนไม่ได้รับประโยชน์ทางตรงกันข้ามชุมชนได้รับผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยว เช่น ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรการท่องเที่ยว ทิ้งขยะ เป็นต้น ผลกระทบดังกล่าวส่งผลให้เกิดกระแสการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทั้งในระดับโลก และระดับประเทศ ปี พ.ศ. 2535 มีการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อม และการพัฒนา วันที่ 14 มิถุนายน 2535 ณ นครรีโอเดจาเนโร ประเทศบราซิล มีประเด็นต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว 3 ประเด็น ได้แก่ 1) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ เป็นการอนุรักษ์ระบบนิเวศเพื่อความหลากหลายทางชีวภาพในระดับท้องถิ่น และระดับโลก 2) การตลาดการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ เน้นการท่องเที่ยวเพื่อศึกษา เรียนรู้ ลงมือปฏิบัติจริงในแหล่งท่องเที่ยว และ 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเน้นการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมจากประชาชน หรือ ชุมชนในท้องถิ่น

การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนต้องเริ่มต้นที่สมาชิกในชุมชนให้ความร่วมมือในการจัดการท่องเที่ยวของชุมชน หากไม่ได้รับความร่วมมือแล้วก็ไม่สามารถเกิดการท่องเที่ยวในชุมชนได้เลย หรือหากเกิดขึ้นจะเป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ยั่งยืน เพราะไม่ได้รับความร่วมมือจากสมาชิกในชุมชน ดังนั้นเพื่อให้สมาชิกทุกคนในชุมชนร่วมมือด้วยดีต้องเห็นความสำคัญ และประโยชน์ของการท่องเที่ยวในชุมชน (สถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน, 2560) ดังนี้

1. เกิดการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพราะเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาท่องเที่ยวในชุมชน
2. การท่องเที่ยวโดยชุมชน เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนเน้นคน เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่เชื่อมกับกิจกรรมพัฒนาชุมชนอื่น ๆ ที่ต้องอาศัยการเรียนรู้
3. คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนเพิ่มขึ้นซึ่งเป็นผลทางอ้อมของการท่องเที่ยว เช่น เกิดรายได้เสริมจากการทำการท่องเที่ยวในชุมชน โครงสร้างพื้นฐานที่อำนวยความสะดวกต่อนักท่องเที่ยวเกิดขึ้น ถนน ห้องน้ำสาธารณะ ระบบไฟฟ้า น้ำประปา เป็นต้น
4. การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือของการเผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญา ขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญาของท้องถิ่น และวิถีชีวิตของผู้คนในชุมชนต่อสาธารณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. สร้างการตระหนักรู้ในชาติพันธุ์ของตนเองให้กับเยาวชน และวัยรุ่นให้เห็นคุณค่าของการฟื้นฟู รักษา สืบทอด และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนให้คงอยู่ และสืบทอดไปรุ่นต่อรุ่น

6. การท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การรวมตัวกันของสมาชิกในชุมชน หรือ กลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน มีกิจกรรมที่ทำร่วมกัน รวมถึงเจ้าของภูมิปัญญา หรือความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชนร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน เพื่อนำความรู้ ความเชี่ยวชาญที่มีอยู่ในตนเองออกมาถ่ายทอดให้ลูกหลานที่มีความสนใจ และนักท่องเที่ยวที่มาเยือน

2.8.2 องค์ประกอบการท่องเที่ยวโดยชุมชน

การท่องเที่ยวโดยชุมชนตามนิยาม คือ การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว

Dickman (1996) มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจ การเข้าถึง กิจกรรมการท่องเที่ยว ที่พักแรม และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยผู้เขียนจึงนำ 2 แนวคิดมาประยุกต์ และพัฒนาเป็นองค์ประกอบของการท่องเที่ยวโดยชุมชน ผสมกับคุณค่าของการท่องเที่ยวชุมชน คือ เป็นเครื่องมือของการพัฒนาชุมชน พัฒนาคุณภาพชีวิต และเศรษฐกิจของชุมชน นักท่องเที่ยวจะได้เรียนรู้ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของชุมชนร่วมกับคนในชุมชน มี 8 องค์ประกอบ มีดังนี้

1. สิ่งดึงดูดใจ เป็นทรัพยากรธรรมชาติ ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตชุมชนล้วนเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาท่องเที่ยว ทู่นทางสังคม และทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ วัฒนธรรม ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่นนั้น ๆ วิธีการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ การดำรงอยู่ด้วยการพึ่งพา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่อยู่ในท้องถิ่นอย่างยั่งยืนรวมถึงการท่องเที่ยวที่เป็นสิ่งเสริมสร้างความภาคภูมิใจให้กับเจ้าของภูมิปัญญาและชุมชน

2. กิจกรรมการท่องเที่ยว มุ่งสร้างกิจกรรมสร้างสรรค์ในแหล่งท่องเที่ยว โดยเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเพื่อศึกษา เรียนรู้ และลงมือปฏิบัติจริงกับเจ้าของภูมิปัญญา หรือแหล่งท่องเที่ยว นำไปสู่การได้รับประสบการณ์จากการมีส่วนร่วม เพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าใจอย่างลึกซึ้งในประวัติความเป็นมา และวัฒนธรรมของพื้นที่ท่องเที่ยว

3. องค์กรชุมชน และเจ้าของภูมิปัญญา จัดตั้งกลุ่มในชุมชนที่เข้มแข็ง ประสานงานกันอย่าง เป็นระบบมีการวางแผน และมีความเข้าใจอันดีต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน บันทึกรหัสหรือจัดทำฐานข้อมูลของภูมิปัญญา ปราชญ์ชาวบ้าน หรือผู้เชี่ยวชาญในเรื่องต่าง ๆ เช่น สถานที่วัฒนธรรม ประเพณี การประกอบอาชีพต่าง ๆ และยินดีที่จะถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับสมาชิกในชุมชน และนักท่องเที่ยว

4. การมีส่วนร่วมของชุมชน สมาชิกในชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวด้วยการมีส่วนร่วมแบบร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมประเมินผล และร่วมรับผลประโยชน์ โดยการมีส่วนร่วมนี้เป็นกระบวนการสร้างการรับรู้ และรับผิดชอบร่วมกันในการจัดการท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการสงวนสิทธิ์ในเนื้อหาและข้อมูลอื่น ๆ ที่ปรากฏในเอกสารนี้ หากมีการนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้จัดทำเอกสารนี้ ถือว่าผิดกฎหมาย

5. สิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งต่าง ๆ ที่มีไว้บริการนักท่องเที่ยว เพื่อให้การเดินทางท่องเที่ยวเป็นไปได้ด้วยความสะดวกสบาย ได้แก่ บริการขนส่ง ห้องน้ำสาธารณะ ที่พัก ร้านอาหาร และเครื่องดื่ม ร้านจำหน่ายที่ระลึก รวมถึงข่าวสารข้อมูลท่องเที่ยว โปรแกรมท่องเที่ยว และข้อมูลการเดินทางท่องเที่ยว

6. การจัดการอย่างยั่งยืน การบริหารการท่องเที่ยวในภาพรวม ประกอบด้วย 1) การวางแผนการท่องเที่ยวกำหนดเป้าหมาย/แผนงาน 2) การจัดสรรงาน ทรัพยากร และกำหนดความสัมพันธ์ของงานต่าง ๆ เพื่อความสำเร็จของการท่องเที่ยวจัดทำโครงสร้างชุมชน กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มงาน ระบุขอบเขตหน้าที่ และจัดคนเข้ารับผิดชอบงาน 3) การกำกับการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ และ 4) การควบคุมเป็นการติดตาม ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ประเมินผลเพื่อนำมาปรับปรุงการจัดการการท่องเที่ยวเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด รวมถึงการกำหนดกฎกติกา ในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว สร้างกลไกในการปฏิบัติงาน จัดสรรผลประโยชน์กระจายสู่สมาชิกในชุมชนอย่างเป็นธรรม กำหนดค่าบริการการท่องเที่ยวอย่างเป็นธรรม และจัดสรรเงินจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาชุมชน รวมถึงความยั่งยืนในมิติของความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยครอบคลุมทั้ง 3 มิติ ได้แก่ 1) การเพิ่มผลประโยชน์ และลดผลกระทบเชิงลบทางสังคม เศรษฐกิจชุมชน และท้องถิ่น 2) การเพิ่มผลประโยชน์ และลดผลกระทบเชิงลบทางวัฒนธรรมต่อชุมชน และนักท่องเที่ยว และ 3) การเพิ่มผลประโยชน์ และลดผลกระทบด้านลบทางสิ่งแวดล้อมเป็นการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ รวมถึงการท่องเที่ยวต้องช่วยอนุรักษ์ ฟื้นฟูวัฒนธรรม รวมถึงการสืบทอด เผยแพร่วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีการดำรงชีวิตของชุมชน

7. สร้างการเรียนรู้ กิจกรรมการท่องเที่ยวเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยว ใช้ชีวิตเช่นเดียวกับสมาชิกในชุมชน เพื่อสร้างประสบการณ์จริงให้กับนักท่องเที่ยว สมาชิกในชุมชนร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้มาเยือนรวมถึงการตระหนักรู้ว่า การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และระบบนิเวศ

8. พัฒนาคุณภาพชีวิต และเศรษฐกิจของชุมชน การท่องเที่ยวต้องสร้างประโยชน์ให้กับชุมชน ได้แก่ ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว รายได้จากสินค้าที่ระลึกการท่องเที่ยว บ้านเรือน และแหล่งท่องเที่ยวสะอาด สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เพิ่มมากขึ้นเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว

ธนกร พวงไพบูลย์ (2559) กล่าวว่า สื่อประชาสัมพันธ์ หมายถึง ช่องทางการสื่อสารที่จะนำข่าวสารไปสู่กลุ่มเป้าหมาย และเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการกระจายข้อมูลข่าวสารที่ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่จะนำไปสู่ภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่องค์กร นักประชาสัมพันธ์ต้องจัดทำแผนงานประชาสัมพันธ์ด้วยการตั้งวัตถุประสงค์ให้แน่ชัดว่า ต้องการสื่อไปยังกลุ่มเป้าหมายใด ข้อความที่ต้องการสื่อออกไป/ ยุทธวิธีในการใช้สื่อ มีข้อจำกัดด้านงบประมาณหรือไม่ ทั้งนี้การเลือกสื่อต้องพิจารณาเลือกสื่อที่เหมาะสมและสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายให้ได้มากที่สุด อีกทั้งควรเป็นสื่อที่ควบคุมได้เพื่อให้ได้ข้อความที่เราต้องการสื่อออกไปมีความถูกต้องและครบถ้วน

ไม่ว่าการนี้เพียงหนึ่งเดียวที่มีให้เห็นแต่สิ่งนี้ และต้องอยู่อย่างใจของเสียทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วีรชน สวรูป (2560) กล่าวถึง แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชุมชนว่า เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ เพื่อการศึกษาเรียนรู้ และบำรุงรักษาลักษณะของวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ธรรมชาติ วิถีชีวิต อีกทั้งยังให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลการท่องเที่ยว โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ ด้านพื้นที่ ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรมและกระบวนการ และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นองค์ประกอบที่สามารถทำให้เกิดประสิทธิภาพโดยปัจจัยพื้นฐานของการท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ 1) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) 2) การมีที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว (Accommodation) 3) แหล่งท่องเที่ยว (Attraction) 4) กิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) และ 5) บริการเบ็ดเตล็ดทั้งหมดที่มีให้นักท่องเที่ยว (Ancillary)

สรุปได้ว่า การท่องเที่ยวของชุมชนเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นการท่องเที่ยวที่สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วม ในการวางแผนการบริหารจัดการการท่องเที่ยว เพื่อประโยชน์ต่อชุมชน ลักษณะการท่องเที่ยวมุ่งสร้างการปฏิสัมพันธ์ และความผูกพันระหว่างเจ้าบ้านกับผู้มาเยือน โดยมีการประชาสัมพันธ์ที่ดี เพื่อให้ผู้มาเยือนเกิดความรู้ความเข้าใจ และให้ความร่วมมือในดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว ผ่านการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยชุมชนจะมีส่วนร่วมในการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว และบำรุงรักษาแหล่งท่องเที่ยว เพื่อต้อนรับผู้มาเยือน เน้นความยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความสมดุลระหว่างทรัพยากรการท่องเที่ยว สังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของสมาชิกในชุมชน การท่องเที่ยวเป็นการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับสมาชิกในชุมชน และก่อให้เกิดการเรียนรู้ ประสบการณ์ที่มีคุณค่ากับผู้มาเยือน จึงทำให้ผู้วิจัยสรุปการจัดการท่องเที่ยวที่ต้องการศึกษา แบ่งเป็น 6 หัวข้อ ดังนี้ 1) ด้านการจัดกิจกรรม 2) ด้านการบำรุงรักษา 3) ด้านความปลอดภัย 4) ด้านการอำนวยความสะดวก 5) ด้านแหล่งท่องเที่ยว และ 6) ด้านการประชาสัมพันธ์

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.9.1 งานวิจัยในประเทศไทย

เสาวคนธ์ เหลืองทองคำ และเสรี วงษ์มณฑา (2559) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน : กรณีศึกษาอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล และเพื่อศึกษา บทบาทแนวทางแก้ไขของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในชุมชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 398 คน ใช้วิธีการสุ่ม

แบบสะดวกเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล การวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดสอบค่า t ผลการศึกษาพบว่า 1.ระดับการมีส่วนร่วมโดยภาพรวมอยู่ในปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการติดตามประเมินผล อยู่ลำดับที่แรก รองลงมา คือ ด้านการปฏิบัติกิจกรรม ด้านการค้นหาปัญหา และด้านการวางแผน 2. ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในอำเภอปรามบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ประชาชนเสนอแนะแนวทางโดยให้ประชาชนในชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีแนวทางฟื้นฟูอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชน ให้มีคุณภาพมาตรฐานและมีความยั่งยืน

มาศศุภา นิมบุญจาช (2559) ศึกษาเรื่อง การศึกษาองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีผลต่อความยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสนหนอกว้าว (อุทยานแห่งชาติเขาแหลม) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ที่มีต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสนหนอกว้าว 2) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีผลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสนหนอกว้าว และ 3) เพื่อศึกษาองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีผลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสนหนอกว้าว

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ที่มีต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสนหนอกว้าว พบว่า นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ ด้านกิจกรรม โดยรูปแบบกิจกรรมมีความเหมาะสม เป็นด้านที่มีความสำคัญมากที่สุด รองลงมา คือด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยสถานที่จอดรถเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว มีความสำคัญมากที่สุด ลำดับถัดมา คือ ด้านที่พักโดยสถานที่ตั้งของที่พักมีความสะอาด และมีความปลอดภัย เป็นด้านที่มีความสำคัญมากที่สุด ด้านเส้นทางคมนาคม โดยการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้หลายเส้นทาง มีรถโดยสารสาธารณะให้บริการสม่ำเสมอ และมีเส้นทางเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้ สะดวกมีความสำคัญมากที่สุดด้านการบริการการท่องเที่ยวโดยผ่านพับข้อมูลที่มีคุณภาพ,ความชัดเจน และเนื้อหาครบถ้วนมีความสำคัญมากที่สุด และด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว โดยจุดชมวิวมี่มีความสำคัญมากที่สุด

ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีผลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสนหนอกว้าว พบว่า ชาวบ้านในเขตพื้นที่ตำบลปรางค์พล อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี มีระดับการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการติดตาม และประเมินผลมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด โดยได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการดูแลค่าใช้จ่ายในกิจกรรม/โครงการสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชนมี

ความสำคัญมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการเสนอความคิดเห็น โดยการมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นในที่ประชุมมีความสำคัญมากที่สุด ลำดับถัดมา คือ ด้านการร่วมตัดสินใจ โดยมีโอกาสได้ลงมติในการเข้า

ร่วมประชุมในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว มีความสำคัญมากที่สุด และด้านการร่วมปฏิบัติ โดยปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ หรือมาตรการในการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว มีความสำคัญมากที่สุด

ผลการศึกษาค้นคว้าประกอบทางการท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสนนอกกว๊าน พบว่า ความคิดเห็นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวโดยรวมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสนนอกกว๊าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ .05

วริศรา สมเกียรติกุล และกมล เรืองเดช (2561) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชนเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว : กรณีศึกษาชุมชนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล จากกระแสการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการท่องเที่ยวโดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว ทั้งการกำหนดทิศทางการบริหารจัดการ และการดูแลรักษาทรัพยากรของชุมชน โดยเฉพาะทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นตัวบ่งชี้ถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ และอัตลักษณ์ที่ทรงคุณค่าของชุมชนการท่องเที่ยว ในลักษณะดังกล่าวนี้กำลังได้รับความนิยมน้อยลงแพร่หลายในปัจจุบัน และถือได้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อน และยกระดับเศรษฐกิจของชุมชนได้เป็นอย่างดี การศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชนเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษาชุมชนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาสภาพทั่วไป และบริบททางเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน 2. ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชน 3. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชน และ 4. เสนอแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชนสำหรับเป้าหมายของ การศึกษาครั้งนี้คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน โดยเก็บข้อมูลแบบสอบถามจำนวน 379 ราย และสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างจำนวน 36 ราย และใช้สถิติอ้างอิง (f-test) และ Multiple Regression ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัย พบว่า ตำบลน้ำผุดแยกตัวออกมาจากตำบลเขาขาว เมื่อปี 2518 ประกอบด้วย 11 หมู่บ้านพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาป่าไม้ในที่ราบมีทรัพยากรธรรมชาติที่ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์โดยเฉพาะทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำตกวังสายทอง ถ้ำเจ็ดคต และคลองลำโลน เป็นต้น ประชาชนส่วนใหญ่ร้อยละ 95 ประกอบอาชีพเกษตรกร ได้แก่ ปลูกพารา ปาล์ม น้ำมัน และสวนผลไม้ ประชากรมีรายได้เฉลี่ย 23,182 บาทต่อคนต่อปี สำหรับภาพรวมการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาเป็นแหล่งที่ท่องเที่ยวของชุมชน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ขณะเดียวกันพบว่าปัจจัยด้านเพศ และอาชีพ ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่แตกต่างกันนอกจากนั้นยัง พบว่า ปัจจัยทางวัฒนธรรม และปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม ในเรื่องการค้นหาประเด็นปัญหาร่วมกัน การวางแผนร่วมกัน การปฏิบัติงานร่วมกัน การตัดสินใจการติดตามประเมินผล และการรับผลประโยชน์ร่วมกัน เช่นเดียวกับความผูกพันของชุมชน พบว่า ประเด็นการค้นหาปัญหาร่วมกัน

การวางแผนร่วมกัน การปฏิบัติงานร่วมกัน การตัดสินใจการติดตามประเมินผล และการรับผลประโยชน์ร่วมกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชน สำหรับข้อเสนอแนะเพื่อยกระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งที่ท่องเที่ยวของชุมชน คือ ทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนรวมทั้งนักท่องเที่ยวควรมีส่วนร่วมในการจัดการและพัฒนาสิ่งแวดล้อม ตามบทบาท และหน้าที่ของตนเองอย่างจริงจังเพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่เคียงคู่ชุมชนอย่างยั่งยืนสืบไป

สุกัญญา ดวงอุปมา และไอลดา พหลทัฬห (2559) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดกาฬสินธุ์ : กรณีศึกษา ศูนย์วัฒนธรรมชาวผู้ไทบ้านโนนอำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาทัศนคติ และการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนศูนย์วัฒนธรรมชาวผู้ไทบ้านโนน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 100 คน กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาโดยการสุ่มแบบโควตา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ t-test, F-test ผลการวิจัย พบว่า ชาวบ้านโนน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 25-34 ปี สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาประถมศึกษา อาชีพเกษตรกร และระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ 20 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติในการจัดการท่องเที่ยวโดยรวม และเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรม ด้านองค์กรชุมชน ด้านการจัดการ ด้านการเรียนรู้ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวโดยรวม และรายด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการหาสาเหตุของปัญหา ด้านการวางแผน ด้านการดำเนินงาน และปฏิบัติงาน ด้านการติดตามและประเมินผล ด้านการมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษา และปรับปรุงแก้ไข ชาวบ้านโนน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีทัศนคติ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรม ด้านองค์กรชุมชน ด้านการจัดการ ด้านการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ชาวบ้านโนนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว ด้านการหาสาเหตุของปัญหา ด้านการติดตาม และประเมินผล ด้านการบำรุงรักษา และปรับปรุงแก้ไข แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ศูนย์วัฒนธรรมชาวผู้ไทบ้านโนน ควรมุ่งเน้น และให้ความสำคัญในการสร้างทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวต่อไป

สุจันทร สະพຸ່ມ (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในนโยบายการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของ ททท. กรณีศึกษา : เชื้อนป่าสักชลสิทธิ์ อำเภอดงหลวง จังหวัดลพบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในนโยบายการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนด้านปัจจัยสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว นโยบายการจัดการการท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมในนโยบายการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของ ททท. กรณีศึกษา : เชื้อนป่าสักชลสิทธิ์ อำเภอดงหลวง จังหวัดลพบุรี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐาน และการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานร่วมกันเฉลี่ยอยู่ในระดับ

มาก ในการมีส่วนร่วมในนโยบายการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของประชาชน ในเงื่อนไขป่าสักชลสิทธิ์การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในนโยบายการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านอายุ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในนโยบายการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของเงื่อนไขป่าสักชลสิทธิ์อำเภอพัฒนานิคมจังหวัดลพบุรี กับปัจจัยสภาพแวดล้อม และนโยบายการจัดการการท่องเที่ยว พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเป็นความสัมพันธ์ในระดับสูง ยกเว้นปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติโดยเป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำ อธิบายได้ว่าปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนหนึ่งที่มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวโดยตรง ควรมีการพัฒนาเพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพ และการบริการด้านการท่องเที่ยว และสามารถรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยว และพัฒนาเงื่อนไขป่าสักให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

อรรถัย หนูสงค์ (2560) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเขตอนุรักษ์สัตว์น้ำ : กรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลป่าขาด อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ขั้นตอนและวิธีการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเขตอนุรักษ์สัตว์น้ำ หมู่ที่ 1 ตำบลป่าขาด ในช่วง พ.ศ. 2555 – 2559 และ 2) ระดับและผลลัพธ์ของการมีส่วนร่วมในการจัดการเขตอนุรักษ์สัตว์น้ำ รวมทั้งปัจจัยที่เอื้อ และเป็นอุปสรรคในการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยใช้การวิจัยแบบผสม ซึ่งเน้นวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม และการสนทนาแบบกลุ่ม กับแกนนำคณะกรรมการเขตอนุรักษ์สัตว์น้ำ จำนวน 12 คน ส่วนวิธีการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนครัวเรือนจำนวน 92 ครัวเรือน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติของค่าเฉลี่ยก่อน-หลัง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเขตอนุรักษ์สัตว์น้ำ ในระดับครัวเรือน และระดับชุมชน

ผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเขตอนุรักษ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก สมาชิกชุมชนมีส่วนร่วมทั้ง 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การค้นหาสาเหตุและปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.68$) ขั้นที่ 2 การวางแผนเพื่อแก้ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.18$) ขั้นที่ 3 การปฏิบัติและดำเนินกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.50$) ขั้นที่ 4 การรับผลประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=3.92$) และขั้นที่ 5 การติดตามและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.20$) ส่วนผลลัพธ์ของการมีส่วนร่วมในระดับครัวเรือน และชุมชนตามแนวคิดการทำมาหากินพบว่าค่า t-test ของทุนธรรมชาติเพิ่มมากขึ้น รองลงมาคือทุนมนุษย์ ทุนเงินตรา ทุนสังคม และทุนกายภาพ ตามลำดับ โดยมีค่านายหน้าในระดับ 0.01 ปัจจัยที่เอื้อในการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน ได้แก่ 1) ผู้นำและแกนนำ 2) ความเป็นสังคมครัวเรือน หรือทุนทางสังคม 3) ปฏิสัมพันธ์ของธรรมชาติในชุมชน ทุนทางสังคม และทุนมนุษย์ 4) การมีกลไกที่เอื้อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กันอยู่เสมอ 5) ความรู้สึกร่วมกันว่าเขต

อนุรักษ์สัตว์น้ำเป็นสาธารณสมบัติ 6) การส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐ 7) การได้รับความสนใจจากกลุ่มองค์กรภายนอก ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค ได้แก่ 1) เจ็อนไขเวลาของประชาชนในการเข้าร่วมกิจกรรม 2) ขาดเยาวชนที่จะมาสานต่อกิจกรรม

ปัญญา เฉลียวชาติ (2560) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลนครสวรรค์ อำเภอมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชน ตลอดจนปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการวางแผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ และศึกษาแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ประกอบด้วย ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 385 คน และการสนทนากลุ่มของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้าราชการ ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำท้องที่ และตัวแทนภาคประชาชน จำนวน 12 คน ผลการวิจัย พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และระดับน้อย จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ

ชุลีวรรณ วิชิต และคณะฯ (2562) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของเกษตรกร จังหวัดสมุทรปราการ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกร การเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ความน่าเชื่อถือของข่าวสาร และความต้องการการมีส่วนร่วม 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของเกษตรกร จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 370 คน ได้จากการสุ่มลำดับชั้นอย่างเป็นสัดส่วน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้มาตราวัดแบบลิเคิร์ต (Likert scale) 5 ระดับ (1-5) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุमानโดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า 1) เกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (61.60%) มีอายุเฉลี่ย 46.61 ปี การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (37.80%) อาศัยอยู่อย่างต่อเนื่องในจังหวัดสมุทรปราการเฉลี่ย 44.89 ปี เกษตรกรเปิดรับข่าวสารจากสื่อเผยแพร่ทุกประเภท โดยให้ความน่าเชื่อถือในระดับมากกับสื่อกิจกรรม และสื่อมวลชน ในระดับปานกลางกับสื่อบุคคล สื่อสังคม และสื่อสิ่งพิมพ์ ตามลำดับ

เกษตรกรต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยรวมในระดับปานกลาง (3.02 ± 0.28) และในรายด้านในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ได้แก่ ด้านการดำเนินงาน (3.07 ± 0.73) ด้านการรับผลประโยชน์ (3.07 ± 0.73) ด้านการติดตามประเมินผลร่วมกัน (3.02 ± 0.58) และด้านการตัดสินใจ (2.94 ± 0.37) 2) ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเชิงบวก ได้แก่ อายุ ระยะเวลาที่พักอาศัย รายได้ โดยรวมเฉลี่ย และจำนวนแรงงานในการเกษตร ในทิศทางตรงข้าม ได้แก่ ขนาดพื้นที่ถือครอง และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน โดยปัจจัยด้านการเปิดรับข่าวสารที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการมีส่วนร่วม ได้แก่ ด้านสื่อสิ่งพิมพ์ จากแผ่นพับ รองลงมา ได้แก่ ด้านสื่อกิจกรรมจากแปลงเรียนรู้ของเกษตรกร และจากการประกวด ส่วนในทิศทางตรงข้าม ได้แก่ สื่อบุคคลจากเกษตรกรต้นแบบ

ทัศนาวลัย ตันติเอกรัตน์ และนายณบ ศรีจันทร์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของประชาชนในท้องถิ่น กรณีศึกษาเกาะลันตา อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง การวิจัยนี้ศึกษาการมีส่วนร่วม การรับรู้ในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อเสนอแนวทางการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของประชาชน เป็นวิจัยแบบผสมผสาน ใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชน ผู้นำชุมชน ภาครัฐ ผู้ประกอบการท่องเที่ยว พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของประชาชนอยู่ในระดับมากแต่ค่อนข้างไประดับปานกลาง แสดงว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนยังมีไม่มากพอ ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมด้านทำนุบำรุงรักษา โดยประชาชนรับรู้ข้อมูลการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จากเสียงตามสาย แต่รับรู้จากผู้นำชุมชนยังไม่มาก รู้รู้ตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรการท่องเที่ยว เพราะมีความผูกพันในพื้นที่ ควรเพิ่มการรับรู้ข่าวสารจากภาคีผู้เกี่ยวข้อง ผู้นำชุมชน และแนวทางการพัฒนาที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยวมากกว่าเดิม นำวิถีชีวิตมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ทางการท่องเที่ยวโดยชุมชน โครงการที่เพิ่มรายได้นอกฤดูกาลท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาสินค้าอาหารทะเลแปรรูป อบรมภาษา ข้อเสนอแนะควรมีการจัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร ป้ายบอกเส้นทาง ห้องน้ำ การสร้างจิตสำนึก การเป็นเจ้าของที่ดี พิพิธภัณฑสถาน และเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้โดยชุมชนชายฝั่งเกี่ยวกับทรัพยากรทางทะเล ระบบนิเวศชายฝั่ง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การป้องกันภัยธรรมชาติ ทั้งนี้ควรให้ผู้นำชุมชน ภาครัฐ เข้ามารับผิดชอบในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างเป็นรูปธรรมและจริงจังมากขึ้น

วีรชน สวयरูป (2560) ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการ และจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนตำบลบางกะเจ้า จังหวัดสมุทรปราการ การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษากลยุทธ์การสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการเพื่อการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนตำบลบางกะเจ้า จังหวัดสมุทรปราการ 2) เพื่อศึกษาการจัดกิจกรรมนันทนาการเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนขององค์การบริหารส่วนตำบลบางกะเจ้า จังหวัดสมุทรปราการ 3) เพื่อจัดรูปแบบการบริการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนขององค์การบริหารส่วนตำบลบางกะเจ้า จังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลในเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการ

สัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) กับบุคคลที่เป็นแหล่งข้อมูลหลัก (Key Informants) ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจ จำนวน 5 คน นักท่องเที่ยว จำนวน 5 คน และนำผลการสัมภาษณ์ที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ผลให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยผลการวิจัย พบว่า

- 1) กลยุทธ์การสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการเพื่อการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนตำบลบางกะเจ้า จังหวัดสมุทรปราการ ผู้ประกอบการใช้สื่อ โบรชัวร์ การบอกต่อ นักท่องเที่ยวใช้สื่อโทรทัศน์ การบอกต่อจากเพื่อนำไปสู่การค้นหาข้อมูลด้วยตัวเอง ด้านสื่อ
- 2) การจัดกิจกรรมนันทนาการเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนองค์การบริหารส่วนตำบลบางกะเจ้า จังหวัดสมุทรปราการ ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวมีวัตถุประสงค์ในการทำกิจกรรม คือ ความเป็นธรรมชาติ เดินทางสะดวกไม่ไกล เป็นสถานที่พักผ่อนหลีกเลี่ยงความวุ่นวายจากสังคมเมือง นอกจากนี้นักท่องเที่ยวต้องการมีกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติ ค่ายลูกเสือ ตั้งแคมป์ ออกกำลังกายท่ามกลางธรรมชาติ
- 3) ด้านจัดรูปแบบการบริการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนองค์การบริหารส่วนตำบลบางกะเจ้า จังหวัดสมุทรปราการ ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวคิดว่าผู้มาท่องเที่ยวสามารถเดินทางได้หลายรูปแบบ เช่น พาหนะส่วนตัว รถไฟฟ้าจักรยาน ด้านการบริการการท่องเที่ยวต้องมี ป้ายบอกทาง ความปลอดภัยของชุมชน การจัดการพื้นที่ท่องเที่ยวให้เป็นระบบ ปรับปรุงข้อมูลการท่องเที่ยวที่ทันสมัย ร้านอาหารตามจุดท่องเที่ยวต่าง ๆ เพิ่มสถานที่ทำกิจกรรมให้กับนักท่องเที่ยว

ชานนท์ ภัทรจาร์ (2563) ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชน และปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนที่ส่งผลต่อการจัดการท่องเที่ยวที่ดีของเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการด้านการท่องเที่ยวที่ดี ศึกษาปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนที่ส่งผลต่อการจัดการท่องเที่ยวที่ดีในอำเภอชะอำ และเสนอแนวทางในการจัดการท่องเที่ยวที่ดีในอำเภอชะอำ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ โดยกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชะอำ จำนวน 400 คน และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุผลการวิจัย พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวที่ดี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (3.73, S.D.=0.54) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการวางแผน รองลงมาคือ ด้านการปฏิบัติการ และด้านการติดตามประเมินผล และการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการแบ่งปันผลประโยชน์ ปัจจัยการมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อการจัดการท่องเที่ยวที่ดีในอำเภอชะอำอย่างมีนัยสำคัญมีจำนวน 3 ตัวแปร ด้านการวางแผน ($b=0.157$) ด้านติดตามและประเมินผล ($b=0.155$) ด้านการร่วมรับผลประโยชน์ ($b=0.151$)

2.9.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

Md Sazali Bin Senon และ Hissymmudin Bin Abd Male (2559) ได้ศึกษาเรื่องสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของนักเรียนในกิจกรรมนอกหลักสูตรของโรงเรียน การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับ

การมีส่วนร่วมของนักเรียนในกิจกรรมนอกหลักสูตรในโรงเรียนในรัฐยะโฮร์ในเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้วิธีการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม ครูที่ปรึกษารวม 225 คน กิจกรรมร่วมหลักสูตร สุ่มเลือกจาก 21 โรงเรียน เครื่องมือสำรวจที่ใช้ในการศึกษานี้ อาจมีการปรับเปลี่ยนตาม "แบบสอบถามสภาพแวดล้อมระดับโรงเรียน" เพื่อประเมินสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและ "National Survey of Student Engagement 2011" เพื่อวัดการมีส่วนร่วมของนักเรียนในกิจกรรมนอกหลักสูตร การวิเคราะห์ความสัมพันธ์แสดงให้เห็นมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ($r = 0.294$, $p = 0.00$) ระหว่างสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้วยการมีส่วนร่วมของนักเรียนในกิจกรรมนอกหลักสูตร ผลการวิจัยระบุว่าสภาพแวดล้อมของโรงเรียนเป็นปัจจัยสำคัญในการปรับปรุงการมีส่วนร่วมของนักเรียนในกิจกรรมนอกหลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร” มีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

- 3.1 รูปแบบการศึกษา
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แบบการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ เพื่อนำมาวิเคราะห์ให้ทางสถิติในการทดสอบสมมติฐาน ที่ได้ออกแบบไว้ในการศึกษา การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น ที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล โดยผู้ศึกษาได้เลือกใช้ชายฝั่งทะเลชายหาดทุ่งวัวแล่นในการศึกษา เนื่องจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน ที่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศ และที่ผ่านมายังขาดการดูแลอย่างถูกต้องจากภาครัฐ และชุมชน ซึ่งเห็นได้จากการปล่อยให้มีการตั้งร้านค้าริมชายหาด ปัญหาขยะ และขาดระบบบำบัดน้ำเสียที่ถูกต้องตามหลัก

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Taro Yamane (Yamane, 1967)

$$n = \frac{N}{(1+Ne^2)}$$

เมื่อ n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ จำนวนประชากรทั้งหมด

e คือ ค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง กำหนดให้มีค่าเท่ากับ .05

จากการคำนวณตามสูตร Taro Yamane

$$n = \frac{881}{(1+881(0.05^2))}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
= 275 ราย
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้ศึกษาได้สุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) จำนวน 275 ราย จากประชากร 881 ราย ของบุคลากรในพื้นที่ หมู่ 8 หมู่บ้านทุ่งวัวแล่น ตำบลสะพลี อำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร (สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง, 2562)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ แบบสอบถามเชิงปริมาณ โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

3.3.1 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

เริ่มจากศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วจึงประยุกต์ให้เข้ากับการศึกษาฉบับนี้ โดยมุ่งเน้นให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดในการศึกษา ซึ่งได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากแนวคิดทฤษฎี ผลงานวิจัย หนังสือ และเอกสารที่เกี่ยวข้องจากแหล่งต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างคำถามในแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดขอบเขตของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดของการศึกษา และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา คือ ดร.อุษณีย์ เสวกวีศรี

ขั้นตอนที่ 3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำ และตรวจสอบแบบสอบถามว่าครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ และขอบเขตของการศึกษาหรือไม่สำนวนภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด พร้อมปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามความเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นตอนที่ 4 นำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาคั้งสุดท้ายเพื่อนำไปพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อทำการศึกษา

3.3.2 โครงสร้างแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลมีจำนวนทั้งหมด 5 ข้อ คือแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

1. เพศ
2. อายุ
3. สถานภาพ
4. ระดับการศึกษา
5. อาชีพ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามระดับความคิดเห็นของแนวคิดการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่ง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ทะเลหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ด้านการจัดกิจกรรม
2. ด้านการบำรุงรักษา
3. ด้านความปลอดภัย
4. ด้านการอำนวยความสะดวก
5. ด้านแหล่งท่องเที่ยว
6. ด้านการประชาสัมพันธ์

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามระดับความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลหาดทุ่งวัวแล่น ตำบลสะพลี อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร

1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา และสาเหตุของปัญหา
2. การมีส่วนร่วมในการวางแผน
3. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
4. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์
5. การมีส่วนร่วมในการติดตาม และประเมินผล

โดยลักษณะ Likert Scale ดังนี้

โดยเกณฑ์ในการให้คะแนนของแบบสอบถาม ในแต่ละด้านใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) เป็นระดับตั้งแต่ 1 ถึง 5 คะแนน ดังนี้

ระดับการตัดสินใจมากที่สุด	กำหนดให้	5	คะแนน
ระดับการตัดสินใจมาก	กำหนดให้	4	คะแนน
ระดับการตัดสินใจปานกลาง	กำหนดให้	3	คะแนน
ระดับการตัดสินใจน้อย	กำหนดให้	2	คะแนน
ระดับการตัดสินใจน้อยที่สุด	กำหนดให้	1	คะแนน

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น และการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล ตำบลสะพลี อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร

การหาค่าเฉลี่ยเกณฑ์คะแนนของคำตอบของแบบสอบถาม โดยใช้การแบ่งเกณฑ์ของเบส (Best, 1989 อ้างถึงใน ทศนีย์ ชาติไทย, 2559) ใช้สูตรหาค่าดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่วงคะแนน} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ \text{ดังนั้น ช่วงคะแนน} &= 0.8 \end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การหาค่าเฉลี่ยเกณฑ์คะแนนของคำตอบของแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.21 – 5.00	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.41 – 4.20	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมาก
ค่าเฉลี่ย	2.61 – 3.40	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.81 – 2.60	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และครอบคลุมเนื้อหาของการจัดทำโครงการพิเศษ จัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับร่าง เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือด้านค่าความเที่ยงตรง โดยใช้เทคนิค IOC โดยร่วมกันกับอาจารย์ที่ปรึกษาในการหาผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน โดยผู้ทรงคุณวุฒิจะพิจารณาถึงความเห็นข้อคำถามในแบบสอบถามว่า มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่แล้วพิจารณาให้คะแนนค่าความสอดคล้อง ระหว่าง +1, 0 และ -1 นอกจากนี้ถ้าข้อใดเป็น -1 ก็จะมีการปรับแก้ไขโดย +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

หลังจากนั้นนำค่าคะแนนมาใช้แทนสูตร

$$IOC = \frac{\sum x}{N}$$

โดย $\sum x$ หมายถึง ผลรวมคะแนนจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด
 N หมายถึง จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

โดยทำการจัดพิมพ์แบบสอบถามที่ผ่านการหาความเที่ยงตรงแล้ว และทดลองใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง (ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง) จำนวน 30 คน เพื่อทำการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของครอนบาค และพิจารณาค่า Reliability หากมีค่า 0.7 ขึ้นไปถือว่าแบบสอบถามที่ออกแบบมามีค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.858 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้เชื่อถือได้ และสามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างได้

ดำเนินการปรับปรุง และแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญได้แนะนำ แล้วนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการทำการศึกษาต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาถึง “การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร” ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้ได้จำแนกตามแหล่งที่มา 2 แหล่ง คือ

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) เป็นการรวบรวมข้อมูลโดยการสำรวจ และใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดไว้จำนวน 275 คน

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) โดยได้จากการศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสารของผู้ศึกษาที่ได้ศึกษาไว้ก่อนหน้านี้แล้ว รวมทั้งแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจาก อินเทอร์เน็ต ตำราหนังสือต่าง ๆ โดยมุ่งเน้นศึกษาข้อมูลที่มาจากหลักทางวิชาการ บทความ รายงานประจำปี เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการวิจัย

หลังจากที่ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยผู้ศึกษาได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลในการศึกษานี้ขึ้นอย่างเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามจากบุคคลในชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นและผู้เกี่ยวข้อง โดยเริ่มแจกแบบสอบถาม เมื่อครบกำหนดผู้วิจัยตรวจสอบข้อมูลแบบสอบถามปรากฏว่ามีจำนวนแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งสิ้น 275 ฉบับ

2. ตรวจสอบความสมบูรณ์ความครบถ้วนในเนื้อหาของแบบสอบถามทั้ง 275 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 % ของประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 2.1 รายละเอียดการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม

การรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม	จำนวน (ชุด)
จำนวนแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	275
จำนวนแบบสอบถามที่ตอบกลับมาสมบูรณ์	275
สรุป อัตราร้อยละการตอบกลับของแบบสอบถาม	100%

3. นำแบบสอบถามมาแปลข้อมูลที่ได้เป็นรหัสโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป พร้อมบันทึกข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ทำการประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาใช้วิธีหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม โดยใช้การประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ใช้ในการอธิบายระดับความคิดเห็นของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น และการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล ตำบลสะพลี อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร

2) การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีผลต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล ตำบลสะพลี อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร ใช้สถิติเชิงอนุมานโดยใช้ค่าสถิติ (T-Test) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าสถิติ F-Test ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

การหาค่าความสัมพันธ์ของแบบสอบถาม โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป ซึ่งการบอกระดับ หรือความสัมพันธ์ จะใช้ตัวเลขของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเข้าใกล้ -1 หรือ 1 แสดงถึงการมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง แต่หากมีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงถึงการมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย หรือไม่มีเลย สำหรับการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยทั่วไปอาจใช้เกณฑ์ ดังนี้

ค่า r ระดับของความสัมพันธ์
0.90 - 1.00 มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
0.70 - 0.90 มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
0.50 - 0.70 มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
0.30 - 0.50 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
0.00 - 0.30 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

เครื่องหมาย +,- หนาตัวเลขสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะบอกถึงทิศทางของความสัมพันธ์ โดยที่หาก

r มีเครื่องหมาย + หมายถึง การมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางเดียวกัน (ตัวแปรหนึ่งมีค่าสูง อีกตัวหนึ่งจะมีค่าสูงไปด้วย)

r มีเครื่องหมาย - หมายถึง การมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางตรงกันข้าม (ตัวแปรหนึ่งมีค่าสูง ตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะมีค่าต่ำ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

โครงการพิเศษเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และอาชีพของคนในชุมชน 2) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร ในการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปรผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ และนำเสนอในรูปแบบของตาราง ประกอบคำอธิบายโดยเรียงลำดับหัวข้อเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และอาชีพของประชาชนในชุมชน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่อการอธิบายของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 4.1-4.5)

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล และการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่อการอธิบายของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 4.6-4.25)

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย T-test สำหรับตัวแปรที่จำแนก 2 กลุ่ม และ F-test สำหรับตัวแปรจำแนกมากกว่า 2 กลุ่ม กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และหาค่าโดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ตารางที่ 4.19-4.23)

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร (ผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษา) (ตารางที่ 4.26)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และอาชีพของประชาชนในชุมชน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	146	53.10
ชาย	129	46.90
รวม	275	100

จากตารางที่ 4.1 ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 275 คน คิดเป็นร้อยละ 100 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 53.10 รองลงมาเป็นเพศชาย มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 46.90

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม อายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
อายุต่ำกว่า 24 ปี	36	13.10
อายุ 25 - 35 ปี	49	17.80
อายุ 36 - 45 ปี	65	23.60
อายุ 46 - 55 ปี	99	36.00
อายุมากกว่า 56 ปีขึ้นไป	26	9.50
รวม	275	100

จากตารางที่ 4.2 ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 275 คน คิดเป็นร้อยละ 100 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 46 - 55 ปี มีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมา คือ อายุ 36-45 ปี มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 23.60 รองลงมาคืออายุ 25 - 35 ปี มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80 รองลงมา คือ อายุต่ำกว่า 24 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 13.10 และมีอายุมากกว่า 56 ปีขึ้นไป มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	93	33.80
มัธยมศึกษา	91	33.10
อนุปริญญา ปวช. ปวส. หรือเทียบเท่า	34	12.40
ปริญญาตรี	53	19.30
สูงกว่าปริญญาตรี	4	1.40
รวม	275	100

จากตารางที่ 4.3 ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 275 คน คิดเป็นร้อยละ 100 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 33.80 รองลงมาคือ ระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 33.10 รองลงมาคือระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 19.30 รองลงมาคือระดับการศึกษานูปริญญา ปวช. ปวส. หรือเทียบเท่า จำนวน 34 คนคิดเป็นร้อยละ 12.40 และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม สถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	77	28.00
สมรส	192	69.80
หย่าร้าง	6	2.20
รวม	275	100

จากตารางที่ 4.4 ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 275 คน คิดเป็นร้อยละ 100 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 69.80 รองลงมา คือ สถานภาพโสด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 และสถานภาพหย่าร้าง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.20 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม อาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน / นักศึกษา	29	10.50
รับข้าราชการ / ทำงานหน่วยงานราชการ	10	3.60
พนักงานบริษัทเอกชน	15	5.50
ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ	149	54.20
เกษตรกร	10	3.60
ชาวประมง	10	3.60
รับจ้างทั่วไป	52	18.90
รวม	275	100

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการจำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 54.20 รองลงมา คือ อาชีพรับจ้างทั่วไปจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 รองลงมา คือ เป็นนักเรียน / นักศึกษา มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 รองลงมา คือ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 รองลงมา คือ อาชีพรับข้าราชการ / ทำงานหน่วยงานราชการ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60 รองลงมา คือ อาชีพเกษตรกร จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60 และอาชีพชาวประมง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ระดับความคิดเห็นของการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล และการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล และการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของด้านการจัดกิจกรรม

ด้านการจัดกิจกรรม	ระดับความคิดเห็น					(\bar{x})	S.D	ระดับ ความเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. การจัดกิจกรรมระหว่างชุมชนกับนักท่องเที่ยวเป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้ความเข้าใจในวิถีชีวิตของชุมชน	69 (25.1)	146 (53.1)	56 (20.4)	4 (1.5)	0 (0.0)	4.02	0.72	มาก
2. ชุมชนมีการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับคนทุกเพศทุกวัย	78 (28.4)	142 (57.6)	54 (19.6)	1 (0.4)	0 (0.0)	4.08	0.70	มาก
3. ชุมชนให้ความร่วมมือในการช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชน	70 (25.5)	155 (56.4)	44 (16.0)	4 (1.5)	2 (0.7)	4.04	0.73	มาก
	ภาพรวม					4.05	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า โดยรวมประชากรกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นด้านกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.05, S.D.=0.52$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ประชาชนในชุมชนให้ความคิดเห็นในระดับมากที่สุดทั้ง 3 รายข้อ ได้แก่ ชุมชนมีการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในการช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชนที่เหมาะสมกับคนทุกเพศทุกวัย ($\bar{x}=4.08, S.D.=0.70$) ชุมชนให้ความร่วมมือในการช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชน ($\bar{x}=4.04, S.D.=0.73$) และการจัดกิจกรรมระหว่างชุมชนกับนักท่องเที่ยวเป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้ ความเข้าใจในวิถีชีวิตของชุมชน วัฒนธรรมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{x}=4.02, S.D.=0.72$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของด้านการบำรุงรักษา

ด้านการบำรุงรักษา	ระดับความคิดเห็น					(\bar{x})	S.D	ระดับ ความเห็น คิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. การบำรุงรักษา								
สถานที่ท่องเที่ยวทาง	45	144	80	6	0	3.83	0.72	มาก
ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	(16.4)	(52.4)	(29.1)	(2.2)	(0.0)			
ชายฝั่งทะเล เป็นการ								
ตระหนักถึงการ								
ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน								
2. มีการปลูกฝังให้								
ชุมชนและ	32	129	109	5	0	3.68	0.70	มาก
นักท่องเที่ยวได้เห็น	(11.6)	(46.9)	(39.6)	(1.8)	(0.0)			
คุณค่า และเกิดความ								
ห่วงแหนใน								
ทรัพยากรธรรมชาติ								
เชิงระบบนิเวศชายฝั่ง								
ทะเล								
3. มีแผนการ								
บำรุงรักษาและ	33	171	67	4	0	3.85	0.63	มาก
พัฒนาแหล่ง	(12.0)	(62.2)	(24.4)	(1.5)	(0.0)			
ท่องเที่ยวเป็น								
ประจำทุกปี								
ภาพรวม						3.79	0.45	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า โดยรวมประชากรกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นด้านการบำรุงรักษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.79, S.D.=0.45$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ประชาชนในชุมชนให้ความคิดเห็นในระดับมากทั้ง 3 รายข้อ ได้แก่ มีแผนการบำรุงรักษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเป็นประจำทุกปี ($\bar{x}=3.85, S.D.=0.63$) การบำรุงรักษาสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติสิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเล เป็นการตระหนักถึงการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ($\bar{x}=3.83, S.D.=0.72$) และมีการปลูกฝังให้ชุมชนและนักท่องเที่ยวได้เห็นคุณค่า และเกิดความห่วงแหนในทรัพยากรธรรมชาติเชิงระบบนิเวศชายฝั่งทะเล ($\bar{x}=3.68, S.D.=0.70$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของด้านความปลอดภัย

ด้านความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น					(\bar{x})	S.D	ระดับ ความเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. สถานที่ท่องเที่ยวมีเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยไว้บริการนักท่องเที่ยว	29 (10.5)	128 (46.5)	91 (33.1)	26 (9.5)	1 (0.4)	3.57	0.82	มาก
2. กำหนดกฎระเบียบและมาตรการในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด	38 (13.8)	126 (45.8)	102 (37.1)	9 (3.3)	0 (0.0)	3.70	0.74	มาก
3. จัดทำป้ายประกาศเตือนจุดที่อาจเกิดอันตราย	12 (4.4)	134 (48.7)	124 (45.1)	5 (1.8)	0 (0.0)	3.56	0.61	มาก
ภาพรวม						3.61	0.51	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า โดยรวมประชากรกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นด้านความปลอดภัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.61, S.D.=0.51$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ประชาชนในชุมชนให้ความคิดเห็นในระดับมากที่สุดทั้ง 3 รายข้อ ได้แก่ กำหนดกฎระเบียบ และมาตรการในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด และจัดทำป้ายประกาศเตือนจุดที่อาจเกิดอันตราย ($\bar{x}=3.70, S.D.=0.74$) สถานที่ท่องเที่ยวมีเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยไว้บริการนักท่องเที่ยว ($\bar{x}=3.57, S.D.=0.82$) และจัดทำป้ายประกาศเตือนจุดที่อาจเกิดอันตราย ($\bar{x}=3.56, S.D.=0.61$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของด้านการอำนวยความสะดวก

ด้านการอำนวยความสะดวก	ระดับความคิดเห็น					(\bar{x})	S.D	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. มีระบบการจัดการร้านอาหารริมชายหาดอย่างถูกสุขลักษณะและมีคุณภาพ	32	146	89	8	0	3.73	0.70	มาก
2. การสร้างบรรยากาศและเอกลักษณ์ของชุมชนในการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาให้เกิดการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน	24	110	134	6	1	3.55	0.70	มาก
3. มีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว	5	62	185	23	0	3.18	0.59	ปานกลาง
	ภาพรวม					3.49	0.41	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า โดยรวมประชากรกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นด้านการอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.49, S.D.=0.41$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าประชาชนในชุมชนให้ความคิดเห็นในระดับมาก 2 รายข้อ ได้แก่ มีระบบการจัดการร้านอาหารริมชายหาดที่สะอาดถูกสุขลักษณะและมีคุณภาพ ($\bar{x}=3.73, S.D.=0.70$) การสร้างบรรยากาศ และเอกลักษณ์ของชุมชนในการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาให้เกิดการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ($\bar{x}=3.55, S.D.=0.70$) และมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง 1 รายข้อ คือ มีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ($\bar{x}=3.18, S.D.=0.59$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของด้านแหล่งท่องเที่ยว

ด้านแหล่งท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น					(\bar{x})	S.D	ระดับ ความ คิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. การจัดการแหล่ง ท่องเที่ยวของชุมชน โดยใช้ ทรัพยากรที่มีให้เกิด ประโยชน์สูงสุด และดูแลไม่ให้เกิดความ เสียหาย ที่จะส่งผลกระทบต่อ การจัดการท่องเที่ยวในอนาคต	34 (12.4)	165 (60.0)	74 (26.9)	2 (0.7)	0 (0.0)	3.84	0.63	มาก
2. เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ เอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้ และสร้าง จิตสำนึกในการ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	30 (10.9)	134 (48.7)	108 (39.3)	3 (1.1)	0 (0.0)	3.69	0.67	มาก
3. แหล่งท่องเที่ยวมีสิ่ง อำนวยความสะดวก ให้กับนักท่องเที่ยว และสามารถเข้าถึงแหล่ง ท่องเที่ยวได้ง่าย	23 (8.4)	152 (55.3)	99 (36.0)	1 (0.4)	0 (0.0)	3.72	0.62	มาก
ภาพรวม						3.75	0.42	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า โดยรวมประชากรกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นด้านแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.75, S.D.=0.42$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ประชาชนในชุมชนให้ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 3 รายข้อ ได้แก่ การจัดการแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน โดยใช้ทรัพยากรที่มีให้เกิดประโยชน์สูงสุด และดูแลไม่ให้เกิดความเสียหาย ที่จะส่งผลกระทบต่อจัดการท่องเที่ยวในอนาคต ($\bar{x}=3.84, S.D.=0.63$) แหล่งท่องเที่ยวมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว และสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย ($\bar{x}=3.72, S.D.=0.62$) และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้ และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{x}=3.69, S.D.=0.67$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของด้านการประชาสัมพันธ์

ด้านการประชาสัมพันธ์	ระดับความคิดเห็น					(\bar{x})	S.D	ระดับ ความเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. การประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวมีจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	29 (10.5)	149 (53.1)	97 (35.3)	3 (1.1)	0 (0.0)	3.73	0.65	มาก
2. การให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์เป็นส่วนที่ช่วยให้นักท่องเที่ยวรับรู้ เข้าใจ และอยากสัมผัสแหล่งท่องเที่ยวจริงด้วยตัวเอง	37 (13.5)	133 (48.4)	102 (37.1)	3 (1.1)	0 (0.0)	3.74	0.69	มาก
3. มีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง	86 (31.3)	181 (65.8)	8 (2.9)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.28	0.51	มากที่สุด
	ภาพรวม					3.92	0.41	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า โดยรวมประชากรกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นด้านการประชาสัมพันธ์ ในระดับมาก ($\bar{x}=3.92, S.D.=0.41$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 1 รายข้อ คือ มีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x}=4.28, S.D.=0.51$) และมีความคิดเห็นในระดับมาก 2 รายข้อ ได้แก่ การให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์เป็นส่วนที่ช่วยให้นักท่องเที่ยวรับรู้ เข้าใจ และอยากสัมผัสแหล่งท่องเที่ยวจริงด้วยตัวเอง ($\bar{x}=3.74, S.D.=0.69$) และการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวมีจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ($\bar{x}=3.73, S.D.=0.65$)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น

แนวคิดการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล	(\bar{x})	S.D	ระดับความคิดเห็น
ด้านการจัดกิจกรรม	4.05	0.52	มาก
ด้านการบำรุงรักษา	3.79	0.45	มาก
ด้านความปลอดภัย	3.61	0.51	มาก
ด้านการอำนวยความสะดวก	3.49	0.41	มาก
ด้านแหล่งท่องเที่ยว	3.75	0.42	มาก
ด้านการประชาสัมพันธ์	3.92	0.41	มาก
รวม	3.77	0.32	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า โดยรวมประชากรกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นของการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น ทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับความคิดเห็นของค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านการจัดกิจกรรม ($\bar{x}=4.05, S.D.=0.52$) ลำดับที่ 2 ด้านการประชาสัมพันธ์ ($\bar{x}=3.92, S.D.=0.41$) ลำดับที่ 3 ด้านการบำรุงรักษา ($\bar{x}=3.79, S.D.=0.45$) ลำดับที่ 4 ด้านแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x}=3.75, S.D.=0.42$) ลำดับที่ 5 ด้านความปลอดภัย ($\bar{x}=3.61, S.D.=0.51$) และลำดับที่ 6 ด้านการอำนวยความสะดวกคิดเป็น ($\bar{x}=3.49, S.D.=0.41$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา

การค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา	ระดับความคิดเห็น					(\bar{x})	S.D	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาในพื้นที่ท่องเที่ยวชายหาดทุ่งวัวแล่น เช่น ปัญหาด้านขยะ สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ฯลฯ	15	120	125	15	0	3.49	0.69	มาก
2. ท่านได้มีส่วนร่วมในการประชุมเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่พบในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว	16	95	123	35	6	3.29	0.84	ปานกลาง
3. ท่านได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวทางในการจัดการกับปัญหาที่พบในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว	13	41	141	72	8	2.92	0.84	ปานกลาง
4. ท่านได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่พบในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว	16	96	103	60	0	3.25	0.86	ปานกลาง
ภาพรวม						3.32	0.58	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 พบว่า โดยรวมประชากรกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็น ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.32, S.D.=0.58$) เมื่อพิจารณารายข้อย่อยทั้ง 4 ด้าน พบว่าประชากรกลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นในระดับมาก 1 รายข้อ คือ ท่านมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาในพื้นที่ท่องเที่ยวชายหาดทุ่งวัวแล่น เช่น ปัญหาด้านขยะ สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ฯลฯ ($\bar{x}=3.49, S.D.=0.69$) และมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง 3 รายข้อ ได้แก่ ท่านได้มีส่วนร่วมในการประชุมเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่พบในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x}=3.29, S.D.=0.84$) ท่านได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่พบในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

($\bar{x}=3.25, S.D.=0.86$) และท่านได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวทางในการจัดการกับปัญหาที่พบในแหล่งที่ท่องเที่ยว ($\bar{x}=2.92, S.D.=0.84$)

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การมีส่วนร่วมในการวางแผน

การวางแผน	ระดับการศึกษา					(\bar{x})	S.D	ระดับการศึกษา
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
5. ท่านมีส่วนร่วมในการประชุมเกี่ยวกับการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	33	90	103	49	0	3.25	0.91	ปานกลาง
	(12.0)	(32.7)	(37.5)	(17.8)	(0.0)			
6. ท่านได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว	13	123	115	20	4	3.44	0.76	มาก
	(4.7)	(44.7)	(41.8)	(7.3)	(1.5)			
7. ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว	12	37	132	81	13	2.83	0.88	ปานกลาง
	(4.4)	(13.5)	(48.0)	(29.5)	(4.7)			
8. ท่านได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาใช้ในพื้นที่	8	55	111	86	15	2.84	0.91	ปานกลาง
	(2.9)	(20.0)	(40.4)	(31.3)	(5.5)			
ภาพรวม						3.12	0.64	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.14 พบว่า โดยรวมประชากรกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.12, S.D.=0.64$) เมื่อพิจารณารายข้อย่อยทั้ง 4 ด้านพบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นในระดับมาก 1 รายข้อ ได้แก่ ท่านได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x}=3.44, S.D.=0.76$) และมีความคิดเห็นระดับปานกลาง 3 รายข้อ ได้แก่ ท่านมีส่วนร่วมในการประชุมเกี่ยวกับการวางแผนการจัดการไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ($\bar{x}=3.25, S.D.=0.91$) ท่านได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาใช้ในพื้นที่ ($\bar{x}=2.84, S.D.=0.91$) และท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x}=2.83, S.D.=0.88$)

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

การดำเนินงาน	ระดับความคิดเห็น					(\bar{x})	S.D	ระดับ ความ คิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
9. ท่านได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนการที่วางไว้	14 (5.1)	142 (51.6)	105 (38.2)	10 (3.6)	4 (1.5)	3.55	0.71	มาก
10. ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้กับนักท่องเที่ยว	19 (6.9)	136 (49.5)	99 (36.0)	16 (5.8)	5 (1.8)	3.54	0.78	มาก
11. ท่านได้มีส่วนร่วมในการทำสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรท่องเที่ยว	53 (19.3)	134 (48.7)	72 (26.2)	11 (4.0)	5 (1.8)	3.80	0.86	มาก
12. ท่านได้มีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลให้มีความยั่งยืน	65 (23.6)	141 (51.3)	36 (13.1)	33 (12)	0 (0.0)	3.87	0.91	มาก
	ภาพรวม					3.69	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่า โดยรวมประชากรกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.69, S.D.=0.59$) เมื่อพิจารณารายข้อย่อยทั้ง 4 ด้านพบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นในระดับมากทั้ง 4 รายข้อ ได้แก่ ท่านได้มีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลให้มีความยั่งยืน ($\bar{x}=3.87, S.D.=0.91$) ท่านได้มีส่วนร่วมในการทำสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ($\bar{x}=3.80, S.D.=0.86$) ท่านได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนการที่วางไว้ ($\bar{x}=3.55, S.D.=0.71$) และท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้กับนักท่องเที่ยว ($\bar{x}=3.54, S.D.=0.78$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการมีส่วนร่วมในการได้รับผลประโยชน์

การรับผลประโยชน์	ระดับความคิดเห็น					(\bar{x})	S.D	ระดับ ความเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
13. ท่านได้รับผลประโยชน์								
จากนักท่องเที่ยวที่เดินทาง	36	114	118	5	2	3.64	0.76	มาก
มาท่องเที่ยวชายทะเลหาด	(13.1)	(41.5)	(42.9)	(1.8)	(0.7)			
ทุ่งวัวแล่น								
14. ท่านได้รับผลประโยชน์								
จากการดำเนินงานตาม	23	101	140	10	1	3.49	0.72	มาก
แผนการจัดการแหล่ง	(8.4)	(36.7)	(50.9)	(3.6)	(0.4)			
ท่องเที่ยวชายทะเลหาดทุ่ง								
วัวแล่น								
15. ท่านได้มีอาชีพหลัก								
หรืออาชีพเสริมจากแหล่ง	87	136	40	7	5	4.07	0.85	มาก
ท่องเที่ยวชายทะเลหาดทุ่ง	(31.6)	(49.5)	(14.5)	(2.5)	(1.8)			
วัวแล่น								
16. ท่านมีรายได้จาก								
นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยว	76	171	21	7	0	4.15	0.66	มาก
ชายหาดทุ่งวัวแล่น	(27.6)	(62.2)	(7.6)	(2.5)	(0.0)			
	ภาพรวม					3.84	0.51	มาก

จากตารางที่ 4.16 พบว่า โดยรวมประชากรกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.84, S.D.=0.51$) เมื่อพิจารณารายข้อย่อยทั้ง 4 ด้านพบว่า ประชาชนในชุมชนให้ความคิดเห็นในระดับมาก 4 รายข้อ ได้แก่ ท่านมีรายได้จากนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชายหาดทุ่งวัวแล่น ($\bar{x}=4.15, S.D.=0.66$) ท่านได้มีอาชีพหลัก หรืออาชีพเสริมจากแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลหาดทุ่งวัวแล่น ($\bar{x}=4.07, S.D.=0.85$) ท่านได้รับผลประโยชน์จากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายทะเลหาดทุ่งวัวแล่น ($\bar{x}=3.64, S.D.=0.76$) และท่านได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินงานตามแผนการจัดการแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลหาดทุ่งวัวแล่น ($\bar{x}=3.49, S.D.=0.72$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

การติดตามและ ประมวลผล	ระดับความคิดเห็น					(\bar{x})	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
17. ท่านได้มีส่วนร่วมใน การติดตามการดำเนินงาน ตามแผนการจัดการ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	17 (6.2)	59 (21.5)	116 (42.2)	75 (27.3)	8 (2.9)	3.01	0.92	ปานกลาง
18. ท่านได้มีส่วนร่วมใน การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติชายฝั่ง ทะเลให้มีความยั่งยืน	27 (9.8)	112 (40.7)	99 (36.0)	35 (12.7)	2 (0.7)	3.46	0.86	มาก
19. ท่านได้มีส่วนร่วมใน การประเมินและสรุปผล การดำเนินงานตาม แผนการจัดการที่วางไว้	15 (5.5)	49 (17.8)	88 (32.0)	98 (35.6)	25 (9.1)	2.75	1.03	ปานกลาง
20. ท่านมีส่วนร่วมในการ ดูแลรักษาความสะอาดของ แหล่งท่องเที่ยวอยู่เสมอ	52 (18.9)	135 (49.1)	69 (25.1)	19 (6.9)	0 (0.00)	3.80	0.82	มาก
ภาพรวม						3.25	0.67	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.17 พบว่า โดยรวมประชากรกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.25, S.D.=0.67$) เมื่อพิจารณารายข้อย่อยทั้ง 4 ด้าน พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นในระดับมาก 2 รายข้อ ได้แก่ ท่านมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยวอยู่เสมอ ($\bar{x}=3.80, S.D.=0.82$) และท่านได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติชายฝั่งทะเลให้มีความยั่งยืน ($\bar{x}=3.46, S.D.=0.86$) และมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง 2 รายข้อ ได้แก่ ท่านได้มีส่วนร่วมในการติดตามการดำเนินงานตามแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ($\bar{x}=3.01, S.D.=0.92$) และท่านได้มีส่วนร่วมในการประเมินและสรุปผลการดำเนินงานตามแผนการจัดการที่วางไว้ ($\bar{x}=2.75, S.D.=1.03$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร

การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล	(\bar{x})	S.D	ระดับความคิดเห็น
1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา	3.32	0.58	ปานกลาง
2. การมีส่วนร่วมในการวางแผน	3.12	0.64	ปานกลาง
3. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน	3.69	0.59	มาก
4. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	3.84	0.51	มาก
5. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล	3.25	0.67	ปานกลาง
รวม	3.44	0.45	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่า โดยรวมประชากรกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.44, S.D.=0.45$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก และปานกลาง โดยเรียงลำดับความคิดเห็นของค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์เป็นอันดับที่ 1 ($\bar{x}=3.84, S.D.=0.51$) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานเป็นอันดับที่ 2 ($\bar{x}=3.69, S.D.=0.59$) การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาเป็นอันดับที่ 3 ($\bar{x}=3.32, S.D.=0.58$) การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลเป็นอันดับที่ 4 ($\bar{x}=3.25, S.D.=0.67$) และการมีส่วนร่วมในการวางแผนเป็นอันดับที่ 5 ($\bar{x}=3.12, S.D.=0.64$)

4.4 ผลการวิเคราะห์การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ที่แตกต่างกัน (ผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษา)

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร

สมมติฐานที่ 1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

เอกสารนี้เผยแพร่เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร กับปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตาม เพศ โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย T-test สำหรับตัวแปรจำแนก 2 กลุ่ม

เพศ	การมีส่วนร่วม		ค่า t	ค่า Sig.
	\bar{X}	S.D.		
หญิง	3.49	0.47	1.605	0.110
ชาย	3.40	0.44		

* p < .05

จากตาราง 4.19 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของเพศ ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม พิจารณาระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนหาดทุ่งวัวแล่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร พบว่า ประชากรเพศหญิงส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.49$, S.D.=0.47) และเพศชายมีความคิดเห็นในระดับปานกลางเช่นกัน ($\bar{X} = 3.40$, S.D.=0.44) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ T-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีค่าตอบ 2 กลุ่ม คือ เพศหญิงและเพศชาย พบว่าได้ค่า (t) เท่ากับ 1.605 และค่า (Sig) เท่ากับ 0.110 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศที่แตกต่างกันส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพรที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตาม อายุ โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย F-test สำหรับตัวแปรจำแนกมากกว่า 2 กลุ่ม

อายุ	การมีส่วนร่วม		ค่า F	ค่า Sig
	\bar{X}	S.D		
อายุต่ำกว่า 24 ปี	3.54	0.78	1.141	0.338
อายุ 25 – 35 ปี	3.37	0.51		
อายุ 36 – 45 ปี	3.40	0.36		
อายุ 46 – 55 ปี	3.45	0.33		
อายุมากกว่า 56 ปีขึ้นไป	3.54	0.37		
รวม	3.44	0.45		

* p < .05

จากตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้านอายุ ของผู้ตอบแบบสอบถาม พิจารณาระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.44, S.D.=0.45) พบว่า ประชาชนในชุมชนที่มีอายุต่ำกว่า 24 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.54, S.D.=0.78) รองลงมาคือ ผู้ที่มีอายุมากกว่า 56 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.54, S.D.=0.37) อายุ 46-55 ปี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.45, S.D.=0.33) อายุ 36-45 ปี มีความคิดเห็นอยู่ระดับปานกลาง (\bar{X} =3.40, S.D.=0.36) และอายุ 25-36 ปีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.37, S.D.=0.51) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-test(One Way Analysis Of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ อายุ พบว่าได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 1.141 และค่า (Sig) เท่ากับ 0.338 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุที่ต่างกันส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตาม ระดับการศึกษา โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย F-test สำหรับตัวแปรจำแนกมากกว่า 2 กลุ่ม

ระดับการศึกษา	การมีส่วนร่วม		ค่า F	ค่า Sig
	\bar{X}	S.D		
ประถมศึกษา	3.47	0.34	7.608	.000*
มัธยมศึกษา	3.36	0.38		
อนุปริญญา ปวช. ปวส. หรือเทียบเท่า	3.22	0.45		
ปริญญาตรี	3.70	0.63		
สูงกว่าปริญญาตรี	3.30	0.18		
รวม	3.44	0.45		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้านระดับการศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถาม พิจารณาระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$, S.D.=0.45) พบว่า ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, S.D.=0.63) รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$, S.D.=0.34) ระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$, S.D.=0.38) สูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$, S.D.=0.18) และอนุปริญญา ปวช. ปวส. หรือเทียบเท่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$, S.D.=0.45) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ LSD จำแนกตามระดับการศึกษา

	ระดับการศึกษา	Mean Difference	Sig
ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	.10	.11
	อนุปริญญา ปวช. ปวส. หรือเทียบเท่า	.24*	.01*
	ปริญญาตรี	-.23*	.00*
	สูงปริญญาตรี	.17	.45
มัธยมศึกษา	ประถมศึกษา	-.10	.11
	อนุปริญญา ปวช. ปวส. หรือเทียบเท่า	.14	.11
	ปริญญาตรี	-.33*	.00*
	สูงปริญญาตรี	.06	.77
อนุปริญญา ปวช. ปวส. หรือเทียบเท่า	ประถมศึกษา	-.24*	.01*
	มัธยมศึกษา	-.14	.11
	ปริญญาตรี	-.47*	.00*
	สูงปริญญาตรี	-.08	.74
ปริญญาตรี	ประถมศึกษา	.23*	.00*
	มัธยมศึกษา	.33*	.00*
	อนุปริญญา ปวช. ปวส. หรือเทียบเท่า	.47*	.00*
	สูงปริญญาตรี	.40	.08
สูงกว่าปริญญาตรี	ประถมศึกษา	-.17	.45
	มัธยมศึกษา	-.06	.77
	อนุปริญญา ปวช. ปวส. หรือเทียบเท่า	.08	.74
	ปริญญาตรี	-.40	.08

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ LSD จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษาประถมศึกษาและอนุปริญญา ปวช. ปวส. หรือเทียบเท่า ได้ค่า Sig เท่ากับ .00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.24 ค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษาประถมศึกษาและปริญญาตรี ได้ค่า Sig เท่ากับ .00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.23 ค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษามัธยมศึกษา และปริญญาตรี ได้ค่า Sig เท่ากับ .00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.33 ค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับ

การศึกษาอนุปริญญา ปวช. ปวส. หรือเทียบเท่า และประถมศึกษา ได้ค่า Sig เท่ากับ .00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.24 ค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษาอนุปริญญา ปวช. ปวส. หรือเทียบเท่า และปริญญาตรี ได้ค่า Sig เท่ากับ .00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.47 ค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษาปริญญา และประถมศึกษา ได้ค่า Sig เท่ากับ .00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.23 ค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษาปริญญา และมัธยมศึกษา ได้ค่า Sig เท่ากับ .00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.33 และค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการศึกษาปริญญา และอนุปริญญา ปวช. ปวส. หรือเทียบเท่า ได้ค่า Sig เท่ากับ .00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.47 ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 1.4 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตาม สถานภาพ โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย F-test สำหรับตัวแปรจำแนกมากกว่า 2 กลุ่ม

สถานภาพ	การมีส่วนร่วม		ค่า F	ค่า Sig
	\bar{X}	S.D		
โสด	3.50	0.62	1.744	0.177
สมรส	3.43	0.38		
หย่าร้าง	3.17	0.16		
รวม	3.44	0.45		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้านสถานภาพ ของประชาชนในชุมชนผู้ตอบแบบสอบถาม พิจารณาระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.44$, S.D.=0.45) พบว่า ประชาชนในชุมชนที่มีสถานภาพโสด มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.50$, S.D.=0.62) รองลงมาคือ สถานภาพสมรส มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

(\bar{X} =3.43, S.D.=0.38) และสถานภาพหย่าร้าง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.17, S.D.=0.16) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-test (One Way Analysis Of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ พบว่า ได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 1.744 และค่า (Sig) เท่ากับ 0.177 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ สถานภาพที่ต่างกัน การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพรไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.5 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตาม อาชีพ โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย F-test สำหรับตัวแปรจำแนกมากกว่า 2 กลุ่ม

อาชีพ	การมีส่วนร่วม		ค่า F	ค่า Sig
	\bar{X}	S.D		
นักเรียน / นักศึกษา	3.61	0.81	2.691	0.015
รับข้าราชการ / ทำงานหน่วยงานราชการ	3.42	0.50		
พนักงานบริษัทเอกชน	3.50	0.48		
ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ	3.49	0.38		
เกษตรกร	3.19	0.38		
ชาวประมง	3.22	0.40		
รับจ้างทั่วไป	3.31	0.34		
รวม	3.44	0.45		

* p < .05

จากตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้านอาชีพ ของประชาชนในชุมชนผู้ตอบแบบสอบถาม พิจารณาระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น เอกสารนี้ในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(\bar{X} =3.44, S.D.=0.45) พบว่า ประชาชนในชุมชน ที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.61, S.D.=0.81) รองลงมาคือ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.50, S.D.=0.48) อาชีพผู้ประกอบการธุรกิจ / เจ้าของกิจการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.49, S.D.=0.38) อาชีพรับข้าราชการ / ทำงานหน่วยงานราชการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.42, S.D.=0.50) อาชีพรับจ้างทั่วไป มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.31, S.D.=0.34) อาชีพชาวประมง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.22, S.D.=0.40) และอาชีพเกษตรกร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.19, S.D.=0.38) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ LSD จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ		Mean	Sig
		Difference	
นักเรียน / นักศึกษา	รับข้าราชการ / ทำงานหน่วยงานราชการ	0.19	0.24
	พนักงานบริษัทเอกชน	0.11	0.44
	ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ	0.13	0.17
	เกษตรกร	0.43*	0.01*
	ชาวประมง	0.40*	0.02*
	รับจ้างทั่วไป	0.30*	0.00*
รับข้าราชการ / ทำงานหน่วยงาน ราชการ	นักเรียน / นักศึกษา	-0.19	0.24
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.08	0.65
	ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ	-0.07	0.65
	เกษตรกร	0.23	0.24
	ชาวประมง	0.20	0.31
	รับจ้างทั่วไป	0.11	0.49
พนักงาน บริษัทเอกชน	นักเรียน / นักศึกษา	-0.11	0.44
	รับข้าราชการ / ทำงานหน่วยงานราชการ	0.08	0.65
	ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ	0.02	0.89
	เกษตรกร	0.32	0.08
	ชาวประมง	0.29	0.11
	รับจ้างทั่วไป	0.19	0.15

* p < .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ LSD จำแนกตาม อาชีพ (ต่อ)

อาชีพ		Mean	Sig
		Difference	
ผู้ประกอบการ	นักเรียน / นักศึกษา	-0.13	0.17
	ธุรกิจส่วนตัว	0.07	0.65
	/ เจ้าของ	-0.02	0.89
กิจการ	เกษตรกร	0.30*	0.04*
	ชาวประมง	0.27	0.06
	รับจ้างทั่วไป	0.17*	0.02*
เกษตรกร	นักเรียน / นักศึกษา	-0.43*	0.01*
	รับข้าราชการ / ทำงานหน่วยงานราชการ	-0.23	0.24
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.32	0.08
	ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ	-0.30*	0.04*
	ชาวประมง	-0.03	0.88
	รับจ้างทั่วไป	-0.13	0.41
ชาวประมง	นักเรียน / นักศึกษา	-0.40*	0.02*
	รับข้าราชการ / ทำงานหน่วยงานราชการ	-0.20	0.31
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.29	0.11
	ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ	-0.27	0.06
	เกษตรกร	0.03	0.88
	รับจ้างทั่วไป	-0.10	0.52
รับจ้างทั่วไป	นักเรียน / นักศึกษา	-0.30*	0.00*
	รับข้าราชการ / ทำงานหน่วยงานราชการ	-0.11	0.49
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.19	0.15
	ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ	-0.17*	0.02*
	เกษตรกร	0.13	0.41
	ชาวประมง	0.10	0.52

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ LSD จำแนกตามอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพนักเรียน/นักศึกษา และเกษตรกร ได้ค่า Sig เท่ากับ 0.01 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.43 ค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพนักเรียน/นักศึกษา และชาวประมง ได้ค่า Sig เท่ากับ 0.02 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถิติที่ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.40 ค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพนักเรียน/นักศึกษา และรับจ้างทั่วไป ได้ค่า Sig เท่ากับ .00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.30 ค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ และเกษตรกร ได้ค่า Sig เท่ากับ 0.04 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.30 ค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ และรับจ้างทั่วไป ได้ค่า Sig เท่ากับ 0.02 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.17 ค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพเกษตรกร และนักเรียน/นักศึกษา ได้ค่า Sig เท่ากับ 0.01 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.43 ค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพเกษตรกร และอาชีพผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ ได้ค่า Sig เท่ากับ 0.04 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.30 ค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพชาวประมง และนักเรียน/นักศึกษา ได้ค่า Sig เท่ากับ 0.2 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.40 ค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพรับจ้างทั่วไป และนักเรียน/นักศึกษา ได้ค่า Sig เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.30 และค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพรับจ้างทั่วไป และผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ ได้ค่า Sig เท่ากับ 0.02 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.17 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

สมมติฐานที่ 2 การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

H_0 : การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

H_1 : การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร * p < .05

	N	Correlation	Sig
คู่ที่ 1 ด้านการจัดกิจกรรมกับด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร	275	0.34	0.00*
คู่ที่ 2 ด้านการบำรุงรักษากับด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร	275	0.32	0.00*
คู่ที่ 3 ด้านความปลอดภัยกับด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร	275	0.34	0.00*
คู่ที่ 4 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกกับด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร	275	0.36	0.00*
คู่ที่ 5 ด้านแหล่งท่องเที่ยวกับด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร	275	0.29	0.00*
คู่ที่ 6 ด้านประชาสัมพันธ์กับด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร	275	0.28	0.00*

จากตารางที่ 4.26 การทดสอบสมมติฐาน พบว่า การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลและการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร จำแนกตามการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลมีความแตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติ .05 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของ 6 ด้านที่นำมาทดสอบ พบว่า ด้านการจัดกิจกรรม 0.34 ด้านการบำรุงรักษา 0.32 ด้านความปลอดภัย 0.34 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 0.36 ด้านแหล่งท่องเที่ยว 0.29 และด้านประชาสัมพันธ์ 0.28 แสดงว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น มีความสัมพันธ์โดยมีความสัมพันธ์ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสูงกว่า ด้านกิจกรรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความปลอดภัย ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านการบำรุงรักษา และด้านประชาสัมพันธ์ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร มีค่าระหว่าง 0.28 – 0.36 ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ ดังนั้น ผลการทดสอบสมมติฐานจึงยอมรับ H_0 ปฏิเสธสมมติฐาน H_1 แสดงว่า การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

สมมติฐานที่ 2.1 การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลด้านการจัดกิจกรรมมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

H_0 : การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลด้านการจัดกิจกรรม มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

H_1 : การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลด้านการจัดกิจกรรม ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

การทดสอบสมมติฐาน ความสัมพันธ์ด้านการจัดกิจกรรม กับการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) เท่ากับ 0.34 และค่า Sig. เท่ากับ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ .05 แสดงว่า ด้านการจัดกิจกรรมมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพรในเชิงบวก และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้น ผลการทดสอบสมมติฐานจึงยอมรับ H_0 ปฏิเสธสมมติฐาน H_1

สมมติฐานที่ 2.2 การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลด้านการบำรุงรักษา มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

H_0 : การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลด้านการบำรุงรักษา มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

H_1 : การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลด้านการบำรุงรักษา ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

การทดสอบสมมติฐาน ความสัมพันธ์ด้านการบำรุงรักษา กับการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) เท่ากับ 0.32 และค่า Sig. เท่ากับ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ .05 แสดงว่า ด้านการบำรุงรักษา มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพรในเชิงบวก และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้น ผลการทดสอบสมมติฐานจึงยอมรับ H_0 ปฏิเสธสมมติฐาน H_1

สมมติฐานที่ 2.3 การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลด้านความปลอดภัย มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

H_0 : การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลด้านความปลอดภัย มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

H_1 : การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลด้านความปลอดภัย ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

การทดสอบสมมติฐาน ความสัมพันธ์ด้านความปลอดภัย กับการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) เท่ากับ 0.34 และค่า Sig. เท่ากับ .00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ .05 แสดงว่า ด้านความปลอดภัยมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพรในเชิงบวก และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้น ผลการทดสอบสมมติฐานจึงยอมรับ H_0 ปฏิเสธ

สมมติฐาน H_1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพรในเชิงบวก และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้น ผลการทดสอบสมมติฐานจึงยอมรับ H_0 ปฏิเสธสมมติฐาน H_1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร 2. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร และ 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนในชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จำนวน 275 คน จากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (Yamane, 1967) การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) เครื่องมือที่ใช้ศึกษาเป็นแบบสอบถาม จำนวน 43 ข้อ การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมเอง เดือนตุลาคม 2563

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป และประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยสถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ เป็นต้น ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ใช้ในการอธิบายระดับความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมของชุมชน และการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร สำหรับการวิเคราะห์สมมติฐานด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ประกอบด้วย การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย t-test สำหรับตัวแปรที่จำแนก 2 กลุ่ม และ F-test สำหรับตัวแปรจำแนกมากกว่า 2 กลุ่ม โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อทดสอบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของชุมชน และทดสอบความสัมพันธ์ของการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล และการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร ซึ่งผลวิเคราะห์ข้อมูลได้จากแบบสอบถามนำไปเสนอผลการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

- 5.1 สรุปผลการศึกษา
- 5.2 อภิปรายผล
- 5.3 ข้อเสนอแนะการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1 สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาสรุปว่า ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร พบว่า

5.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 53.10 มีอายุ 46 - 55 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 36 มีระดับการศึกษา ประถมศึกษา จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 33.80 มีสถานภาพสมรส จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 69.80 และมีอาชีพผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 54.20

5.1.2 ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จำแนกตาม ด้านการจัดกิจกรรม ด้านการบำรุงรักษา ด้านความปลอดภัย ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านแหล่งท่องเที่ยว และด้านการประชาสัมพันธ์ สรุปได้ดังนี้

5.1.2.1 ด้านการจัดกิจกรรม พบว่า การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น มีระดับความคิดเห็นด้านกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.05, S.D.=0.52$) เมื่อพิจารณารายข้อย่อยทั้ง 3 ด้าน พบว่า ชุมชนมีการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับคนทุกเพศทุกวัย ($\bar{x}=4.08, S.D.=0.70$) รองลงมาคือ ชุมชนให้ความร่วมมือในการช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชน ($\bar{x}=4.04, S.D.=0.73$) และด้านการจัดกิจกรรมระหว่างชุมชนกับนักท่องเที่ยวเป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้ ความเข้าใจในวิถีชีวิตของชุมชน วัฒนธรรมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{x}=4.02, S.D.=0.72$)

5.1.2.2 ด้านการบำรุงรักษา พบว่า การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น มีระดับความคิดเห็นด้านการบำรุงรักษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.79, S.D.=0.45$) เมื่อพิจารณารายข้อย่อยทั้ง 3 ด้าน พบว่า มีแผนการบำรุงรักษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเป็นประจำทุกปี ($\bar{x}=3.85, S.D.=0.63$) รองลงมาคือ การบำรุงรักษาสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติสิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเล เป็นการตระหนักถึงการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ($\bar{x}=3.83, S.D.=0.72$) และมีการปลูกฝังให้ชุมชนและนักท่องเที่ยวได้เห็นคุณค่า และเกิดความห่วงใยในทรัพยากรธรรมชาติเชิงระบบนิเวศชายฝั่งทะเล ($\bar{x}=3.68, S.D.=0.70$)

5.1.2.3 ด้านความปลอดภัย พบว่า การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น มีระดับความคิดเห็นด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.61, S.D.=0.51$) เมื่อพิจารณารายข้อย่อยทั้ง 3 ด้าน พบว่า กำหนดกฎระเบียบและมาตรการในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด และจัดทำป้ายประกาศเตือนจุดที่อาจเกิดอันตราย ($\bar{x}=3.70, S.D.=0.74$) รองลงมาคือ สถานที่ท่องเที่ยวมีเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความ

ปลอดภัยไว้บริการนักท่องเที่ยว ($\bar{x}=3.57, S.D.=0.82$) และสถานที่ท่องเที่ยวมีเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยไว้บริการนักท่องเที่ยว ($\bar{x}=3.56, S.D.=0.61$)

5.1.2.4 ด้านการอำนวยความสะดวก พบว่า การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น มีระดับความคิดเห็นด้านการอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.49, S.D.=0.41$) เมื่อพิจารณารายข้อย่อยทั้ง 3 ด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2 รายข้อ ได้แก่ มีระบบการจัดการร้านอาหาร ห้องน้ำริมชายหาดที่สะอาดถูกสุขลักษณะและมีคุณภาพ ($\bar{x}=3.73, S.D.=0.70$) และการสร้างบรรยากาศและเอกลักษณ์ของชุมชนในการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาให้เกิดการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ($\bar{x}=3.55, S.D.=0.70$) และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ($\bar{x}=3.18, S.D.=0.59$)

5.1.2.5 ด้านแหล่งท่องเที่ยว การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น มีระดับความคิดเห็นด้านแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.75, S.D.=0.42$) เมื่อพิจารณารายข้อย่อยทั้ง 3 ด้าน พบว่า การจัดการแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน โดยใช้ทรัพยากรที่มีให้เกิดประโยชน์สูงสุด และดูแลไม่ให้เกิดความเสียหาย ที่จะส่งผลกระทบต่อจัดการท่องเที่ยวในอนาคต ($\bar{x}=3.84, S.D.=0.63$) รองลงมาคือ แหล่งท่องเที่ยวมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวและสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย ($\bar{x}=3.72, S.D.=0.62$) และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้ และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{x}=3.69, S.D.=0.67$)

5.1.2.6 ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น มีระดับความคิดเห็นด้านการประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.92, S.D.=0.41$) เมื่อพิจารณารายข้อย่อยทั้ง 3 ด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 1 รายข้อ คือ มีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x}=4.28, S.D.=0.51$) และให้ความคิดเห็นในระดับมาก 2 รายข้อ ได้แก่ การให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์เป็นส่วนที่ช่วยให้นักท่องเที่ยวรับรู้ เข้าใจ และอยากสัมผัสแหล่งท่องเที่ยวจริงด้วยตัวเอง ($\bar{x}=3.74, S.D.=0.69$) และการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวมีจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ($\bar{x}=3.73, S.D.=0.65$)

5.1.2.7 สรุปผลการศึกษาระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.76, S.D.=0.47$) โดยเอกสารนี้เรียงลำดับความคิดเห็นของค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านการจัดการกิจกรรมไม่ว่าง ($\bar{x}=4.05, S.D.=0.52$) อันดับที่ 2 ด้านการประชาสัมพันธ์ ($\bar{x}=3.92, S.D.=0.41$) ลำดับที่ 3 ด้านการ

บำรุงรักษา ($\bar{x}=3.79, S.D.=0.45$) ลำดับที่ 4 ด้านแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x}=3.75, S.D.=0.42$) อันดับที่ 5 ด้านความปลอดภัย ($\bar{x}=3.61, S.D.=0.51$) และอันดับที่ 6 ด้านการอำนวยความสะดวก ($\bar{x}=3.49, S.D.=0.41$)

5.1.3 ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จำแนกตาม การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา การมีส่วนร่วมในการวางแผน การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมในการติดตาม และประเมินผล สรุปได้ดังนี้

5.1.3.1 การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร มีระดับความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.32, S.D.=0.58$) เมื่อพิจารณารายข้อย่อยทั้ง 4 ด้าน พบว่าประชาชนในชุมชนให้ความคิดเห็นในระดับมาก 1 รายข้อ คือ ท่านมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาในพื้นที่ท่องเที่ยวชายหาดทุ่งวัวแล่น เช่น ปัญหาด้านขยะ สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ฯลฯ ($\bar{x}=3.49, S.D.=0.69$) และให้ความคิดเห็นในระดับปานกลาง 3 รายข้อ ได้แก่ท่านได้มีส่วนร่วมในการประชุมเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่พบในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x}=3.29, S.D.=0.84$) ท่านได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่พบในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x}=3.25, S.D.=0.86$) และท่านได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวทางในการจัดการกับปัญหาที่พบในแหล่งที่ท่องเที่ยว ($\bar{x}=2.92, S.D.=0.84$)

5.1.3.2 การมีส่วนร่วมในการวางแผน พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร มีระดับความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.12, S.D.=0.64$) เมื่อพิจารณารายข้อย่อยทั้ง 4 ด้าน พบว่าประชากรกลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นในระดับมาก 1 รายข้อ ได้แก่ ท่านได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x}=3.44, S.D.=0.76$) และพบว่าให้ความคิดเห็นระดับปานกลาง 3 รายข้อ ได้แก่ ท่านมีส่วนร่วมในการประชุมเกี่ยวกับการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ($\bar{x}=3.25, S.D.=0.91$) ท่านได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาใช้ในพื้นที่ ($\bar{x}=2.84, S.D.=0.91$) และท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x}=2.83, S.D.=0.88$)

5.1.3.3 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร มีระดับความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.69, S.D.=0.59$) เมื่อพิจารณารายข้อย่อยทั้ง 4 ด้าน พบว่าประชากรกลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นในระดับมากทั้ง 4 รายข้อ ได้แก่ ท่านได้มีส่วนร่วม

ในการดูแลพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลให้มีความยั่งยืน ($\bar{x}=3.87, S.D.=0.91$) ท่านได้มีส่วนร่วมในการทำสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ($\bar{x}=3.80, S.D.=0.86$) ท่านได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนการที่วางไว้ ($\bar{x}=3.55, S.D.=0.71$) และท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้กับนักท่องเที่ยว ($\bar{x}=3.54, S.D.=0.78$)

5.1.3.4 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร มีระดับความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.84, S.D.=0.51$) เมื่อพิจารณารายข้อย่อยทั้ง 4 ด้าน พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 4 รายข้อ ได้แก่ ท่านมีรายได้จากนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชายหาดทุ่งวัวแล่น ($\bar{x}=4.15, S.D.=0.66$) ท่านได้มีอาชีพหลักหรืออาชีพเสริมจากแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลหาดทุ่งวัวแล่น ($\bar{x}=4.07, S.D.=0.85$) ท่านได้รับผลประโยชน์จากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายทะเลหาดทุ่งวัวแล่น ($\bar{x}=3.64, S.D.=0.76$) และท่านได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินงานตามแผนการจัดการแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลหาดทุ่งวัวแล่น ($\bar{x}=3.49, S.D.=0.72$)

5.1.3.5 การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร มีระดับความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.25, S.D.=0.67$) เมื่อพิจารณารายข้อย่อยทั้ง 4 ด้าน พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 2 รายข้อ ได้แก่ ท่านมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยวอยู่เสมอ ($\bar{x}=3.80, S.D.=0.87$) ท่านได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติชายฝั่งทะเลให้มีความยั่งยืน ($\bar{x}=3.46, S.D.=0.86$) และให้ความคิดเห็นในระดับปานกลาง 2 รายข้อ ได้แก่ ท่านได้มีส่วนร่วมในการติดตามการดำเนินงานตามแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ($\bar{x}=3.01, S.D.=0.92$) และท่านได้มีส่วนร่วมในการประเมินและสรุปผลการดำเนินงานตามแผนการจัดการที่วางไว้ ($\bar{x}=2.75, S.D.=1.03$)

5.1.3.6 ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ด้านการมีส่วนร่วม โดยรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.44, S.D.=0.45$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยทั้ง 5 ด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากและปานกลาง โดยเรียงลำดับความคิดเห็นของค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปน้อยได้ดังนี้ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ($\bar{x}=3.84, S.D.=0.51$) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ($\bar{x}=3.69, S.D.=0.59$) การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา ($\bar{x}=3.32, S.D.=0.58$) การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ($\bar{x}=3.25, S.D.=0.67$) และการมีส่วนร่วมในการวางแผน ($\bar{x}=3.12, S.D.=0.64$)

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ที่แตกต่างกัน (ผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษา) ใช้สถิติเชิงอนุมานโดยใช้ค่าสถิติ (T-Test) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าสถิติ F-Test ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ T-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีคำตอบ 2 กลุ่ม คือ เพศชาย และเพศหญิง พบว่า ได้ค่า (t) เท่ากับ 1.605 และค่า (Sig) เท่ากับ 0.110 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่ต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ดังนั้นจึงสอดคล้องกับสมมติฐาน H_0

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-test (One Way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีคำตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ อายุ พบว่า ได้ค่า (f) เท่ากับ 1.141 และค่า (Sig) เท่ากับ 0.338 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ดังนั้นจึงสอดคล้องกับสมมติฐาน H_0

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-test (One Way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีคำตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ ระดับการศึกษา พบว่า ได้ค่า (f) เท่ากับ 7.608 และค่า (Sig) เท่ากับ .00 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่ต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ดังนั้นจึงสอดคล้องกับสมมติฐาน H_1

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-test (One Way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีคำตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ สถานภาพ พบว่า ได้ค่า (f) เท่ากับ 1.744 และค่า (Sig) เท่ากับ 0.177 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพที่ต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ดังนั้นจึงสอดคล้องกับสมมติฐาน H_0

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ F-test (One Way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีคำตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ อาชีพ พบว่า ได้ค่า (f) เท่ากับ 2.691 และค่า (Sig) เท่ากับ 0.015 ซึ่งน้อยกว่าค่า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพที่แตกต่างกันส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ดังนั้นจึงสอดคล้องกับสมมติฐาน H_1

5.1.5 ผลการวิเคราะห์การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

ผลการวิเคราะห์การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร พบว่า การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล และการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร จำแนกตามการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล มีความแตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติ .05 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของ 6 ด้านที่นำมาทดสอบ พบว่า ด้านการจัดกิจกรรม 0.34 ด้านการบำรุงรักษา 0.32 ด้านความปลอดภัย 0.34 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 0.36 ด้านแหล่งท่องเที่ยว 0.29 และด้านประชาสัมพันธ์ 0.28 แสดงว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น มีความสัมพันธ์โดยมีความสัมพันธ์ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสูงกว่า ด้านกิจกรรม ด้านความปลอดภัย ด้านการบำรุงรักษา ด้านแหล่งท่องเที่ยว และด้านประชาสัมพันธ์ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร มีค่าระหว่าง 0.28 – 0.36 ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ ดังนั้น ผลการทดสอบสมมติฐานจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 แสดงว่าการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร” ได้มีการอภิปรายผลการศึกษาดังนี้

5.2.1 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 46 – 55 ปี มีระดับการศึกษาประถมศึกษา สถานภาพสมรส และมีอาชีพผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ สถานภาพ ที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ในขณะที่ด้านระดับการศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกันส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ทศนาวลัย ตันติเอกรัตน์ และนายบ ศรีจันทร์ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของประชาชนในท้องถิ่น กรณีศึกษาเกาะลิบง อำเภอกันตัง เอกสารนี้จังหวัดตรังที่พบว่า อายุ อาชีพ และระดับการศึกษาต่างกันจะมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลหรือไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อนุรักษ์ในท้องถิ่นแตกต่างกัน ในขณะที่เพศต่างกันจะมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2.2 ผลการศึกษา การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรม ด้านการบำรุงรักษา ด้านความปลอดภัย ด้านอำนวยความสะดวก ด้านแหล่งท่องเที่ยว และด้านประชาสัมพันธ์ พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ด้านกิจกรรมมากที่สุด รองลงมาคือด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการบำรุงรักษา ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านความปลอดภัย และด้านการอำนวยความสะดวกน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยมาศศุภา นิมบุญจาช (2559) ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวและการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีผลต่อความยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสนหนอกว๊ว (อุทยานแห่งชาติเขาแหลม) ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่มีต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสนหนอกว๊ว พบว่า นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ ด้านการจัดกิจกรรม โดยรูปแบบกิจกรรมมีความเหมาะสม เป็นด้านที่มีความสำคัญมากที่สุด รองลงมา คือด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยสถานที่จอดรถเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว มีความสำคัญมากที่สุด ลำดับถัดมา คือ ด้านที่พักโดยสถานที่ตั้งของที่พักมีความสะอาดและมีความปลอดภัย เป็นด้านที่มีความสำคัญมากที่สุด ด้านเส้นทางคมนาคม โดยการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้หลายเส้นทาง มีรถโดยสารสาธารณะให้บริการสม่ำเสมอ และมีเส้นทางเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้สะดวกมีความสำคัญมากที่สุดด้านการบริการการท่องเที่ยวโดยแผ่นพับข้อมูลที่มีคุณภาพ,ความชัดเจน และเนื้อหาครบถ้วนมีความสำคัญมากที่สุด และด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว โดยจุดชมวิวมีความสำคัญมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วีรชน สวयरูป (2560) กล่าวถึงแนวคิดการจัดการท่องเที่ยว ว่าเป็นการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ เพื่อการศึกษาเรียนรู้และบำรุงรักษา อีกทั้งยังให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลการท่องเที่ยว โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ด้านกิจกรรม และกระบวนการ ด้านพื้นที่ ด้านการจัดการ และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นองค์ประกอบที่สามารถทำให้เกิดประสิทธิภาพโดยปัจจัยพื้นฐานของการท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ 1) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว 2) การมีที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว 3) แหล่งท่องเที่ยว 4) กิจกรรมการท่องเที่ยว และ 5) บริการเบ็ดเตล็ดทั้งหมดที่มีให้นักท่องเที่ยว อีกทั้งยังคำนึงถึงรูปแบบหรือกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ไม่ทำให้พื้นที่ และทรัพยากรธรรมชาติทรุดโทรมพร้อมกับเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยมุ่งเน้นให้นักท่องเที่ยวได้รับความเพลิดเพลิน

5.2.3 จากศึกษาระดับความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ด้านการมีส่วนร่วม ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา การมีส่วนร่วมในการวางแผน การมีส่วนร่วมในการ

ดำเนินงาน การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล พบว่าระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ด้านการมีส่วนร่วม ประชาชนในชุมชนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับชานนท์ ภัทรจारी (2563) ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชน และปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนที่ส่งผลต่อการจัดการท่องเที่ยวที่ดีของเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ผลศึกษา พบว่าระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการด้านการท่องเที่ยวในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.73, S.D.=0.54$)

5.2.3.1 การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา ประชากรกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ท่านมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาในพื้นที่ท่องเที่ยวชายหาดทุ่งวัวแล่น เช่น ปัญหาด้านขยะ สิ่งแวดล้อม เสื่อมโทรม ฯลฯ ท่านได้มีส่วนร่วมในการประชุมเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่พบในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว และท่านได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวทางในการจัดการกับปัญหาที่พบในแหล่งที่ท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับกับผลงานวิจัยของเสาวคนธ์ เหลืองทองคำ, เสรี วงษ์มณฑา (2559) ที่ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน : กรณีศึกษา อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.05, S.D.=0.79$)

5.2.3.2 การมีส่วนร่วมในการวางแผน ประชากรกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ท่านได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว และท่านได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาใช้ในพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับกับผลงานวิจัยของวิศรา สมเกียรติกุล (2561) การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชนเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษา ชุมชนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล พบว่า การมีส่วนร่วมในการวางแผนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.05, S.D.=0.79$)

5.2.3.3 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ประชากรกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ท่านได้มีส่วนร่วมในการทำสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้กับนักท่องเที่ยว และท่านได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนการที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับกับผลงานวิจัยของอรทัย หนูสงค์ (2560) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเขตอนุรักษ์สัตว์น้ำ กรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลป่าขาด อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา พบว่า การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.50, S.D.=1.13$)

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีสงขลา มอนูญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3.4 การมีส่วนร่วมในการได้รับผลประโยชน์ ประชากรกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ท่านได้มีอาชีพหลัก หรืออาชีพเสริมจากแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลหาดทุ่งวัวแล่น ท่านได้รับผลประโยชน์จากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายทะเลหาดทุ่งวัวแล่น และท่านได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินงานตามแผนการจัดการแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลหาดทุ่งวัวแล่น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยปัญญา เฉลียวชาติ (2560) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลนครสวรรค์ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า การมีส่วนร่วมในการได้รับผลประโยชน์อยู่ในระดับมาก

5.2.3.5 การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ประชากรกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ท่านได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติชายฝั่งทะเลให้มีความยั่งยืน ท่านได้มีส่วนร่วมในการติดตามการดำเนินงานตามแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และท่านได้มีส่วนร่วมในการประเมินและสรุปผลการดำเนินงานตามแผนการจัดการที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับกับผลงานวิจัยสุวิรรณ วิจิต และคณะฯ (2562) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของเกษตรกรจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้านการติดตามและประเมินผลร่วมกัน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.02, S.D.=0.58$)

5.2.4 จากการศึกษาระดับความคิดเห็นการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมมีระดับค่าเฉลี่ยมาก ($\bar{x}=4.05, S.D.=0.52$) รองลงมาคือด้านการประชาสัมพันธ์ ($\bar{x}=3.92, S.D.=0.41$) ด้านการบำรุงรักษา ($\bar{x}=3.79, S.D.=0.45$) ด้านแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x}=3.75, S.D.=0.42$) ด้านความปลอดภัย ($\bar{x}=3.64, S.D.=0.70$) และด้านการอำนวยความสะดวก ($\bar{x}=3.64, S.D.=0.58$) ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์เรียงลำดับจากค่าความสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านที่นำมาทดสอบพบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (0.36) ด้านการจัดกิจกรรม (0.34) ด้านความปลอดภัย (0.34) ด้านการบำรุงรักษา (0.32) ด้านแหล่งท่องเที่ยว (0.29) และด้านประชาสัมพันธ์ (0.28) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุจันตรา สะพุ่ม (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในนโยบายการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของ ททท. กรณีศึกษา : เชื้อนป่าสักชลสิทธิ์ อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี พบว่า การมีส่วนร่วมในนโยบายการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของเชื้อนป่าสักชลสิทธิ์อำเภอพัฒนานิคมจังหวัดลพบุรี กับปัจจัยสภาพแวดล้อม และนโยบายการจัดการการท่องเที่ยวพบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเป็นความสัมพันธ์ในระดับสูง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Md Sazali Bin Senon and Hissyammudin Bin Abd Male (2559) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพแวดล้อมของโรงเรียน และความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของนักเรียนในกิจกรรมนอกหลักสูตรของโรงเรียน ผลการศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมของนักเรียนในกิจกรรมนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภายในใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้วยการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตร จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แสดงให้เห็นมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ($r=0.294, p=0.00$) ระหว่างสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้วยการมีส่วนร่วมของนักเรียนในกิจกรรมนอกหลักสูตร ผลการวิจัยระบุว่าสภาพแวดล้อมของโรงเรียนเป็นปัจจัยสำคัญในการปรับปรุงการมีส่วนร่วมของนักเรียนในกิจกรรมนอกหลักสูตร

5.3 ข้อเสนอแนะการศึกษา

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้

5.3.1.1 จากผลการศึกษาศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร พบว่า การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ด้านการอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ย 3.18 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุด โดยพิจารณารายข้อ พบว่า มีสถานที่จอดรถไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะ ให้ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการเพื่อเพิ่มศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวของชุมชนให้เหมาะสมต่อความต้องการ ควรมีการจัดระเบียบการคมนาคมและการจราจร โดยกำหนดพื้นที่จอดรถ สำหรับนักท่องเที่ยว และแก้ไขปัญหาการจราจรที่เกิดขึ้นในสถานที่ท่องเที่ยวให้มีการเข้าออกพื้นที่ได้ความสะดวกยิ่งขึ้น

5.3.1.2 จากผลการศึกษาศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร ด้านการมีส่วนร่วม มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า การมีส่วนร่วมในการวางแผน มีค่าเฉลี่ย 3.12 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุด โดยพิจารณารายข้อ พบว่า ท่านไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะ โดยให้ภาครัฐ และภาคเอกชน รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว เพื่อหาแนวทางพัฒนาการมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำวางแผน ควรมีการจัดฝึกอบรม และให้ความรู้แก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ในระดับต่าง ๆ ให้มีการปรับโครงสร้างการแบ่งฝ่ายงาน จัดการระบบสัดส่วนในการลงมติเพื่อเสนอโครงการ ผู้นำควรยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงาน ไม่ก้าวก่ายบทบาทหน้าที่ซึ่งกันและกัน มีการปรับทัศนคติ ประสานงานแจ้งข่าวสารให้ทั้งผู้นำชุมชนและประชาชนทราบสร้างความร่วมแรงร่วมใจในการเข้าร่วมประชาชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

จันทร์จิรา สุขบรรจง. (2559). *การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของหนามมดแดง อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ชานนท์ ภัทรจारी. (2563). *การมีส่วนร่วมของชุมชน และปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนที่ส่งผลต่อการจัดการท่องเที่ยวที่ดีของเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี* (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย

ชุตिकाญจน์ กันทะอู. (2560). *การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นฐาน: กรณีศึกษาบ้านร่องพอง ตำบลร่องพอง อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชูลีวรรณ วิชิต และคณะ. (2562). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของเกษตรกรจังหวัดสมุทรปราการ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ทัศนาวลัย ดันติเอกรัตน์ . (2560). *แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของประชาชนในท้องถิ่น กรณีศึกษาเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.

ธนพล จันทร์เรืองฤทธิ์ (2561). *แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา ชุมชนริมน้ำจันทบูร อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ธนากร พ่วงไพบุลย์. (2559). *กลยุทธ์การสื่อสารประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาท* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ปรีชา คำมาดี และสมพงษ์ อัศวริยธิปัติ. (2559). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มเยาวชนในจังหวัดชลบุรี* (วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก.

ปัญญา เฉลียวชาติ. (2560). *ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลนครสวรรค์ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์* (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

- มาศศุภา นิมบุณราช. (2559). *การศึกษาองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวและการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีผลต่อความยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสันหนอกว้าว (อุทยานแห่งชาติเขาแหลม)*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มูลนิธิสิ่งแวดล้อมไทย. (2559). *สิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาชุมชนและชนบท*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วริศรา สมเกียรติกุล และกมล เรืองเดช. (2561). *การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชนเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษา ชุมชนตำบลน้ำผุด อำเภอละงู จังหวัดสตูล* (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). อุดรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
- วันชัย วัฒนศัพท์. (2559). *คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชน การตัดสินใจที่ดีกว่าโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม*. สถาบันพระปกเกล้า.
- วีรชน สวยรูป. (2560). *กลยุทธ์การสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการและจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนตำบลบางกะเจ้า จังหวัดสมุทรปราการ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ศศลักษณ์ พอลลาร์ด. (2560). *การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมู่บ้านช้างบ้านตากกลาง ตำบลกระโพ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดสุรินทร์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564*. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สุขุม คงดิษฐ์ และคณะ. (2561). *โครงการนวัตกรรมการเชื่อมโยงการตลาดการท่องเที่ยวนิเวศเกษตร ชุมชนสามเรือน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (กองทุนสนับสนุนการวิจัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ)*.
- สุจันตรา สะพุ่ม. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในนโยบายการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของททท. กรณีศึกษา : เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สุภา สังขวรรณ. (2560). *กลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดสมุทรสงคราม* (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตร์). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

เสาวคนธ์ พรายแก้ว. (2563). *แนวทางพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา กลุ่มเขาออกจากท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อำเภอนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

เสาวคนธ์ เหลืองทองคำ และเสรี วงษ์มณฑา. (2559). *การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน: กรณีศึกษาอำเภอลำปาง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์* (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยนเรศวร

อภิชาติ ตั้งปรัชญากุล. (2560). *การพัฒนารูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยอย่างครบวงจรแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในเขตเทศบาลตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.

อัจฉรา ศรีลาชัย. (2559). *แนวทางการจัดการรูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน กรณีศึกษาชุมชนบ้านโคกเมือง ตำบลจรเข้มาก อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ภาษาอังกฤษ

Adhikary, M. (1995). *Mangement of ecotourism*. Bangkok: Srinakarinwirot University

Cohen & Uphoff. (1997). *N.T. Rural Deveopment Participation: Concept and Measures for Project Design Implementation and Evaluation*. Rural Development Committee Center for International Studies. Cornell University.

Dickman, S. (1996). *Tourism: An Introductory Text*. Sydney: Hodder Education.

Elizabeth Boo. (1991). *Planning for ecotourism Park*.

Giampiccoil และKalis. (2012). *Tourism, Food, and Culture: Community-Based Tourism, Local Food, and Community Development in Mpondoland*.

Md Sazali Bin Senon and Hissyammudin Bin Abd Malek. (2016). *The School's Environment and its Relationship to the Student Involvement in School Extra Curricular Activities*. Tun Hussein Onn University. Batu Pahat Malaysia.

The Commonwealth Department of Tourism. (1993). *Tourism Australia Passport to growth, A National Tourism Strategy (Implementation Progress Report Number 1*. Canberra, Australia: Commonwealth of Australia.

World Tourism Organization. (1998). *Guide for local authorities on developing sustainable*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ Madrid: World Tourism Organization มอนูญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

ออนไลน์

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). แผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวแห่งชาติ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.mots.go.th/download/TourismEconomicReport/31TourismEconomicIssue>. (วันที่สืบค้น 10 มิถุนายน 2563).

กระทรวงทรัพยากรแห่งชาติและสิ่งแวดล้อม. (2545). ฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.mnre.go.th/th/about/content> (วันที่สืบค้น 10 มิถุนายน 2563)

ระบบสถิติทางการทะเบียน. (2560). สถิติจำนวนประชากรและบ้านพื้นที่ตำบลสะพลี. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : https://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statINTERNET/?fbclid=IwAR2KjN37OSvcjlxKLbICEEfNzOgUP_e7jm4RL6AICtwYAW8uc0UyVlwFac#/TableTemplate5/Area/ (วันที่สืบค้น 20 ตุลาคม 2563)

วาสนา คงสกุลทรัพย์, (2559) . การมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อพัฒนาท้องถิ่น. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://drsamaihemman5.blogspot.com/> (วันที่สืบค้น 20 ตุลาคม 2563)

วีระพล ทองมา. (2559). การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community Based Tourism: CBT) สำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนในเขตที่ ดินป่าไม้. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก www.dnp.go.th/fca16/file/i49xy4ghqzsh3j1.doc. (สืบค้นเมื่อ 23 มิถุนายน 2563)

สถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน. (2560). ประโยชน์ที่ชุมชนได้รับ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก www.cbti.or.th/?ge=show_pages&gen_lang=20112012094103#Wn291byWaM8 (สืบค้นเมื่อ 23 มิถุนายน 2563)

สำนักงานจังหวัดชุมพร. (2561). แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร พ.ศ. 2561–2564. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://drive.google.com/file/d/> (วันที่สืบค้น 10 มิถุนายน 2563).

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : https://www.nesdc.go.th/more_news.php?cid=76 (วันที่สืบค้น 10 มิถุนายน 2563).

สำนักเทศบาลตำบลสะพลี. (2563). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบลสะพลี. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: http://www.sapleecity.go.th/product_images/update.pdf. (วันที่สืบค้น 10 มิถุนายน 2563).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.
แบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง “การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร”

คำชี้แจง

1) แบบสอบถามการวิจัยชุดนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร

2) แบบสอบถามชุดนี้ มีจำนวน 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามระดับความคิดเห็นของแนวคิดการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามระดับความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับประชาชนในชุมชนหาดทุ่งวัวแล่นที่มีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล

3) ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้จะเป็นประโยชน์ทางวิชาการอย่างมากต่อการนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวิจัย จึงขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง เพื่อจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไปอย่างสมบูรณ์ และข้อมูลที่ท่านให้ไว้ ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ และไม่นำไปเผยแพร่แต่ประการใด

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่กรุณาสละเวลาให้มาร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้ หากท่านมีข้อสงสัยประการใดโปรดสอบถามข้าพเจ้านางสาวธนวรรณ ชูศรีม่วง หมายเลขโทรศัพท์ 06-2225-7205 E-mail : tanawan2230@gmail.com

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

นางสาวธนวรรณ ชูศรีม่วง

นักศึกษาปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนในชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร
 คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ

หญิง ชาย

2. อายุ

อายุต่ำกว่า 24 ปี อายุ 25-35 ปี อายุ 36-45 ปี

อายุ 46-55 ปี อายุมากกว่า 56 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

ประถมศึกษา มัธยมศึกษา

อนุปริญญา ปวช. ปวส. หรือเทียบ

ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

4. สถานภาพ

โสด สมรส หย่าร้าง

5. อาชีพ

นักเรียน/นักศึกษา ข้าราชการ/ทำงานหน่วยงานราชการ

พนักงานบริษัท ผู้ประกอบการ/ส่วนตัว/เจ้าของกิจการ

เกษตรกร ชาวประมง รับจ้างทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของแนวคิดการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมายถูก ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับการมีส่วนร่วมของท่านมากที่สุด

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรม					
1. การจัดกิจกรรมระหว่างชุมชน และนักท่องเที่ยว เป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้ และความเข้าใจในวิถีชีวิตของชุมชน วัฒนธรรมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม					
2. ชุมชนมีการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับคนทุกเพศทุกวัย					
3. ประชาชนในชุมชนร่วมมือกันในการช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชน					
ด้านการบำรุงรักษา					
4. การบำรุงรักษาสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเล เป็นการตระหนักถึงการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน					
5. มีการปลูกฝังให้ชุมชนและนักท่องเที่ยวได้เห็นคุณค่า และเกิดความห่วงใยในทรัพยากรธรรมชาติเชิงระบบนิเวศชายฝั่งทะเล					
6. มีแผนการบำรุงรักษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเป็นประจำทุกปี					
ด้านความปลอดภัย					
7. สถานที่ท่องเที่ยวมีเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยไว้บริการนักท่องเที่ยว					
8. กำหนดกฎระเบียบ และมาตรการในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด					
9. จัดทำป้ายประกาศเตือนจุดที่อาจเกิดอันตราย					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการอำนวยความสะดวก					
10. มีระบบการจัดการร้านอาหารริมชายหาดอย่างถูกสุขลักษณะและมีคุณภาพ					
11. การสร้างบรรยากาศ และเอกลักษณ์ของชุมชนในการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาให้เกิดการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน					
12. มีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว					
ด้านแหล่งท่องเที่ยว					
13. การจัดการแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน โดยใช้ทรัพยากรที่มีให้เกิดประโยชน์สูงสุด และดูแลไม่ให้เกิดความเสียหาย ที่จะส่งผลกระทบต่อจัดการท่องเที่ยวในอนาคต					
14. เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้ และสร้าง จิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
15. แหล่งท่องเที่ยวมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวและสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย					
ด้านการประชาสัมพันธ์					
16. การประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวมีจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ					
17. การให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์ เป็นส่วนที่ช่วยให้นักท่องเที่ยวรับรู้ เข้าใจ และอยากสัมผัสแหล่งท่องเที่ยวจริงด้วยตัวเอง					
18. มีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 ระดับความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการ
ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมายถูก ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับการมีส่วนร่วมของท่านมากที่สุด

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา					
1. ท่านมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาในพื้นที่ท่องเที่ยวชายหาดทุ่งวัวแล่น เช่น ปัญหาด้านขยะ สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ฯลฯ					
2. ท่านได้มีส่วนร่วมในการประชุมเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่พบในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว					
3. ท่านได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวทางในการจัดการกับปัญหาที่พบในแหล่งที่ท่องเที่ยว					
การมีส่วนร่วมในการวางแผน					
4. ท่านได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว					
5. ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว					
6. ท่านได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาใช้ในพื้นที่					
การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน					
7. ท่านได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนการที่วางไว้					
8. ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้กับนักท่องเที่ยว					
9. ท่านได้มีส่วนร่วมในการทำสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว					
การมีส่วนร่วมในการได้รับผลประโยชน์					
10. ท่านได้รับผลประโยชน์จากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายทะเลหาดทุ่งวัวแล่น					
11. ท่านได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินงานตาม					

เอกสารนี้เป็นแผนการจัดการแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลหาดทุ่งวัวแล่นนั้น มอนูญเตให้มาใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12. ท่านได้มีอาชีพหลัก หรืออาชีพเสริมจากแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลหาดทุ่งวัวแล่น					
การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล					
13. ท่านได้มีส่วนร่วมในการติดตามการดำเนินงานตามแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์					
14. ท่านได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติชายฝั่งทะเลให้มีความยั่งยืน					
15. ท่านได้มีส่วนร่วมในการประเมินและสรุปผลการดำเนินงานตามแผนการจัดการที่วางไว้					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ท่านมีข้อเสนอแนะ หรือความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่กรุณาใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข.

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ และจดหมายต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

1. รองศาสตราจารย์ ดร. พิภพ วังเงิน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
2. รองศาสตราจารย์ ดร. ชนทัต บุญรัตน์กิตติภูมิ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์
จังหวัดชุมพร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชระ ศิลป์เสวตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์
จังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบรายงานวิจัยโครงการพิเศษ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร” โดยนางสาวธนวรรณ ชูศรีม่วง รหัสนักศึกษา 60551016 นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยมี ดร. อุษณีย์ เสกวัชรีย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นสำหรับสอบถามประชาชนในชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

ผู้ศึกษาใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินการดังนี้

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา การเรียบเรียง ลำดับ ข้อความ ความชัดเจน
- 2) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับคำถามในแบบสอบถามโดยกรณาให้คะแนน

ถ้าเห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +1

ถ้าไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง ให้คะแนน 0

ถ้าเห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

โดยแสดงความเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาคำนี้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการเสียสละเวลาในการตรวจสอบแบบสอบถามครั้งนี้

(นางสาวธนวรรณ ชูศรีม่วง)

นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

ลายเซ็น

พิภพ วังเงิน

ผู้ทรงคุณวุฒิ

รองศาสตราจารย์ ดร. พิภพ วังเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบรายงานวิจัยโครงการพิเศษ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร” โดยนางสาวธนวรรณ ชูศรีม่วง รหัสนักศึกษา 60551016 นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยมี ดร. อุษณีย์ เสวกวีศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นสำหรับสอบถามประชาชนในชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

ผู้ศึกษาใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินการดังนี้

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา การเรียบเรียง สำนวน ถ้อยคำ ความชัดเจน
- 2) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับคำถามในแบบสอบถามโดยกรุณาให้คะแนน

ถ้าเห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+1
ถ้าไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	0
ถ้าเห็นว่ามีไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

โดยแสดงความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการเสียสละเวลาในการตรวจสอบแบบสอบถามครั้งนี้

(นางสาวธนวรรณ ชูศรีม่วง)
นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

ลายเซ็น
ผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์ ดร. ชนทัต บุญรัตนกิตติภูมิ
หน่วยงาน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์
จังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบรายงานวิจัยโครงการพิเศษ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร” โดยนางสาวธนวรรณ ชูศรีม่วง รหัสนักศึกษา 60551016 นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยมี ดร. อุษณีย์ เสาววัชร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นสำหรับสอบถามประชาชนในชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร

ผู้ศึกษาใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินการดังนี้

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา การเรียบเรียง สำนวน ถ้อยคำ ความชัดเจน
- 2) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับคำถามในแบบสอบถามโดยกรุณาให้คะแนน

ถ้าเห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +1

ถ้าไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง ให้คะแนน 0

ถ้าเห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

โดยใช้เครื่องหมาย v ลงในช่อง () ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

โดยแสดงความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในกาลเสียดสีเวลาในการตรวจสอบแบบสอบถามครั้งนี้

(นางสาวธนวรรณ ชูศรีม่วง)

นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

ลายเซ็น

ผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชร ศิลป์เสวตรี

หน่วยงาน

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์
จังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity : IOC)

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	ข้อความ	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC	สรุปผล
		ท่านที่				
		1	2	3		
1.	เพศ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.	อายุ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3.	ระดับการศึกษา	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4.	สถานภาพ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5.	อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของแนวคิดการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น

ข้อที่	ข้อความ	ผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC	สรุปผล
		ท่านที่				
		1	2	3		
ด้านการจัดกิจกรรม						
1.	การจัดกิจกรรมระหว่างชุมชนกับนักท่องเที่ยวเป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้ ความเข้าใจในวิถีชีวิตของชุมชน วัฒนธรรมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.	ชุมชนมีการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในการช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชนที่เหมาะสมกับคนทุกเพศทุกวัย	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3.	ชุมชนให้ความร่วมมือในการช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ด้านการบำรุงรักษา						
4.	การบำรุงรักษาสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติสิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเล เป็นการตระหนักถึงการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ข้อความ	ผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านที่			ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3		
5.	มีการปลูกฝังให้ชุมชนและนักท่องเที่ยวได้เห็นคุณค่า และเกิดความหวงแหนในทรัพยากรธรรมชาติเชิงระบบนิเวศชายฝั่งทะเล	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6.	มีแผนการบำรุงรักษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเป็นประจำทุกปี	+1	+1	0	0.66	ใช้ได้
ด้านความปลอดภัย						
7.	สถานที่ท่องเที่ยวมีเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยไว้บริการนักท่องเที่ยว	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
8.	กำหนดกฎระเบียบ และมาตรการในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
9.	จัดทำป้ายประกาศเตือนจุดที่อาจเกิดอันตราย	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ด้านการอำนวยความสะดวก						
10.	มีระบบการจัดการร้านอาหารริมชายหาดอย่างถูกสุขลักษณะและมีคุณภาพ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
11.	การสร้างบรรยากาศ และเอกลักษณ์ของชุมชนในการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาให้เกิดการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
12.	มีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ด้านแหล่งท่องเที่ยว						
13.	การจัดการแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน โดยใช้ทรัพยากรที่มีให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดูแลไม่ให้เกิดความเสียหาย ที่จะส่งผลกระทบต่อจัดการท่องเที่ยวในอนาคต	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
14.	เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้ และสร้าง จิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ข้อความ	ผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านที่			ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3		
15.	แหล่งท่องเที่ยวมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวและสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ด้านการประชาสัมพันธ์						
16.	การประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวมีจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
17.	การให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์เป็นส่วนที่ช่วยให้นักท่องเที่ยวรับรู้เข้าใจ และอยากสัมผัสแหล่งท่องเที่ยวจริงด้วยตัวเอง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
18.	มีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ตอนที่ 3 ระดับความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่นที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล						
ข้อที่	ข้อความ	ผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านที่			ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3		
การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา						
1.	ท่านมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาในพื้นที่ท่องเที่ยวชายหาดทุ่งวัวแล่น เช่น ปัญหาด้านขยะ สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ฯลฯ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.	ท่านได้มีส่วนร่วมในการประชุมเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่พบในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3.	ท่านได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวทางในการจัดการกับปัญหาที่พบในแหล่งที่ท่องเที่ยว	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4.	ท่านได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่พบในแหล่งท่องเที่ยว	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
การมีส่วนร่วมในการวางแผน						
5.	ท่านได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาใช้ในพื้นที่	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นกรณีเห็นชอบในขั้นต้น และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.	ท่านได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
7.	ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
8.	ท่านได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาใช้ในพื้นที่	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน						
9.	ท่านได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนการที่วางไว้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
10.	ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้กับนักท่องเที่ยว	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
11.	ท่านได้มีส่วนร่วมในการทำสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
12.	ท่านได้มีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลให้มีความยั่งยืน	+1	+1	+	1	ใช้ได้
การมีส่วนร่วมในการได้รับผลประโยชน์						
13.	ท่านได้รับผลประโยชน์จากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายทะเลหาดทุ่งวัวแล่น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
14.	ท่านได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินงานตามแผนการจัดการแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลหาดทุ่งวัวแล่น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
15.	ท่านได้มีอาชีพหลัก หรืออาชีพเสริมจากแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลหาดทุ่งวัวแล่น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
16.	ท่านมีรายได้จากนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชายหาดทุ่งวัวแล่น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล						
17.	ท่านได้มีส่วนร่วมในการติดตามการดำเนินงานตามแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
18.	ท่านได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติชายฝั่งทะเลให้มีความยั่งยืน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
19.	ท่านได้มีส่วนร่วมในการประเมินและสรุปผลการดำเนินงานตามแผนการจัดการที่วางไว้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารดำเนินงานตามแผนการจัดการที่วางไว้ วิชาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

20.	ท่านมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาดของ แหล่งท่องเที่ยวอยู่เสมอ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
-----	---	----	----	----	---	--------

หมายเหตุ

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.66 – 1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.00 – 0.66 พิจารณาปรับปรุง หรือตัดออก

ค่าความเชื่อมั่น

		N	%
cases	Valid	30	100
	Excluded	0	0.0
รวม		30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
0.858	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าสถิติโปรแกรม SPSS มี 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล และการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และอาชีพ

เพศ	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid หญิง	146	53.1	53.1	53.1
ชาย	129	46.9	46.9	100.0
Total	275	100.0	100.0	

อายุ	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid อายุต่ำกว่า 24 ปี	36	13.1	13.1	13.1
อายุ 25-35 ปี	49	17.8	17.8	30.9
อายุ 36-45 ปี	65	23.6	23.6	54.5
อายุ 46-55 ปี	99	36.0	36.0	90.5
อายุมากกว่า 56 ปีขึ้นไป	26	9.5	9.5	100.0
Total	275	100.0	100.0	

ระดับการศึกษา	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ประถมศึกษา	93	33.8	33.8	33.8
มัธยมศึกษา	91	33.1	33.1	66.9
อนุปริญญา ปวช. ปวส. หรือเทียบเท่า	34	12.4	12.4	79.3
ปริญญาตรี	53	19.3	19.3	98.5
สูงกว่าปริญญาตรี	4	1.5	1.5	100.0
Total	275	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานภาพ		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	โสด	77	28.0	28.0	28.0
	สมรส	192	69.8	69.8	97.8
	หย่าร้าง	6	2.2	2.2	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

อาชีพ		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	นักเรียน/นักศึกษา	29	10.5	10.5	10.5
	ข้าราชการ/ทำงานหน่วยงาน ราชการ	10	3.6	3.6	14.2
	พนักงานบริษัทเอกชน	15	5.5	5.5	19.6
	ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว/ เจ้าของกิจการ	149	54.2	54.2	73.8
	เกษตรกร	10	3.6	3.6	77.5
	ชาวประมง	10	3.6	3.6	81.1
	รับจ้างทั่วไป	52	18.9	18.9	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น

1. การจัดกิจกรรมระหว่างชุมชนกับนักท่องเที่ยวเป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้ ความเข้าใจในวิถีชีวิตของชุมชน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	4	1.5	1.5	1.5
	ปานกลาง	56	20.4	20.4	21.8
	มาก	146	53.1	53.1	74.9
	มากที่สุด	69	25.1	25.1	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ชุมชนมีการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับคนทุกเพศทุกวัย

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	1	0.4	0.4	0.4
	ปานกลาง	54	19.6	19.6	20.0
	มาก	142	51.6	51.6	71.6
	มากที่สุด	78	28.4	28.4	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

3. ชุมชนให้ความร่วมมือในการช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	2	0.7	0.7	0.7
	น้อย	4	1.5	1.5	2.2
	ปานกลาง	44	16.0	16.0	18.2
	มาก	155	56.4	56.4	74.5
	มากที่สุด	70	25.5	25.5	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

4. การบำรุงรักษาสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติสิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเล เป็นการตระหนักถึงการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	6	2.2	2.2	2.2
	ปานกลาง	80	29.1	29.1	31.3
	มาก	144	52.4	52.4	83.7
	มากที่สุด	45	16.4	16.4	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. มีการปลูกฝังให้ชุมชนและนักท่องเที่ยวได้เห็นคุณค่า และเกิดความหวงแหนในทรัพยากรธรรมชาติ
เชิงระบบนิเวศชายฝั่งทะเล

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	5	1.8	1.8	1.8
	ปานกลาง	109	39.6	39.6	41.5
	มาก	129	46.9	46.9	88.4
	มากที่สุด	32	11.6	11.6	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

6. มีแผนการบำรุงรักษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเป็นประจำทุกปี

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	4	1.5	1.5	1.5
	ปานกลาง	67	24.4	24.4	25.8
	มาก	171	62.2	62.2	88.0
	มากที่สุด	33	12.0	12.0	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

7. สถานที่ท่องเที่ยวมีเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยไว้บริการนักท่องเที่ยว

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	1	0.4	0.4	0.4
	น้อย	26	9.5	9.5	9.8
	ปานกลาง	91	33.1	33.1	42.9
	มาก	128	46.5	46.5	89.5
	มากที่สุด	29	10.5	10.5	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. กำหนดกฎระเบียบ และมาตรการในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	9	3.3	3.3	3.3
	ปานกลาง	102	37.1	37.1	40.4
	มาก	126	45.8	45.8	86.2
	มากที่สุด	38	13.8	13.8	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

9. จัดทำป้ายประกาศเตือนจุดที่อาจเกิดอันตราย

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	5	1.8	1.8	1.8
	ปานกลาง	124	45.1	45.1	46.9
	มาก	134	48.7	48.7	95.6
	มากที่สุด	12	4.4	4.4	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

10. มีระบบการจัดการร้านอาหารริมชายหาดอย่างถูกสุขลักษณะและมีคุณภาพ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	8	2.9	2.9	2.9
	ปานกลาง	89	32.4	32.4	35.3
	มาก	146	53.1	53.1	88.4
	มากที่สุด	32	11.6	11.6	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. การสร้างบรรยากาศ และเอกลักษณ์ของชุมชนในการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาให้เกิดการท่องเที่ยว โดยชุมชนอย่างยั่งยืน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	1	0.4	0.4	0.4
	น้อย	6	2.2	2.2	2.5
	ปานกลาง	134	48.7	48.7	51.3
	มาก	110	40.0	40.0	91.3
	มากที่สุด	24	8.7	8.7	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

12. มีสถานที่จอดรถเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	23	8.4	8.4	8.4
	ปานกลาง	185	67.3	67.3	75.6
	มาก	62	22.5	22.5	98.2
	มากที่สุด	5	1.8	1.8	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

13. การจัดการแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน โดยใช้ทรัพยากรที่มีให้เกิดประโยชน์สูงสุด และดูแลไม่ให้เกิดความเสียหาย ที่จะส่งผลกระทบต่อการจัดการท่องเที่ยวในอนาคต

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	2	0.7	0.7	0.7
	ปานกลาง	74	26.9	26.9	27.6
	มาก	165	60.0	60.0	87.6
	มากที่สุด	34	12.4	12.4	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้ และสร้าง จิตสำนึกในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	3	1.1	1.1	1.1
	ปานกลาง	108	39.3	39.3	40.4
	มาก	134	48.7	48.7	89.1
	มากที่สุด	30	10.9	10.9	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

15. แหล่งท่องเที่ยวมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวและสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้
ง่าย

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	1	0.4	0.4	0.4
	ปานกลาง	99	36.0	36.0	36.4
	มาก	152	55.3	55.3	91.6
	มากที่สุด	23	8.4	8.4	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

16. การประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวมีจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	3	1.1	1.1	1.1
	ปานกลาง	97	35.3	35.3	36.4
	มาก	146	53.1	53.1	89.5
	มากที่สุด	29	10.5	10.5	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

17. การให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์เป็นส่วนที่ช่วยให้นักท่องเที่ยวรับรู้ เข้าใจ และอยากสัมผัสแหล่งท่องเที่ยวจริงด้วยตัวเอง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	3	1.1	1.1	1.1
	ปานกลาง	102	37.1	37.1	38.2
	มาก	133	48.4	48.4	86.5
	มากที่สุด	37	13.5	13.5	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

18. มีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	8	2.9	2.9	2.9
	มาก	181	65.8	65.8	68.7
	มากที่สุด	86	31.3	31.3	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของชุมชน

1. ท่านมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาในพื้นที่ท่องเที่ยวชายหาดทุ่งวัวแล่น เช่น ปัญหาด้านขยะ สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ฯลฯ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	15	5.5	5.5	5.5
	ปานกลาง	125	45.5	45.5	50.9
	มาก	120	43.6	43.6	94.5
	มากที่สุด	15	5.5	5.5	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ท่านได้มีส่วนร่วมในการประชุมเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่พบในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	6	2.2	2.2	2.2
	ปานกลาง	35	12.7	12.7	14.9
	มาก	123	44.7	44.7	59.6
	มากที่สุด	16	5.8	5.8	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

3. ท่านได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวทางในการจัดการกับปัญหาที่พบในแหล่งท่องเที่ยว

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	8	2.9	2.9	2.9
	น้อย	72	26.2	26.2	29.1
	ปานกลาง	141	51.3	51.3	80.4
	มาก	41	14.9	14.9	95.3
	มากที่สุด	13	4.7	4.7	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

4. ท่านได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่พบในแหล่งท่องเที่ยว

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	60	21.8	21.8	21.8
	ปานกลาง	103	37.5	37.5	59.3
	มาก	96	34.9	34.9	94.2
	มากที่สุด	16	5.8	5.8	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ท่านมีส่วนร่วมในการประชุมเกี่ยวกับการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	49	17.8	17.8	17.8
	ปานกลาง	103	37.5	97.5	55.3
	มาก	90	32.7	32.7	88.0
	มากที่สุด	33	12.0	12.0	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

6. ท่านได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	4	1.5	1.5	1.5
	น้อย	20	7.3	7.3	8.7
	ปานกลาง	115	41.8	41.8	50.5
	มาก	123	44.7	44.7	95.3
	มากที่สุด	13	4.7	4.7	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

7. ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	13	4.7	4.7	4.7
	น้อย	81	29.5	29.5	34.2
	ปานกลาง	132	48.0	48.0	82.2
	มาก	37	13.5	13.5	95.6
	มากที่สุด	12	4.4	4.4	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ท่านได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาใช้ในพื้นที่

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	15	5.5	5.5	5.5
	น้อย	86	31.3	31.3	36.7
	ปานกลาง	111	40.4	40.4	77.1
	มาก	55	20.0	20.0	97.1
	มากที่สุด	8	2.9	2.9	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

9. ท่านได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนการที่วางไว้

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	4	1.5	1.5	1.5
	น้อย	10	3.6	3.6	5.1
	ปานกลาง	105	38.2	38.2	43.3
	มาก	142	51.6	51.6	94.9
	มากที่สุด	14	5.1	5.1	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

10. ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้กับนักท่องเที่ยว

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	5	1.8	1.8	1.8
	น้อย	16	5.8	5.8	7.6
	ปานกลาง	99	36.0	36.0	43.6
	มาก	136	49.5	49.5	93.1
	มากที่สุด	19	6.9	6.9	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. ท่านได้มีส่วนร่วมในการทำสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	5	1.8	1.8	1.8
	น้อย	11	4.0	4.0	5.8
	ปานกลาง	72	26.2	26.2	32.0
	มาก	134	48.7	48.7	80.7
	มากที่สุด	53	19.3	19.3	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

12. ท่านได้มีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลให้มีความยั่งยืน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	33	12.0	12.0	12.0
	ปานกลาง	36	13.1	13.1	25.1
	มาก	141	51.3	51.3	76.4
	มากที่สุด	65	23.6	23.6	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

13. ท่านได้รับผลประโยชน์จากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายทะเลหาดทุ่งวัวแล่น

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	2	0.7	0.7	0.7
	น้อย	5	1.8	1.8	2.5
	ปานกลาง	188	42.9	42.9	45.5
	มาก	114	41.5	41.5	86.9
	มากที่สุด	36	13.1	13.1	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. ท่านได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินงานตามแผนการจัดการแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลหาดทุ่งวัวแล่น

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	1	0.4	0.4	0.4
	น้อย	10	3.6	3.6	4.0
	ปานกลาง	140	50.9	50.9	54.9
	มาก	101	36.7	36.7	91.6
	มากที่สุด	23	8.4	8.4	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

15. ท่านได้มีอาชีพหลัก หรืออาชีพเสริมจากแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลหาดทุ่งวัวแล่น

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	5	1.8	1.8	1.8
	น้อย	7	2.5	2.5	4.4
	ปานกลาง	40	14.5	14.5	18.9
	มาก	136	49.5	49.5	68.4
	มากที่สุด	87	31.6	31.6	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

16. ท่านมีรายได้จากนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชายหาดทุ่งวัวแล่น

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	7	2.5	2.5	2.5
	ปานกลาง	21	7.6	7.6	10.2
	มาก	171	62.2	62.2	72.4
	มากที่สุด	76	27.6	27.6	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

17. ท่านได้มีส่วนร่วมในการติดตามการดำเนินงานตามแผนการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	8	2.9	2.9	2.9
	น้อย	75	27.3	27.3	30.2
	ปานกลาง	116	42.2	42.2	72.4
	มาก	59	21.5	21.5	93.8
	มากที่สุด	17	6.2	6.2	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

18. ท่านได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติชายฝั่งทะเลให้มีความยั่งยืน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	2	0.7	0.7	0.7
	น้อย	35	12.7	12.7	13.5
	ปานกลาง	99	36.0	36.0	49.5
	มาก	112	40.7	40.7	90.2
	มากที่สุด	27	9.8	9.8	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

19. ท่านได้มีส่วนร่วมในการประเมินและสรุปผลการดำเนินงานตามแผนการจัดการที่วางไว้

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	25	9.1	9.1	9.1
	น้อย	98	35.6	35.6	44.7
	ปานกลาง	88	32.0	32.0	76.7
	มาก	49	17.8	17.8	94.5
	มากที่สุด	15	5.5	5.5	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

20. ท่านมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยวอยู่เสมอ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	19	6.9	6.9	6.9
	ปานกลาง	69	25.1	25.1	32.0
	มาก	135	49.1	49.1	81.1
	มากที่สุด	52	18.9	18.9	100.0
	Total	275	100.0	100.0	

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย T-test สำหรับตัวแปรจำแนก 2 กลุ่ม และ F-test สำหรับตัวแปรจำแนกมากกว่า 2 กลุ่ม (ผลการทดสอบสมมติฐาน)

T-test เพศ

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Sum การมีส่วนร่วม	หญิง	146	3.4856	.4669	.0386
	ชาย	129	3.3977	.4379	.0386

F-test อายุ

	Sum of Squares	Df.	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	0.945	4	.235	1.141	.338
Within Group	55.737	270	.206		
Total	56.679	274			

F-test ระดับการศึกษา

	Sum of Squares	Df.	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	5.741	4	1.435	7.608	.000*
Within Group	50.937	270	.189		
Total	56.679	274			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

F-test สถานภาพ

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.718	2	.359	1.744	.177
Within Group	55.961	272	.206		
Total	56.679	274			

F-test อาชีพ

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	3.221	6	.537	2.691	.015
Within Group	53.458	268	.199		
Total	56.679	274			

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ LSD จำแนกตามระดับการศึกษา

	ระดับการศึกษา	Mean Difference	Std. Error	Sig.
ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	.10	0.0640	.11
	อนุปริญญา ปวช. ปวส. หรือเทียบเท่า	.24*	0.0871	.01*
	ปริญญาตรี	-.23*	0.0748	.00*
	สูงปริญญาตรี	.17	0.2218	.45
มัธยมศึกษา	ประถมศึกษา	-.10	0.0640	.11
	อนุปริญญา ปวช. ปวส. หรือเทียบเท่า	.14	0.0873	.11
	ปริญญาตรี	-.33*	0.0751	.00*
	สูงปริญญาตรี	.06	0.2219	.77
อนุปริญญา ปวช. ปวส. หรือ เทียบเท่า	ประถมศึกษา	-.24*	0.0871	.01*
	มัธยมศึกษา	-.14	0.0873	.11
	ปริญญาตรี	-.47*	0.0954	.00*
	สูงปริญญาตรี	-.08	0.2296	.74
ปริญญาตรี	ประถมศึกษา	.23*	0.0748	.00*
	มัธยมศึกษา	.33*	0.0751	.00*
	อนุปริญญา ปวช. ปวส. หรือเทียบเท่า	.47*	0.0954	.00*
	สูงปริญญาตรี	.40	0.2252	.08
สูงกว่าปริญญา ตรี	ประถมศึกษา	-.17	0.2218	.45
	มัธยมศึกษา	-.06	0.2218	.77

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญญาให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อนุปริญญา ปวช. ปวส. หรือเทียบเท่า	.08	0.2219	.74
ปริญญาตรี	-.40	0.2252	.08

* p < 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ LSD จำแนกตาม อาชีพ

อาชีพ		Mean	Std.	Sig
		Difference	Error	
นักเรียน / นักศึกษา	รับข้าราชการ / ทำงานหน่วยงานราชการ	0.19	0.1638	0.24
	พนักงานบริษัทเอกชน	0.11	0.1420	0.44
	ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ	0.13	0.0907	0.17
	เกษตรกร	0.43*	0.1638	0.01*
	ชาวประมง	0.40*	0.1638	0.02*
	รับจ้างทั่วไป	0.30*	0.1035	0.00*
รับข้าราชการ / ทำงาน หน่วยงาน ราชการ	นักเรียน / นักศึกษา	-0.19	0.1638	0.24
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.08	0.1823	0.65
	ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ	-0.07	0.1459	0.65
	เกษตรกร	0.23	0.1997	0.24
	ชาวประมง	0.20	0.1997	0.31
	รับจ้างทั่วไป	0.11	0.1542	0.49
พนักงาน บริษัทเอกชน	นักเรียน / นักศึกษา	-0.11	0.1420	0.44
	รับข้าราชการ / ทำงานหน่วยงานราชการ	0.08	0.1823	0.65
	ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ	0.02	0.1210	0.89
	เกษตรกร	0.32	0.1823	0.08
	ชาวประมง	0.29	0.1823	0.11
	รับจ้างทั่วไป	0.19	0.1309	0.15
ผู้ประกอบการ ธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของ กิจการ	นักเรียน / นักศึกษา	-0.13	0.0907	0.17
	รับข้าราชการ / ทำงานหน่วยงานราชการ	0.07	0.1459	0.65
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.02	0.1210	0.89
	เกษตรกร	0.30*	0.1459	0.04*
	ชาวประมง	0.27	0.1459	0.06
	รับจ้างทั่วไป	0.17*	0.0719	0.02

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณเกษตรกรอื่น อีกที่นักเรียน / นักศึกษา นี้อาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของ-0.43* 0.1638 0.01*

	รับข้าราชการ / ทำงานหน่วยงานราชการ	-0.23	0.1997	0.24
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.32	0.1823	0.08
	ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ	-0.30*	0.1459	0.04*
	ชาวประมง	-0.03	0.1997	0.88
	รับจ้างทั่วไป	-0.13	0.1542	0.41
ชาวประมง	นักเรียน / นักศึกษา	-0.40*	0.1638	0.02*
	รับข้าราชการ / ทำงานหน่วยงานราชการ	-0.20	0.1997	0.31
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.29	0.1823	0.11
	ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ	-0.27	0.1459	0.06
	เกษตรกร	0.03	0.1997	0.88
	รับจ้างทั่วไป	-0.10	0.1542	0.52
รับจ้างทั่วไป	นักเรียน / นักศึกษา	-0.30*	0.1035	0.00*
	รับข้าราชการ / ทำงานหน่วยงานราชการ	-0.11	0.1542	0.49
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.19	0.1309	0.15
	ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ	-0.17*	0.0719	0.02*
	เกษตรกร	0.13	0.1542	0.41
	ชาวประมง	0.10	0.1542	0.52

* p < 0.05

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชายฝั่งทะเลมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร (ผลการทดสอบสมมติฐาน)

	N	Correlation	Sig
คู่ที่ 1 ด้านการจัดกิจกรรมกับด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร	275	0.34	0.00*
คู่ที่ 2 ด้านการบำรุงรักษากับด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร	275	0.32	0.00*
คู่ที่ 3 ด้านความปลอดภัยกับด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร	275	0.34	0.00*
คู่ที่ 4 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกกับด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร	275	0.36	0.00*
คู่ที่ 5 ด้านแหล่งท่องเที่ยวกับด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร	275	0.29	0.00*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คู่มือ 6 ด้านประชาสัมพันธ์กับด้านการมีส่วนร่วมของ			
ชุมชนชายหาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร	275	0.28	0.00*

* $p < 0.05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

